

Официален вестник

на Европейския съюз

L 165

Издание
на български език

Законодателство

Година 62

21 юни 2019 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2019/1011 на Комисията от 13 декември 2018 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията по отношение на някои условия за регистрация с цел насърчаване на използването на пазарите за растеж на МСП за целите на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 1
- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2019/1012 на Комисията от 12 март 2019 година за допълване на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета чрез дерогация от правилата за определяне на контролни пунктове и от минималните изисквания по отношение на граничните контролни пунктове ⁽¹⁾ 4
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1013 на Комисията от 16 април 2019 година относно предварителното уведомяване за пратки с някои категории животни и стоки, които се въвеждат в Съюза ⁽¹⁾ 8
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1014 на Комисията от 12 юни 2019 година за определяне на подробни правила за минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, включително инспекционните центрове, и за формата, категориите и съкращенията, които да се използват в списъка на граничните контролни пунктове и контролните пунктове ⁽¹⁾ 10
- ★ Регламент (ЕС) 2019/1015 на Комисията от 20 юни 2019 година за изменение на приложения II и III към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от аминопиралид, каптан, циазофамид, флутианил, крезоксим-метил, ламбда-цихалотрин, мандипропамид, пираклостробин, спиромезифен, спиротетрамат, тефлубензулон и тетраконазол във или върху определени продукти ⁽¹⁾ 23
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1016 на Комисията от 20 юни 2019 година относно минималната продажна цена за обезмаслено мляко на прах за тридесет и седмата частична покана за участие в търг в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 65

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2019/1017 на Съвета от 14 юни 2019 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета на членовете на Международния съвет за маслиновите продукти (МСМП) по отношение на условията за присъединяване на правителството на Грузия към Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини от 2015 година 66
- ★ Решение (ОВППС) 2019/1018 на Съвета от 20 юни 2019 година за изменение на Решение 2014/386/ОВППС относно ограничителни мерки в отговор на незаконното анексиране на Крим и Севастопол 69

ПРЕПОРЪКИ

- ★ Препоръка (ЕС) 2019/1019 на Комисията от 7 юни 2019 година относно модернизирането на сгради ⁽¹⁾ 70

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1011 НА КОМИСИЯТА

от 13 декември 2018 година

за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията по отношение на някои условия за регистрация с цел насърчаване на използването на пазарите за растеж на МСП за целите на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 2 и член 33, параграф 8 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Начинанието за изграждане на съюз на капиталовите пазари има за цел да се намали зависимостта от банковото кредитиране, да се диверсифицират пазарните източници на финансиране за всички малки и средни предприятия (МСП) и да се насърчи емитирането на облигации и акции от МСП на публичните пазари. Дружествата, установени в Съюза, които желаят да набират капитал на местата за търговия, са изправени пред високи еднократни и текущи разходи за оповестяване и за спазване на изискванията, което може преди всичко да ги откаже да искат допускане до търговия на местата за търговия в Съюза. Освен това акциите, емитирани от МСП на местата за търговия в Съюза, често притежават по-ниски нива на ликвидност и по-висока нестабилност, което увеличава цената на капитала, като прави този източник на финансиране прекалено обременителен.
- (2) С Директива 2014/65/ЕС бе създаден нов вид места за търговия — пазарите за растеж на МСП, подгрупа многостранни системи за търговия (МСТ), с цел улесняване на достъпа до капитали за МСП и на по-нататъшното развитие на специализирани пазари, които имат за цел да удовлетворяват потребностите на МСП, емитиращи финансови инструменти. В Директива 2014/65/ЕС също така се предвижда, че вниманието следва да бъде насочено към начина, по който бъдещите нормативни актове следва допълнително да подпомагат и насърчават използването на този пазар, така че да се засили неговата привлекателност за инвеститорите, да се осигури намаляване на административните тежести и да се предоставят допълнителни стимули за МСП да излизат на капиталовите пазари чрез пазарите за растеж на МСП.
- (3) За да се обезпечат ликвидността и рентабилността на пазарите за растеж на МСП, по силата на член 33, параграф 3, буква а) от Директива 2014/65/ЕС се изисква най-малко 50 % от емитентите, чиито финансови инструменти са допуснати до търговия на пазар за растеж на МСП, да бъдат МСП, емитиращи капиталови и/или дългови ценни книжа. По смисъла на Директива 2014/65/ЕС МСП, емитиращи капиталови инструменти, се определят като дружества със средна пазарна капитализация под 200 милиона евро въз основа на котировките към края на годината за трите предходни календарни години. От друга страна, в Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията ⁽²⁾ се предвижда, че МСП, емитиращо некапиталови (само дългови) инструменти, следва да отговаря на най-малко две от следните три условия: (i) за броя на служителите (под 250), (ii) за балансовото число (под 43 милиона евро) и (iii) за годишния чист оборот (под 50 милиона евро). Установено бе, че това изискване към емитентите на некапиталови инструменти — да бъдат определени като МСП — е твърде ограничително, защото тези емитенти често са по-големи от обичайните МСП. Вследствие на това множество емитенти на некапиталови инструменти не отговарят на условията за определяне като МСП по силата на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565,

⁽¹⁾ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

⁽²⁾ Член 77, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (ОВ L 87, 31.3.2017 г., стр. 1).

макар че остават относително малки. Тъй като не могат да удовлетворят минималното изискване за 50 % дял на емитентите, отговарящи на условията за определяне като МСП, много МСТ, специализирани в емисиите на дългови инструменти на МСП или допускащи емисии и на облигации, и на акции, не могат да се регистрират като пазари за растеж на МСП. От друга страна обаче, ако операторите на МСТ не се възползват от уредбата за пазарите за растеж на МСП, емитентите в тези МСТ не могат да се възползват от по-леките нормативни изисквания, предвидени за насърчване на допускането до търговия и емитирането на тези пазари за растеж на МСП. За да се осигури възможност на повече МСТ да се регистрират като пазари за растеж на МСП, номиналната стойност на емисиите на дългови инструменти (без заемите) на даден емитент през предходната календарна година следва да бъде установена като единствен критерий за определяне на емитентите на некапиталови инструменти като МСП за целите на пазарите за растеж на МСП. Комисията ще наблюдава ефективността на новото определение за МСП, емитиращо некапиталови инструменти, от гледна точка на това доколко то улеснява МСТ да се регистрират като пазари за растеж на МСП и от гледна точка на въздействието му върху развитието на пазарите и доверието на инвеститорите.

- (4) В Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 се посочва, че пазарите за растеж на МСП следва да не въвеждат правила, с които на емитентите се налагат повече тежести в сравнение с тежестите за емитентите на регулираните пазари. По силата на член 78, параграф 2, буква ж) от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 обаче от емитентите на пазарите за растеж на МСП се изисква да публикуват шестмесечни финансови отчети. От друга страна, за емитентите на некапиталови инструменти, чиято целева група са професионалните клиенти на регулираните пазари, не се прилага същото задължение по силата на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Стана ясно, че съставянето на шестмесечни финансови отчети е прекомерно тежко задължение, наложено на емитентите на некапиталови инструменти на пазарите за растеж на МСП. Тъй като много МСТ, работещи главно с МСП, не изискват шестмесечни финансови отчети от емитентите на некапиталови инструменти, видно е, че това задължително изискване по Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 допринася за възпиране на операторите на МСТ от действия за регистрация като пазари за растеж на МСП. Поради това всеки оператор на пазар за растеж на МСП следва да разполага с възможността да реши дали да наложи изискване за публикуване на шестмесечни отчети на емитентите на некапиталови инструменти.
- (5) Практиката показва, че някои емитенти на пазарите за растеж на МСП предават ограничена част от емитирания си акционерен капитал в публични ръце, което повишава риска за инвеститорите от търговията с тези акции и оказва отрицателно въздействие върху ликвидността. Това на свой ред възпира инвеститорите от инвестиране в акции, допуснати до търговия на пазари за растеж на МСП. За да се осигури ликвидността на акциите и да се повиши доверието на инвеститорите, операторите на пазари за растеж на МСП следва да налагат изискване за минимален обем акции, които да бъдат пуснати в обращение за търговия (условие за свободно търгувания обем), като условие за допускане до търговия за първи път. Операторите на пазари за растеж на МСП следва все пак да имат възможността да определят подходящ праг въз основа на конкретните обстоятелства на пазара, в т.ч. дали обемът следва да бъде изразен като абсолютна стойност, или като процентен дял от общия размер на емитирания акционерен капитал.
- (6) Поради това Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 следва да бъде съответно изменен.
- (7) На историческите оператори на пазари за растеж на МСП следва да се осигури минимален промеждутък от време след влизането на настоящия регламент в сила, за да променят своите условия за регистрация. Затова настоящият регламент следва да започне да се прилага три месеца след влизането му в сила,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 се изменя, както следва:

1. В член 77 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Емитент, който няма капиталов инструмент, търгуван на място за търговия, се смята за МСП за целите на член 4, параграф 1, точка 13 от Директива 2014/65/ЕС, ако номиналната стойност на неговите емисии на дългови инструменти през предходната календарна година на всички места за търговия в Съюза не превишава 50 милиона евро.“;

2. В член 78 параграф 2 се изменя, както следва:

а) добавя се следната буква й):

„й) изисква от емитентите, които искат допускане на акциите си до търговия на нейното място за търговия за първи път, да предоставят минимален обем от емитираните си акции на разположение за търговия в тази МСТ, съобразен с праг, който се определя от оператора на тази МСТ и е изразен или като абсолютна стойност, или като процентен дял от общия размер на емитирания акционерен капитал.“;

⁽³⁾ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

б) добавя се следната алинея:

„Операторът на МСТ може да освободи емитентите, които нямат капиталови инструменти, търгувани в тази МСТ, от изискването да публикуват шестмесечни финансови отчети съгласно първата алинея, буква ж) от настоящия параграф. Когато операторът на МСТ се възползва от възможността по първото изречение от настоящата алинея, компетентният орган не изисква – за целите на първата алинея, буква ж) – от емитентите, които нямат капиталови инструменти, търгувани в тази МСТ, да публикуват шестмесечни финансови отчети.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 11 октомври 2019 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 13 декември 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1012 НА КОМИСИЯТА**от 12 март 2019 година****за допълване на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета чрез дерогация от правилата за определяне на контролни пунктове и от минималните изисквания по отношение на граничните контролни пунктове****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) ⁽¹⁾, и по-специално член 62, параграф 3 и член 64, параграфи 2 и 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) 2017/625 се създава, наред с другото, рамка за извършването на официалния контрол и другите официални дейности по отношение на животни и стоки, въвеждани в Съюза от трети държави, за проверка на съответствието със законодателството на Съюза с цел опазване на здравето на хората, животните и растенията, хуманното отношение към животните и, във връзка с генномодифицираните организми (ГМО) и продуктите за растителна защита — на околната среда. В него се предвижда че по отношение на някои пратки животни и стоки официалният контрол трябва да се извършва на граничния контролен пункт на първо пристигане в Съюза. За тази цел държавите членки следва да определят гранични контролни пунктове.
- (2) В Регламент (ЕС) 2017/625 се предвижда че държавите членки уведомяват Комисията, преди да определят гранични контролни пунктове, така че Комисията да може да провери и, когато е необходимо, да извърши контрол с цел да провери дали те изпълняват минималните изисквания за определяне, посочени в същия регламент. С Регламент (ЕС) 2017/625 на Комисията се предоставя правомощието да определя подробни правила във връзка с тези минимални изисквания. Тези подробни правила са определени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1014 на Комисията ⁽²⁾ (по-нататък съвкупно наричани „минималните изисквания“). В Регламент (ЕС) 2017/625 се предвижда също така, че държавите членки оттеглят определянето на граничния контролен пункт, когато същият престане да отговаря на изискванията за определяне за всички или за някои категории животни и стоки, за които е определен пунктът.
- (3) Когато обаче оттеглянето на определянето е било частично, защото се е отнасяло за конкретна категория животни или конкретна категория стоки, или (когато граничния контролен пункт е бил определен за категории животни и стоки) за всички категории животни или всички категории стоки, на държавите членки следва да се разреши да определят повторно граничния контролен пункт за тези категории животни или стоки, за които определянето е оттеглено, без да се изиска първо да се даде на Комисията възможност да извърши контрол за проверка на съответствието с минималните изисквания. В такива случаи намирането на решение във връзка с несъответствието не следва да включва толкова мащабни действия като необходимите за първо определяне на граничен контролен пункт. Поради това е целесъобразно да бъдат установени правила, съгласно които на държавите членки се разрешава да определят повторно граничния контролен пункт за тези категории животни или стоки, без от тях да се изисква преди това да предоставят на Комисията възможност да извърши проверка за съответствие с минималните изисквания.
- (4) С цел да се позволи на Комисията да извърши надлежна оценка на мерките, приети от държавата членка за намиране на решение във връзка с несъответствието, станало причина за частичното оттегляне на определянето, държавите членки следва да уведомят Комисията за тези мерки. Те следва да пристъпят към повторното определяне само ако Комисията счете, че приетите мерки са достатъчни за коригиране на несъответствието.

⁽¹⁾ ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1014 на Комисията от 12 юни 2019 г. за определяне на подробни правила за минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, включително инспекционните центрове, и за формата, категориите и съкращенията, които да се използват в списъка на граничните контролни пунктове и контролните пунктове (вж. страница 10 от настоящия брой на Официален вестник).

- (5) Дерогацията от правилата на Регламент (ЕС) 2017/625 относно определянето на гранични контролни пунктове следва да се прилага само когато повторното определяне се състои в срок от две години от датата на частичното оттегляне на определянето. Ако повторното определяне се състои повече от две години след датата на частичното оттегляне, за да може да направи оценка относно промените при граничните контролни пунктове, Комисията следва да си запази правото да извършва проверки на съответствието на граничния контролен пункт с минималните изисквания.
- (6) Регламент (ЕС) 2017/625 позволява в някои случаи официалният контрол да бъде извършван при контролни пунктове, различни от граничните контролни пунктове, и налага изискването тези контролни пунктове да изпълняват минималните изисквания и изискванията за определяне или оттегляне на определянето на гранични контролни пунктове. Поради това е целесъобразно правилата на настоящия регламент относно повторното определяне на гранични контролни пунктове да се прилагат и по отношение на контролните пунктове.
- (7) Съгласно Регламент (ЕС) 2017/625 се изисква граничните контролни пунктове да бъдат разположени в непосредствена близост до мястото на въвеждане в Съюза. За да се позволи обаче ефикасната организация и ефикасното извършване на официалния контрол и другите официални дейности, следва да бъдат определени правила, с които да се уточняват случаите на специфични географски ограничения и условията, при които граничните контролни пунктове могат да бъдат разположени на разстояние, различно от непосредствена близост до мястото на въвеждане в Съюза. Географските ограничения следва да са такива, които произтичат от природните характеристики и ландшафта на мястото на въвеждане, а разстоянието от мястото на въвеждане не следва да превишава абсолютно необходимото за преодоляване на затрудненията, причинени от географските ограничения. Освен това разстоянието не следва да е такова, че да създава риск за здравето на хората, животните и растенията, за хуманното отношение към животните и за околната среда. Сред специфичните географски ограничения следва да фигурират такива, които могат да причинят значителни затруднения за транспорта, като например планински проходи с пътища, които не са подходящи за придвижване на животни и стоки, или причиняват значителни забавяния в придвижването на последните.
- (8) Граничните контролни пунктове за внос на пратки от необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини често работят в условия на географски ограничения, които се дължат на наличието на дълга брегова линия или дълга граница при някои държави членки. Поради посочените географски ограничения те обикновено работят само в момента на извършване на официалния контрол. Поради това следва да бъдат предвидени някои изключения от минималните изисквания за определяне на гранични контролни пунктове, установени в член 64, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625. Независимо от това, с цел да се осигури ефективност на официалния контрол и другите официални дейности, по време на извършването на контрола и на дейностите мобилният екип на компетентния орган за официален контрол на граничния контролен пункт следва да изпълнява конкретни условия. По-специално, към момента на извършване на официалния контрол или други официални дейности мобилният екип за официален контрол следва да е в състояние да осигури персонал със задоволителна и подходяща квалификация и да има достъп до необходимото оборудване.
- (9) Правилата, които Комисията трябва да предвиди в съответствие с член 62, параграф 3 и член 64, параграфи 2 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/625, са тясно свързани, тъй като всички те се отнасят до дерогации или изключения от някои изисквания, приложими по отношение на граничните контролни пунктове. С цел да се улесни правилното и пълно прилагане на тези правила, които следва да влязат в сила на същата дата, е целесъобразно те да бъдат определени в рамките на един акт.
- (10) Тъй като специфичните правомощия, предоставени на Комисията с Регламент (ЕС) 2017/625, започват да се прилагат от 14 декември 2019 г., настоящият регламент следва също така да се прилага от същата дата,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правилата относно:

- а) повторното определяне на граничен контролен пункт или на контролен пункт, различен от граничен контролен пункт, когато определянето е било частично оттеглено;
- б) гранични контролни пунктове, разположени на разстояние, различно от непосредствена близост до мястото на въвеждане в Съюза поради специфични географски ограничения;
- в) определянето на гранични контролни пунктове за внос на необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини с цел да бъдат взети предвид специфични географски ограничения.

Член 2

Повторно определяне на граничен контролен пункт или на контролен пункт, различен от граничен контролен пункт, след частично оттегляне на определянето

1. Чрез дерогация от член 59, параграфи 3, 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/625, когато в съответствие с член 53, параграф 1, буква а) от същия регламент държава членка е оттеглила определянето на граничен контролен пункт или на контролен пункт, различен от граничен контролен пункт, за някои категории животни или стоки поради несъответствие с минималните изисквания, посочени в член 64, параграф 3 от същия регламент или в подробните правила относно минималните изисквания, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1014, в съответствие с параграфи 2 — 5 от същия член държавата членка може повторно да определи този граничен контролен пункт или този контролен пункт (понататък „повторното определяне“).
2. Преди да извърши повторното определяне, посочено в параграф 1, държавата членка уведомява Комисията за мерките, които е приела за коригиране на несъответствието с минималните изисквания, посочено в параграф 1.
3. В срок от един месец от датата на получаване на уведомлението, Комисията извършва оценка относно това дали приетите мерки са достатъчни, за да осигурят съответствие с минималните изисквания и, в рамките на този срок, уведомява държавата членка за заключенията от извършената оценка.
4. Държавата членка пристъпва към повторното определяне едва когато бъде уведомена от Комисията, в съответствие с параграф 3, че мерките, приети от държавата членка, са достатъчни, за да осигурят съответствие с минималните изисквания.
5. Повторното определяне в съответствие с параграф 4 може да се състои в срок от две години от датата на частичното оттегляне на определянето, посочено в параграф 1.

След изтичането на този двегодишен срок повторното определяне може да се извършва само в съответствие с член 59 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Член 3

Гранични контролни пунктове, разположени на разстояние, различно от непосредствена близост до мястото на въвеждане в Съюза

1. Чрез дерогация от член 64, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, граничните контролни пунктове могат да бъдат разположени на разстояние, различно от непосредствена близост до мястото на въвеждане в Съюза, при условие че:
 - а) това се налага поради специфични географски ограничения в съответствие с параграф 2; и
 - б) условията, установени в параграф 3, са изпълнени.
2. Географските ограничения, посочени в параграф 1, трябва да са от такъв характер, че да не позволяват или да ограничават ефективното извършване на официалния контрол и на другите официални дейности.

Тези географски ограничения се изразяват в едно или няколко от следните:

- а) места на въвеждане с географска конфигурация, която налага сериозни ограничения на транспортната система;
- б) места на въвеждане, които често страдат от наводнения през определени периоди от годината;
- в) морски пристани, заобиколени от скали;
- г) гранични пътища, които преминават през планински проход;
- д) железопътен транспорт на животни и стоки, който налага необходимостта граничният контролен пункт да бъде разположен на първата гара; или
- е) места на въвеждане, които не притежават необходимата площ за разполагане на граничния контролен пункт и неговото оборудване в непосредствена близост до тях.

3. Когато държава членка реши да определи един или няколко гранични контролни пункта съгласно посоченото в параграф 1, определянето следва да се извърши при спазване на следните условия:
- а) разстоянието между граничния контролен пункт и мястото на въвеждане в Съюза е съизмеримо с необходимостта от преодоляване на географските ограничения и не я надхвърля; както и
 - б) граничният контролен пункт и мястото на въвеждане са под юрисдикцията на един и същ митнически орган, така че пратките могат да бъдат премествани от мястото на въвеждане към граничните контролни пунктове, без да бъдат поставяни и обработвани под митнически режим.
4. Граничният контролен пункт се разполага на достатъчно разстояние от предприятия или места, където се отглеждат животни, растения, растителни продукти или други обекти, които могат да бъдат заразени със заразни болести или вредители.

Член 4

Освобождаване по отношение на гранични контролни пунктове за внос на необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини

1. Предвиденото в параграф 2 освобождаване се прилага за гранични контролни пунктове, които, поради дълга брегова линия или дълга граница на засегнатата държава членка, работят само в момента на извършване на официалния контрол върху пратки от необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини („съответните гранични контролни пунктове“).
2. Държавите членки могат да определят съответните гранични контролни пунктове и да ги освобождават от задълженията, посочени в член 64, параграф 3, букви а), в) и е) от Регламент (ЕС) 2017/625, при условие че са изпълнени следните условия:
- а) предвидени са механизми, посредством които по всяко време да се предотвратява евентуално незабелязано въвеждане в Съюза на пратки от необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини;
 - б) съответният граничен контролен пункт има достъп до достатъчен на брой персонал с подходяща квалификация, под формата на мобилен екип на компетентните органи за официален контрол, способен да достигне до засегнатия граничен контролен пункт преди пристигането на пратките, за да извърши официален контрол на необработените трупи, нарязаната дървесина и стърготините;
 - в) мобилният екип на компетентните органи за официален контрол предвижда или разполага с непосредствен достъп до:
 - i) оборудването, помещенията и други съоръжения, посочени в член 64, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/625; както и
 - ii) технологичните средства и оборудването, посочени в член 64, параграф 3, буква е) от същия регламент.

Член 5

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 14 декември 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 12 март 2019 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2019/1013 НА КОМИСИЯТА**от 16 април 2019 година****относно предварителното уведомяване за пратки с някои категории животни и стоки, които се въвеждат в Съюза****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) ⁽¹⁾, и по-специално член 58, първа алинея, буква б) от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) 2017/625 се установява, наред с другото, правната уредба за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на животни и стоки, въвеждани в Съюза от трети държави, за да се провери съответствието със законодателството на Съюза с цел да се гарантира защитата на здравето на хората, животните или растенията, хуманното отношение към животните, както и съответствието със законодателството по отношение на генномодифицираните организми (ГМО), продуктите за растителна защита и околната среда. Тази правна уредба включва официалния контрол на животни и стоки, въвеждани в Съюза от трети държави през определени гранични контролни пунктове.
- (2) Съгласно Регламент (ЕС) 2017/625 се изисква операторът, отговарящ за някои пратки, въвеждани в Съюза, предварително да уведоми компетентните органи на граничните контролни пунктове преди пристигането на пратките. С цел да се позволи на тези органи своевременно и ефективно да извършват дейностите по официалния контрол, е целесъобразно да се определи минимален срок от един работен ден за подаване на предварително уведомление преди пристигането на пратките.
- (3) Поради ограничения, свързани с транспорта и логистиката, обаче в някои случаи може да не е възможно да се спази срокът за подаване на предварителното уведомление от един работен ден преди пристигането на пратките. Такъв например може да бъде случаят, когато пратката се транспортира от мястото на изпращане до граничния контролен пункт за по-малко от 24 часа и информацията, която трябва да бъде попълнена в съответните части на единния здравен документ за въвеждане (ЕЗДВ) с цел подаване на предварително уведомление в съответствие с член 56, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/625, не е налична преди натоварването на пратката. В тези случаи на държавите членки следва да се позволи да изискват предварителното уведомление да се подава най-малко четири часа преди пристигането на пратката, за да се гарантира своевременното и ефективно извършване на официалния контрол включително при такива обстоятелства.
- (4) В Делегиран регламент (ЕС) 2019/1012 на Комисията ⁽²⁾ се предвижда държавите членки да освобождават гранични контролни пунктове, които предстои да бъдат определени за вноса на необработени трупи, нарязана дървесина и стъргодини, от някои от минималните изисквания за гранични контролни пунктове поради специфични географски ограничения. В регламента също така се предвижда, че официалният контрол и други официални дейности на граничния контролен пункт, определен за горепосочените стоки, може да се извършват от мобилен екип за официален контрол. Поради това, за да се осигури достатъчно време за организацията на официалния контрол и другите официални дейности на тези гранични контролни пунктове, в настоящия регламент следва да бъде предвидена дерогация от правилата относно минималния срок за предварително уведомяване за пристигането на пратките.

⁽¹⁾ ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1.

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2019/1012 на Комисията от 12 март 2019 година за допълване на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета чрез дерогация от правилата за определяне на контролни пунктове и от минималните изисквания по отношение на граничните контролни пунктове (вж. страница 4 от настоящия брой на Официален вестник).

- (5) Тъй като Регламент (ЕС) 2017/625 се прилага от 14 декември 2019 г., настоящият регламент също следва да се прилага от тази дата.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предварително уведомление за пратки

1. Операторът, отговарящ за пратка, попадаща в категориите животни и стоки, посочени в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, подава предварително уведомление до компетентния орган на граничния контролен пункт на първо пристигане в Съюза най-малко един работен ден преди очакваното пристигане на пратката.
2. Чрез дерогация от параграф 1, когато поради ограничения от логистично естество не може да бъде спазен срокът, установен в посочения параграф, компетентните органи на граничните контролни пунктове могат да прилагат срок за подаване на предварително уведомление от най-малко четири часа преди очакваното пристигане на пратката.
3. Чрез дерогация от параграф 1 компетентните органи на граничните контролни пунктове, определени за вноса на необработени трупи, нарязана дървесина и стърготини в съответствие с член 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/1012 на Комисията, могат да прилагат срок за подаване на предварително уведомление от най-много пет работни дни преди очакваното пристигане на такива пратки.

Член 2

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 14 декември 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 април 2019 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2019/1014 НА КОМИСИЯТА**от 12 юни 2019 година****за определяне на подробни правила за минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, включително инспекционните центрове, и за формата, категориите и съкращенията, които да се използват в списъка на граничните контролни пунктове и контролните пунктове****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) ⁽¹⁾, и по-специално член 60, параграф 2 и член 64, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) 2017/625 се установява, наред с другото, правната уредба за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на животни и стоки, въвеждани в Съюза от трети държави, за да се провери съответствието със законодателството на Съюза в областта на агрохранителната верига, с цел да се гарантира защитата на здравето на хората, животните или растенията, хуманното отношение към животните, както и съответствието със законодателството по отношение на генетично модифицираните организми (ГМО), продуктите за растителна защита и околната среда. В него се предвижда, че официалният контрол на пратките животни и стоки се извършва на граничния контролен пункт на първо пристигане в Съюза. За тази цел държавите членки определят гранични контролни пунктове.
- (2) В Регламент (ЕС) 2017/625 са установени минималните изисквания, които да бъдат изпълнени от граничните контролни пунктове, за да бъдат определени като такива. Поради това е целесъобразно да се установят подробни правила във връзка с минималните изисквания по отношение на инфраструктурата, оборудването и документацията на граничните контролни пунктове.
- (3) С цел опазване на здравето на хората и здравето на животните следва да бъдат установени допълнителни подробни правила във връзка с минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, които са определени за съответната категория животни и някои категории стоки, като например продукти от животински произход, странични животински продукти, зародишни продукти, съставни продукти, сено и слама.
- (4) В някои случаи, за да се вземат предвид специфичните изисквания за разтоварването на някои пратки, които не са в контейнери — пратки с продукти от риболов или пратки странични животински продукти, състоящи се например от вълна, и пратки в големи обеми със стоки в насипно състояние, които са съставени от големи количества стоки, транспортирани, без да са опаковани — граничните контролни пунктове следва да бъдат освободени от изискването да разполагат със зона за разтоварване, която с покрив. Като се има предвид, че пратките наливен товар, съдържащи продукти от животински и от неживотински произход, се разтоварват пряко от транспортното средство в резервоари посредством специални тръби, от граничните контролни пунктове не следва да се изисква да разполагат със зони или помещения за разтоварване на стоки и зони или помещения за инспекция, в които да се извършва официалният контрол и други официални дейности във връзка с пратките наливен товар.
- (5) С цел да се предотврати рискът от кръстосано замърсяване е целесъобразно да се установят изисквания за разделяне, приложими по отношение на съоръженията за разтоварване, съхранение и инспектиране на граничните контролни пунктове, които са определени за продукти от животински произход, съставни продукти, странични животински продукти и зародишни продукти. Следва обаче да се предвидят разпоредби за дерогация

⁽¹⁾ ОВ L 93, 7.4.2017 г., стр. 3.

от изискванията за разделяне, ако граничният контролен пункт е определен само за опаковани стоки или за опаковани и някои неопаквани стоки, когато оценката на риска, извършена от компетентните органи на граничния контролен пункт, показва, че няма възможност за кръстосано замърсяване. В последния случай, за да се справят успешно с рисковете от кръстосано замърсяване, компетентните органи следва също така да гарантират разделяне във времето на обработката на пратките и почистване и дезинфекция на съоръженията между пристигането на различните пратки.

- (6) Тъй като е възможно въвежданите в Съюза животни и стоки, които подлежат на официален контрол на граничните контролни пунктове, да не са в съответствие със законодателството на Съюза, с цел да се избегне рискът от кръстосано замърсяване, е целесъобразно да се установят правила за забрана на използването на определени съоръжения на гранични контролни пунктове за пратки животни и стоки, предназначени за търговия в рамките на Съюза, и да се позволи използването на тези съоръжения за пратки животни и стоки, предназначени за износ или придвижвани от една точка на територията на Съюза до друга точка на територията на Съюза след преминаване през територията на трета държава, при условие че компетентните органи прилагат подходящи мерки за предотвратяване на риска. Тези мерки следва да бъдат взети въз основа на оценка на капацитета на съответните съоръжения да извършват тази допълнителна дейност. Компетентните органи следва да въведат подходяща организация на работа във връзка с животните в съответствие с правилата на Съюза в областта на хуманното отношение към животните.
- (7) За по-голяма ефективност на официалния контрол и другите официални дейности следва да се предостави известна степен на гъвкавост, като при определени условия се позволи използването на съоръжения за съхранение на търговски дружества, както и съхранение в транспортните средства, с които пратката е пристигнала до граничния контролен пункт.
- (8) За да се подпомогне ефикасната организация и извършването на официалния контрол и другите официални дейности, е целесъобразно да се позволи граничните контролни пунктове да бъдат разделени на един или повече инспекционни центрове, където да се извършва контролът на категориите животни и стоки, за които е определен граничният контролен пункт. Във връзка с това следва да бъдат определени минимални изисквания относно инспекционните центрове.
- (9) Съответствието на инспекционните центрове с минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, установени в член 64, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, и с предвидените в настоящия регламент подробни правила за минималните изисквания, следва да бъдат оценени от Комисията като част от процеса по определяне на граничния контролен пункт. Поради това, когато уведомяват Комисията за определянето на даден граничен контролен пункт, държавите членки следва да включват цялата необходима информация относно инспекционните центрове.
- (10) С цел да се осигури подходяща проверка на съответствието на граничните контролни пунктове и на инспекционните центрове в тези пунктове с минималните изисквания, установени в член 64, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, и с подробните правила, установени в настоящия регламент, държавите членки следва да информират Комисията за всяка промяна в инфраструктурата или функционирането на граничния контролен пункт или на инспекционния център в този пункт, ако тези промени налагат актуализиране на информацията, представена на Комисията в съответствие с член 59, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625. Поради това е целесъобразно в настоящия регламент да се предвиди изискване държавите членки съответно да информират Комисията за това.
- (11) Съгласно член 53, параграф 2 и член 60, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 се изисква всяка държава членка да публикува в интернет актуални списъци на граничните контролни пунктове на своята територия, като предоставя определена информация за всеки граничен контролен пункт и контролен пункт. Поради това е целесъобразно в настоящия регламент да бъдат определени форматът на списъците на граничните контролни пунктове и контролните пунктове, заедно със съкращенията, които да се използват за обозначаване на категориите животни и стоки, за които са определени граничните контролни пунктове и контролните пунктове, както и допълнителната конкретна информация относно обхвата на определянето.
- (12) От съображения за прозрачност всички инспекционни центрове, използвани като част от граничен контролен пункт, следва да бъдат включени заедно със самия пункт в списъка на граничните контролни пунктове, като се посочат категориите животни и стоки, проверявани в тези инспекционни центрове. Всяка промяна по отношение на инспекционните центрове следва да бъде прецизно отразена в списъка.
- (13) Правилата, които предстои да бъдат установени от Комисията в съответствие с член 60, параграф 2 и член 64, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625, са тясно свързани помежду си, тъй като всички те се отнасят до изискванията, приложими към граничните контролни пунктове и контролните пунктове, и поради това следва да се прилагат от една и съща дата. За да се подпомогне правилното и всеобхватно прилагане на тези правила, е целесъобразно те да бъдат установени в един акт.

- (14) С Решение 2001/812/ЕО на Комисията ⁽²⁾ се определят минимални изисквания за граничните инспекционни пунктове, одобрени в съответствие с Директива 97/78/ЕО на Съвета ⁽³⁾, по отношение на инспекционните центрове, както и правила за тяхното включване в списък. С Решение 2009/821/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾ се съставя списък на одобрените гранични инспекционни пунктове. С Директива 98/22/ЕО на Комисията ⁽⁵⁾ се определят минималните условия за осъществяването на фитосанитарни проверки на инспекционни пунктове върху растения, растителни продукти и други предмети, идващи от трети държави, в съответствие с Директива 2000/29/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾. За да се осигури съгласуваност и да се избегне припокриване на изискванията, Решение 2001/812/ЕО, Решение 2009/821/ЕО и Директива 98/22/ЕО следва да бъдат отменени.
- (15) Съответните разпоредби и правомощия, предоставени на Комисията и определени в Регламент (ЕС) 2017/625, започват да се прилагат от 14 декември 2019 г. Поради това правилата, определени в настоящия регламент, следва също да се прилагат от тази дата.
- (16) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

1. В настоящия регламент се определят правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2017/625 по отношение на:
- а) общи подробни правила за минималните изисквания относно инфраструктурата, оборудването и документацията на граничните контролни пунктове и на контролните пунктове, различни от граничните контролни пунктове;
 - б) специални подробни правила за минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, определени за категориите животни и стоки, посочени в член 47, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/625;
 - в) подробни правила за минималните изисквания относно инспекционните центрове;
 - г) формата, категориите, съкращенията и друга информация за включването в списък на гранични контролни пунктове и на контролни пунктове, различни от граничните контролни пунктове.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1. „опаковани стоки“ означава стоки, поставени в какъвто и да е вид опаковка, която изцяло ги обхваща, за да се предотврати всяко изтичане и загуба на съдържание;
- 2. „инспекционен център“ означава отделно съоръжение, изградено в рамките на граничен контролен пункт и предназначено за извършване на официалния контрол и другите официални дейности по отношение на животни и стоки в обхвата на определянето на граничния контролен пункт;
- 3. „копитни животни“ означава копитни животни, както са определени в член 2, буква г) от Директива 2004/68/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾;
- 4. „регистрирани еднокопитни животни“ означава регистрирани еднокопитни животни, както са определени в член 2, буква в) от Директива 2009/156/ЕО на Съвета ⁽⁸⁾.

⁽²⁾ Решение 2001/812/ЕО на Комисията от 21 ноември 2001 г. относно определяне на изискванията за одобряване на гранични инспекционни пунктове, които отговарят за ветеринарните проверки на продукти, въведени в Общността от трети страни (ОВ L 306, 23.11.2001 г., стр. 28).

⁽³⁾ Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни (ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9).

⁽⁴⁾ Решение 2009/821/ЕО на Комисията от 28 септември 2009 г. относно съставяне на списък на граничните инспекционни пунктове, определяне на някои правила относно инспекциите, извършвани от ветеринарните експерти на Комисията, и определяне на ветеринарните единици в TRACES (ОВ L 296, 12.11.2009 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 98/22/ЕО на Комисията от 15 април 1998 г. за определяне на минималните условия за осъществяването на фитосанитарни проверки в Общността на инспекционни пунктове, различни от тези, разположени на местоназначението, върху растения, растителни продукти или други предмети, идващи от трети страни (ОВ L 126, 28.4.1998 г., стр. 26).

⁽⁶⁾ Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността (ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива 2004/68/ЕО на Съвета от 26 април 2004 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните правила за внос и транзит в Общността на някои живи копитни животни, за изменение на Директиви 90/426/ЕО и 92/65/ЕО и за отмяна на Директива 72/462/ЕО (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 321).

⁽⁸⁾ Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1).

ГЛАВА I

Общи минимални изисквания относно граничните контролни пунктове

Член 3

Инфраструктура на граничния контролен пункт

1. Граничните контролни пунктове, определени за категориите животни и стоки, посочени в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, разполагат със следните съоръжения:

- а) зони или помещения за разтоварване на животни и стоки. Тези зони трябва да бъдат покрити с покрив, с изключение на случаите, посочени в параграф 4;
- б) помещения за инспекция или зони за инспекция, снабдени с топла и студена течаща вода и със съоръжения за измиване и подсушаване на ръцете;
- в) зони за пребиваване или помещения за пребиваване — за животните, и зони за съхранение или помещения за съхранение, включително хладилни помещения, когато това е целесъобразно за категорията стоки, за които е определен граничният контролен пункт; и
- г) достъп до тоалетни, оборудвани със съоръжения за измиване и подсушаване на ръцете.

2. Посочените в параграф 1 помещения са оборудвани със стени, подове и тавани, които лесно се почистват и дезинфекцират, и разполагат с подходяща канализация и подходящо естествено или изкуствено осветление.

3. Посочените в параграф 1 зони са лесни за почистване и разполагат с подходяща канализация и подходящо естествено или изкуствено осветление.

4. Предвиденото в параграф 1, буква а) изискване зоните за разтоварване да бъдат покрити с покрив не се прилага в следните случаи:

- а) пратки продукти от риболов за консумация от човека, които не са в контейнери;
- б) пратки странични животински продукти, състоящи се от вълна, преработен животински протеин в насипно състояние, оборски тор или гуано в насипно състояние; и
- в) пратки с големи количества стоки в насипно състояние, посочени в член 47, параграф 1, буква в), г) и д) от Регламент (ЕС) 2017/625.

5. От посочените в параграф 1, букви а) и б) съоръжения не се изисква да извършват официален контрол и други официални дейности по отношение на наливни течни продукти от животински и от неживотински произход.

6. Държавите членки могат да освободят гранични контролни пунктове, които са определени за категориите стоки, посочени в член 47, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/625, от следните изисквания:

- а) да са снабдени с топла и студена течаща вода и със съоръжения за измиване и подсушаване на ръцете, както е посочено в параграф 1, буква б); и
- б) да разполагат с помещения, които имат тавани и лесно се дезинфекцират, както е посочено в параграф 2.

7. Посочените в параграф 1, букви а), б) и в) съоръжения не се употребяват и за други категории стоки, посочени в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, когато се използват за продукти от животински произход и съставни продукти.

8. Посочените в параграф 1, букви а), б) и в) съоръжения не се употребяват и за храни от неживотински произход, когато се използват за зародишни продукти и странични животински продукти.

9. Чрез дерогация от изискванията на параграфи 7 и 8 граничните контролни пунктове могат да използват съоръженията, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), в следните случаи:

- а) гранични контролни пунктове, които са определени само за категории опаковани стоки; или

- б) гранични контролни пунктове, които са определени за категории опаковани и неопаквани стоки, ако са изпълнени следните условия:
- и) компетентните органи извършват оценка на риска на граничните контролни пунктове, която доказва по какъв начин може да се гарантира избягване на кръстосаното замърсяване, и прилагат мерките, посочени в оценката на риска за предотвратяване на такова кръстосано замърсяване; и
 - ii) компетентните органи гарантират разделяне във времето между обработката на различни пратки неопаквани стоки и обработката на пратки неопаквани и опаковани стоки. През периода на разделяне във времето посочените в параграф 1, букви а), б) и в) съоръжения се почистват и дезинфекцират.
10. Параграф 9 не се прилага по отношение на съоръженията, посочени в параграф 1, буква в), когато те се използват за съхранение на странични животински продукти в насипно състояние.
11. Компетентните органи на граничния контролен пункт могат да разрешат използването под техен контрол на търговски съоръжения за съхранение на стоките, посочени в член 47, параграф 1, на Регламент (ЕС) 2017/625, при условие че тези съоръжения са в непосредствена близост до граничния контролен пункт и са в рамките на правомощията на същия митнически орган.
- Тези търговски съоръжения за съхранение могат да бъдат използвани за извършването на проверки за идентичност и физически проверки на продукти от неживотински произход, при условие че съоръженията отговарят на минималните изисквания, определени в настоящия регламент.
12. Съхранението на стоки в търговски съоръжения в съответствие с параграф 11 се извършва при спазването на добра хигиена, като стоките са идентифицирани по подходящ начин — с баркодове или други електронни средства или чрез етикетиране. Ако е възможно стоките да представляват риск за здравето на хората, животните и растенията, или, когато става въпрос за ГМО и продукти за растителна защита — риск за околната среда, те освен това се задържат в отделни заключващи се помещения или зони, отделени с ограда от всички други стоки, съхранявани в търговското съоръжение.
13. Ако граничният контролен пункт се намира на шосе, железопътна гара или пристанище, може да се разреши съхраняването на стоките в транспортно средство, с което стоките са въведени на граничния контролен пункт, под контрола на компетентните органи.
14. Държавите членки да информират Комисията за всяка промяна в инфраструктурата или функционирането на граничния контролен пункт или на инспекционния център в този пункт, ако тези промени налагат актуализиране на информацията, представена на Комисията в съответствие с член 59, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Член 4

Оборудване и документация на граничните контролни пунктове

1. Граничните контролни пунктове имат достъп до:
- а) оборудване за претегляне на пратки, когато неговата употреба е приложима за категориите животни и стоки, за които е определен граничният контролен пункт;
 - б) съоръжения за разтоварване, отваряне и преглед на пратките;
 - в) оборудване за почистване и дезинфекция и инструкции за неговата употреба или документирана система за почистване и дезинфекция, когато почистването и дезинфекцията са извършват от лица, които не са от граничния контролен пункт; и
 - г) подходящи съоръжения за временно съхраняване на проби при контролирана температура до изпращането им в лабораторията, както и подходящи съдове за тяхното транспортиране.
2. Помещенията за инспекция или зоните за инспекция съобразно категориите животни и стоки, за които са определени граничните контролни пунктове, са оборудвани с:
- а) маса с гладка миеша се повърхност, лесна за почистване и дезинфекция;
 - б) термометър за измерване на температурата на повърхността и във вътрешността на стоките;
 - в) оборудване за размразяване;
 - г) оборудване за вземане на проби; и
 - д) лента за запечатване и номерирани пломби или ясно обозначени етикети, за да се осигури проследимост.
3. При необходимост с цел да се гарантира целостта на пробите, взети като част от официалния контрол, на разположение има подробни инструкции относно вземането на проби за анализ и транспортирането на тези проби до определената официална лаборатория.

ГЛАВА II

Специални минимални изисквания относно граничните контролни пунктове**Член 5****Гранични контролни пунктове, определени за категории животни**

1. В допълнение към изискванията, съдържащи се в членове 3 и 4, граничните контролни пунктове, които са определени за видовете животни, посочени в член 47, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/625, разполагат със следното:

- а) помещения за преобличане, оборудвани с душеве;
 - б) посочените в член 3, параграф 1, буква а) зони или помещения за разтоварване на животни, които разполагат с подходяща площ, осветление и вентилация;
 - в) оборудване за хранене и поене на животните;
 - г) съоръжения за съхранение на фуражи, постеля и тор или договореност с външен доставчик, предоставящи такива съоръжения;
 - д) зони за пребиваване или помещения за пребиваване, в които отделно да се задържат следните категории животни, за които е определен граничният контролен пункт:
 - i) копитни животни, различни от регистрирани еднокопитни животни;
 - ii) регистрирани еднокопитни животни; и
 - iii) други животни, различни от копитни (но включващи копитни животни от зоологически градини);
 - е) помещения за инспекция или зони за инспекция, снабдени с оборудване за фиксиране, както и с оборудване, необходимо за извършването на клиничен преглед; и
 - ж) специална пътека за достъп или други мерки, чрез които да се спести на животните всякакво ненужно чакане, преди да достигнат зоната за разтоварване.
2. Посочените в параграф 1, букви б), в), д), е) и ж) съоръжения са проектирани, конструирани и функциониращи така, че да се избегне нараняване и ненужно страдание на животните и да се осигури тяхната безопасност.

3. Посочените в параграф 1, букви а), б), в), д) и е) съоръжения представляват интегрирана и цялостна работна единица.

4. Посочените в параграф 1 съоръжения не се използват за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на пратки животни, предназначени за търговия в рамките на Съюза.

Посочените в параграф 1 съоръжения могат да бъдат използвани за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на пратки животни, предназначени за износ от Съюза или придвижвани от някоя от териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, до друга територия, посочена в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, след преминаване през територията на трета държава, ако са изпълнени следните условия:

- а) компетентните органи извършват оценка на риска на граничните контролни пунктове, която доказва по какъв начин може да се гарантира избягване на кръстосаното замърсяване, и прилагат мерките, посочени в оценката на риска за предотвратяване на такова кръстосано замърсяване; и
- б) компетентните органи гарантират разделяне във времето между обработката на пратки животни, предназначени за износ от Съюза или придвижвани от някоя от териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, до друга територия, посочена в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, след преминаване през територията на трета държава, както и на всякакви други пратки животни, въвеждани в Съюза. През периода на разделяне във времето съоръженията, използвани за обработката на пратки животни, се почистват и дезинфекцират.

5. Посочените в параграф 1, букви б), в), д) и е) съоръжения не се използват с други категории от стоките, посочени в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Член 6

Гранични контролни пунктове, определени за категории продукти от животински произход, зариодишни продукти, странични животински продукти, съставни продукти, сено и слама

1. В допълнение към изискванията, съдържащи се в членове 3 и 4, граничните контролни пунктове, които са определени за категориите стоки, посочени в член 47, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/625:
 - а) разполагат с помещения за инспекция, както са посочени в член 3, параграф 1, буква б), оборудвани със съоръжения за поддържане, когато е необходимо, на среда с контролирана температура;
 - б) когато са определени за категории стоки, които са охладени, замразени или с температура на околната среда — са в състояние едновременно да съхраняват тези стоки във всяка подходяща температурна категория, до получаването на резултатите от лабораторните анализи, изследвания или диагностика, на резултата от контрола, извършен от компетентния орган; и
 - в) разполагат с помещения за преобличане.
2. Посочените в параграф 1 съоръжения представляват интегрирана и цялостна работна единица.
3. Посочените в параграф 1 съоръжения не се използват за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на пратки животни, предназначени за търговия в рамките на Съюза.

Посочените в параграф 1 съоръжения могат да бъдат използвани за извършването на официален контрол и други официални дейности по отношение на пратки стоки, предназначени за износ от Съюза или придвижвани от някоя от териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, до друга територия, посочена в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, след преминаване през територията на трета държава, ако са изпълнени следните условия:

- а) компетентните органи извършват оценка на риска на граничните контролни пунктове, която доказва по какъв начин може да се гарантира избягване на кръстосаното замърсяване, и прилагат мерките, посочени в оценката на риска за предотвратяване на такова кръстосано замърсяване; и
 - б) компетентните органи гарантират разделяне във времето между обработката на пратки стоки, предназначени за износ от Съюза или придвижвани от някоя от териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, до друга територия, посочена в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625, след преминаване през територията на трета държава, както и на всякакви други пратки стоки, въвеждани в Съюза. През периода на разделяне във времето съоръженията, използвани за обработката на пратки стоки, се почистват и дезинфекцират.
4. Посочените в параграфи 1, 2 и 3 изисквания не се прилагат по отношение на извършването на официален контрол и другите официални дейности по отношение на наливни течни продукти от животински и от неживотински произход.
 5. Живите жаби, риби или безгръбначни животни, които са предназначени за консумация от човека, и яйца за люпене и риболовна стръв могат да бъдат инспектирани на граничните контролни пунктове, които са определени за категориите стоки, посочени в член 47, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/625.

ГЛАВА III

Списък на граничните контролни пунктове и контролните пунктове

Член 7

Формат, категории, съкращения и друга информация за включването в списъка на гранични контролни пунктове и на контролни пунктове

1. Държавите членки използват определения в приложение I формат за предоставяне на информацията, посочена в член 60, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625.
2. При изготвянето на посочените в член 60, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 списъци на граничните контролни пунктове и на списъците на контролни пунктове в съответствие с член 53, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 държавите членки използват съкращенията и спецификациите, съдържащи се в приложение II.
3. Списъците на граничните контролни пунктове и контролните пунктове се придружават от обяснителни бележки, включващи съкращенията и спецификациите, съдържащи се в приложение II.

ГЛАВА IV

Инспекционни центрове

Член 8

Изисквания относно инспекционните центрове

1. Граничните контролни пунктове могат да включват един или повече инспекционни центрове за извършването, според нуждите, на официален контрол и други официални дейности по отношение на категориите животни и стоки, за които е определен граничният контролен пункт.

2. Инспекционните центрове трябва да отговарят на минималните изисквания относно граничните контролни пунктове, установени в член 64, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, и на предвидените в настоящия регламент подробни правила във връзка с минималните изисквания.

Предвидените в член 64, параграф 3, буква е) от Регламент (ЕС) 2017/625 изисквания не се прилагат по отношение на инспекционните центрове, които имат достъп до технологичните средства и оборудването, необходими за функционирането на системата за управление на информацията относно официалния контрол (IMSOC), посочена в член 131 от същия регламент, и до други компютризирани системи за управление на информация, налични в друго съоръжение на същия граничен контролен пункт.

3. Инспекционните центрове трябва да са:

- а) в обхвата на компетентност на същия митнически орган като граничния контролен пункт; и
- б) под контрола на компетентен орган, отговарящ за граничния контролен пункт.

4. Когато държавите членки уведомяват Комисията за определянето на граничен контролен пункт в съответствие с член 59 от Регламент (ЕС) 2017/625, те също така предоставят на Комисията цялата съответна информация по отношение на инспекционните центрове, установени в рамките на граничния контролен пункт.

5. Държавите членки включват в списъка всеки инспекционен център заедно със съответния граничен контролен пункт, определен съгласно член 59 от Регламент (ЕС) 2017/625, в съответствие с установения в приложение I формат. Тази информация включва също така категориите животни и стоки, които се контролират в инспекционните центрове в съответствие с член 7.

6. Държавите членки заличават инспекционни центрове от списъка, посочен в параграф 5, когато престанат да отговарят на предвидените в параграфи 2 и 3 изисквания, като информират Комисията за заличаването и за мотивите за това решение.

Член 9

Отмяна

Решения на Комисията 2001/812/ЕО и 2009/821/ЕО и Директива 98/22/ЕО на Комисията се отменят, считано от 14 декември 2019 г.

Член 10

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага се от 14 декември 2019 г.

По отношение обаче на граничните контролни пунктове, които са определени за стоките, посочени в член 47, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/625, в съответствие с член 59, параграф 1 от същия регламент и които към датата на влизане в сила на настоящия регламент не разполагат със зони или помещения за разтоварване, които са с покрив, член 3, параграф 1, буква а), второ изречение и член 3, параграф 3 се прилагат от 14 декември 2021 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 12 юни 2019 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Формат на списъците на гранични контролни пунктове

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Граничен контролен пункт	Координати за връзка	Код по TRACES	Вид транспорт	Инспекционни центрове	Категории животни и стоки и спецификации	Допълнителни спецификации относно обхвата на определянето

Формат на списъците на контролни пунктове

1.	2.	3.	6.	7.
Контролен пункт	Координати за връзка	Код по TRACES	Категории животни и стоки и спецификации	Допълнителни спецификации относно обхвата на определянето

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Поле номер 1: Граничен контролен пункт (ГКП)/контролен пункт (КП)

Име на ГКП/КП

Поле номер 2: Координати за връзка с ГКП и КП

Пълен адрес

електронна поща

телефонен номер

Работно време (задължително само за ГКП)

Уебсайт (задължително само за ГКП)

Поле номер 3:

Код по TRACES

Поле номер 4: Вид транспорт на ГКП

A = Летище

F = Железница

P = Пристанище

R = Шосе

Поле номер 5: Инспекционни центрове

(моля, имайте предвид, че е възможно в рамките на един ГКП да има няколко инспекционни центъра)

Име на инспекционния център

Адрес и координати за връзка

Поле номер 6: ГКП и КП

Категории животни и стоки и спецификации

Поле номер 7: ГКП и КП

Допълнителни спецификации относно обхвата на определянето: допълнителна спецификация, свободен текст (1)

Съкращения и спецификации, приложими за категориите животни и стоки, по отношение на които е определен ГКП/КП, включително инспекционни центрове, където е приложимо.

а) За животни, посочени в член 47, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/625

Съкращения	
LA	Живи животни
-U	Копитни животни, различни от регистрирани еднокопитни животни
-E	Регистрирани еднокопитни
-O	Други животни, различни от копитни (това съкращение включва копитни животни от зоологически градини)

Спецификации	
(*)	Спиране на действието на ГКП и КП, както е посочено в член 63 от Регламент (ЕС) 2017/625
(1)	Вж. допълнителните спецификации в поле 7

б) За продукти от животински произход, съставни продукти, зародишни продукти, странични животински продукти, сено и слама, както са посочени в член 47, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/625 или попадат в обхвата на условията или мерките, посочени в член 47, параграф 1, букви г), д) или е) от Регламент (ЕС) 2017/625

Съкращения	
POA	Продукти от животински произход, съставни продукти, зародишни продукти, странични животински продукти, сено и слама
-HC	Продукти за консумация от човека
-NHC	Продукти, предназначени за консумация от човека
-NT	Няма изисквания относно температурата
-T	Замразени/охладени продукти
-T(FR)	Замразени продукти
-T(CH)	Охладени продукти

Спецификации	
(*)	Спиране на действието на ГКП и КП, както е посочено в член 63 от Регламент (ЕС) 2017/625
(1)	Вж. допълнителните спецификации в поле 7
(2)	Само опаковани продукти
(3)	Само рибни продукти
(4)	Наливни течни продукти

в) За растения, растителни продукти и други обекти, както са посочени в член 47, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/625

Съкращения	
P	Растения
PP	Растителни продукти
PP(WP)	Дървесина и изделия от дървесина
OO	Други обекти

Спецификации	
(*)	Спиране на действието на ГКП и КП, както е посочено в член 63 от Регламент (ЕС) 2017/625
(1)	Вж. допълнителните спецификации в поле 7

г) За стоки от неживотински произход, посочени в член 47, параграф 1, букви г), д) или е) от Регламент (ЕС) 2017/625

Съкращения	
PNAO	Продукти от неживотински произход
-HC(food)	Храни от неживотински произход, попадащи в обхвата на член 47, параграф 1, букви г), д) или е) от Регламент (ЕС) 2017/625
-NHC(feed)	Фуражи от неживотински произход, попадащи в обхвата на член 47, параграф 1, букви г), д) или е) от Регламент (ЕС) 2017/625
-NHC(other)	Продукти от неживотински произход, които не са нито храни, нито фуражи
-NT	Няма изисквания относно температурата
-T	Замразени/охладени продукти
-T(FR)	Замразени продукти
-T(CH)	Охладени продукти

Спецификации	
(*)	Спиране на действието на ГКП и КП, както е посочено в член 63 от Регламент (ЕС) 2017/625
(1)	Вж. допълнителните спецификации в поле 7
(2)	Само опаковани продукти
(4)	Наливни течни продукти

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1015 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2019 година**

за изменение на приложения II и III към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от аминопиралид, каптан, циазофамид, флутианил, крезоксим-метил, ламбда-цихалотрин, мандипропамид, пираклостробин, спиромезифен, спиротетрамат, тефлубензулон и тетраконазол във или върху определени продукти

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 14, параграф 1, буква а) от него,

като има предвид, че:

- (1) Максимално допустимите граници на остатъчни вещества („МДГОВ“) за каптан, циазофамид, крезоксим-метил, ламбда-цихалотрин, пираклостробин и тефлубензулон са определени в приложение II към Регламент (ЕО) № 396/2005. МДГОВ за аминопиралид, мандипропамид, спиромезифен, спиротетрамат и тетраконазол са установени в част А на приложение III към посочения регламент. За флутианил няма конкретно определени МДГОВ и веществото не е включено в приложение IV към посочения регламент, така че се прилага стойността по подразбиране от 0,01 mg/kg, предвидена в член 18, параграф 1, буква б) от същия регламент.
- (2) В рамките на процедура по разрешаването на употребата на продукт за растителна защита, съдържащ активното вещество аминопиралид, при ечемик, просо, овес, ръж и сорго бе подадено заявление в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 396/2005 за изменение на съществуващите МДГОВ.
- (3) По отношение на каптан такова заявление бе подадено за червени боровинки и хмел. По отношение на циазофамид такова заявление бе подадено за картофи, домати и тиквови. По отношение на крезоксим-метил такова заявление бе подадено за продукти от животински продукти вследствие на употребата на активното вещество при фуражи. По отношение на ламбда-цихалотрин такова заявление бе подадено за целина, резене, соя, слънчогледово семе и ориз. По отношение на мандипропамид такова заявление бе подадено за червено цвекло, репички, карфиол, брюкселско зеле, дълголистна цикория/италианска цикория/индустриална цикория, грах (без шушулки) и артишок/ангинарии/кардун. По отношение на пираклостробин такова заявление бе подадено за цитрусови плодове, трапезно грозде, цветно зеле, зеле, марули и салатни растения, спанак и подобни листни зеленчуци, артишок/ангинарии/кардун, праз и соя. По отношение на спиротетрамат такова заявление бе подадено за други малки плодове и ягодоплодни култури, киви, чесън, резене и ревен. По отношение на тетраконазол такова заявление беше подадено за райска ябълка, ленено семе и маково семе.
- (4) В съответствие с член 6, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 396/2005 бяха подадени заявления за допустимост на вноса за мандипропамид, използван в Нигерия и Камерун при какао на зърна, за пираклостробин, използван в Индонезия при ориз, в Бразилия при кафе на зърна, пасионфрут и ананаси, както и в Съединените щати при виржинска хурма и захарна тръстика, за спиромезифен, използван в Бразилия при кафе на зърна, и за тефлубензулон, използван в Бразилия при грейпфрути и мандарини. Заявителите твърдят, че разрешените видове употреба на посочените вещества при тези култури в изброените държави са довели до стойности на остатъчни вещества, които превишават посочените в Регламент (ЕО) № 396/2005 МДГОВ, и че е необходимо определянето на по-високи МДГОВ, за да се избегнат пречките пред търговията при вноса на посочените култури.
- (5) В съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 396/2005 посочените заявления бяха подложени на оценка от съответните държави членки и докладите за оценка бяха изпратени на Комисията.
- (6) Европейският орган за безопасност на храните („Органът“) направи оценка на заявленията и на докладите за оценка, като обърна специално внимание на рисковете за потребителите, а когато е приложимо — и за животните, и даде обосновани становища по предложените МДГОВ ⁽²⁾. Той изпрати становищата си до заявителите, до Комисията и до държавите членки, като ги направи обществено достъпни.
- (7) По отношение на каптан заявителят представи информация, която не беше налична преди това по време на прегледа, извършен в съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 396/2005, а именно валидиран метод за анализ за матрици с високо водно и киселинно съдържание, и предприе действия, за да да могат да бъдат закупвани референтните стандарти за 3-ОН THPI и 5-ОН THPI.

- (8) По отношение на циазофамид заявителят представи такава липсваща по-рано информация относно условията на съхранение в съоръжение за замразяване.
- (9) По отношение на крезоксим-метил заявителят представи ново проучване на стабилността при съхранение за продукти от животински продукти, за да се докаже валидността на изследването с хранене при преживни животни.
- (10) По отношение на пираклостробин заявителят представи липсващите изпитвания за остатъчни вещества при трапезно грозде и валидиран метод за анализ за кафе на зърна. Представените данни по отношение на употребата на пираклостробин при виржинска хурма, спанак и подобни листни зеленчуци и захарна тръстика бяха недостатъчни за определяне на нови МДГОВ. Що се отнася до употребата на това активно вещество при къдрава листна ендивия, Органът препоръча да не се повишава съществуващата МДГОВ, тъй като не може да бъде изключен рискът за потребителите.
- (11) По отношение на ламбда-дихалотрин Органът стигна до заключението, че представената информация не е достатъчна, за да подкрепи употребата в ЕС при соя и слънчогледово семе. Той препоръча МДГОВ за соя и слънчогледово семе да се определят съответно на 0,05 mg/kg и 0,2 mg/kg, което съответства на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества по Кодекс алиментариус (CXL). Тези МДГОВ по Кодекс алиментариус са безопасни за потребителите в Съюза ⁽³⁾.
- (12) По отношение на тетраконазол Органът препоръча повишаване на МДГОВ за мазнини от домашни птици и птичи яйца вследствие на употребата на това активно вещество при фуражи.
- (13) По отношение на всички останали заявления Органът стигна до заключението, че са изпълнени всички изисквания във връзка с данните и че поисканите от заявителите изменения на МДГОВ са приемливи с оглед на безопасността на потребителите въз основа на оценка на експозицията на потребителите за 27 конкретни групи европейски потребители. Органът взе предвид най-актуалната информация относно токсикологичните свойства на веществата. Не бе установен риск от превишаване на допустимата дневна доза или на острата референтна доза нито при дългосрочна експозиция на посочените вещества чрез консумация на всички хранителни продукти, които биха могли да ги съдържат, нито при краткосрочна експозиция, дължаща се на прекомерна консумация на съответните продукти.
- (14) В контекста на одобряването на активното вещество флутианил в обобщеното досие бе включено заявление за МДГОВ в съответствие с член 8, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾. Това заявление беше подложено на оценка от съответната държава членка съгласно член 11, параграф 2 от посочения регламент. Органът направи оценка на заявлението и представи заключението си относно партньорския преглед на оценката на риска от употребата на активното вещество като пестицид, в което заключение той препоръчва установяването на стойности на МДГОВ, обхващащи представителните видове употреба при грозде според добрите селскостопански практики в Съюза ⁽⁵⁾.
- (15) Въз основа на обосноващите становища и на заключението на Органа и като се вземат под внимание факторите, които са от значение за разглеждания въпрос, се счита, че съответните изменения на МДГОВ отговарят на изискванията на член 14, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 396/2005.
- (16) Поради това Регламент (ЕО) № 396/2005 следва да бъде съответно изменен.
- (17) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложения II и III към Регламент (ЕО) № 396/2005 се изменят в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.

⁽²⁾ Научните доклади на ЕОБХ са на разположение на следния уебсайт: <http://www.efsa.europa.eu>:

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for aminopyralid in certain cereals (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от аминопиралид в някои зърнени култури). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(1):5534.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in cranberries (Обосновано становище относно изменението на съществуващата максимално допустима граница на остатъчни вещества от каптан в боровинки). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(12):5499.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in hops (Обосновано становище относно изменението на съществуващата максимално допустима граница на остатъчни вещества от каптан в хмел). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(12):5498.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for cyazofamid (Обосновано становище относно оценката на потвърждаващите данни, представени след прегледа по член 12 на МДГОВ за циазофамид). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5487.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for kresoxim-methyl (Обосновано становище относно оценката на потвърждаващите данни, представени след прегледа по член 12 на МДГОВ за крезоксим-метил). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5471.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for lambda-cyhalothrin in celeries, fennel and rice (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от ламбда-цихалотрин в целина, резене и ориз). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(1):5546.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for mandipropamid in various crops (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от мандипропамид в различни култури). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(2):5599.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for mandipropamid in cocoa beans (Обосновано становище за определяне на допустими за целите на вноса стойности за мандипропамид в какао на зърна). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5491.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for pyraclostrobin in soyabean (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от пираклостробин в соя). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5466.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels and setting of import tolerances for pyraclostrobin in various crops (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества и определяне на допустими за целите на вноса стойности за пираклостробин в различни култури). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5488.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for pyraclostrobin in rice (Обосновано становище за определяне на допустими за целите на вноса стойности за пираклостробин в ориз). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5483.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for cyazofamid (Обосновано становище относно оценката на потвърждаващите данни, представени след прегледа по член 12 на МДГОВ за пираклостробин). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5472.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for mandipropamid in cocoa beans (Обосновано становище за определяне на допустими за целите на вноса стойности за спиромезифен в кафе на зърна). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(1):5558.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for spirotetramat in various crops (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от спиротетрамат в различни култури). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(1):5589.

Reasoned opinion on the setting of import tolerances for teflubenzuron in grapefruits, mandarins and broccoli (Обосновано становище за определяне на допустими за целите на вноса стойности за тейфлубензурон в грейпфрути, мандарини и броколи). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2018; 16(11):5474.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for tetraconazole in kaki/Japanese persimmon, linseeds and poppy seeds (Обосновано становище относно изменението на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от тетраконазол в райска ябълка, ленено семе и маково семе). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2019; 17(1):5577.

⁽³⁾ Revision of the review of the existing maximum residue levels for the active substance lambda-cyhalothrin (Преразглеждане на прегледа на съществуващите максимално допустими граници на остатъчни вещества от активното вещество ламбда-цихалотрин). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2015; 13(12):4324.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance flutianil (Заклучение относно партньорския преглед на оценката на риска от употребата на активното вещество флутианил като пестицид). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2014, 12(8):3805.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложения II и III към Регламент (ЕО) № 396/2005 се изменят, както следва:

1) Приложение II се изменя, както следва:

- а) колоните за каптан, циазофамид, крезоксим-метил, ламбда-цихалотрин, пираклостробин и тефлубензурон се заменят със следното:

„Остатъчни вещества от пестициди и максимално допустими граници на остатъчни вещества в mg/kg

Кодов номер	Групи и примери за отделни продукти, за които се прилагат МДГОВ (*)	Каптан (сума на каптан и ТНП, изразена като каптан) (R)	Циазофамид	Крезоксим-метил (R)	Ламбда-цихалотрин (включва гама-цихалотрин) (сума на R,S и S,R изомери) (F)	Пираклостробин (F)	Тефлубензурон (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0100000	ПЛОДОВЕ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ; ЧЕРУПКОВИ ПЛОДОВЕ						
0110000	Цитрусови плодове	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2 (+)	2	0,5
0110010	Грейпфрути			0,5			
0110020	Портокали			0,5			
0110030	Лимони			0,01 (*)			
0110040	Сладки лимони			0,01 (*)			
0110050	Мандарини			0,01 (*)			
0110990	Други (2)			0,01 (*)			
0120000	Черупкови плодове	0,07 (*)	0,02 (*)		0,01 (*) (+)		0,02 (*)
0120010	Бадеми			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120020	Бразилски орехи			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120030	Кашу			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120040	Кестени			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120050	Кокосови орехи			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120060	Лешници			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120070	Орехи макадамия			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120080	Пеканови орехи			0,05 (*)		0,02 (*)	
0120090	Ядки от пиния			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120100	Шамфъстък			0,01 (*)		1	
0120110	Орехи			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120990	Други (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0130000	Семкови плодове	10	0,01 (*)	0,2	(+)	0,5	1
0130010	Ябълки				0,08		(+)
0130020	Круши				0,08		
0130030	Дюли				0,2		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0130040	Мушмули				0,2		
0130050	Японско нефле/японски мушмули				0,2		
0130990	Други (2)				0,01 (*)		
0140000	Костилкови плодове		0,01 (*)	0,01 (*)			
0140010	Кайсии	6			0,15 (+)	1	0,01 (*)
0140020	Череша (сладки)	6			0,3 (+)	3	0,01 (*)
0140030	Праскови	6			0,15 (+)	0,3	0,01 (*)
0140040	Сливи	10			0,2 (+)	0,8	0,1 (*)
0140990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*) (+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0150000	Ягодоплодни култури				(+)		
0151000	а) <i>грозде</i>		2	1			0,7
0151010	Трапезно грозде	0,03 (*)			0,08	1	
0151020	Винено грозде	0,02 (*)			0,2	2	
0152000	б) <i>ягоди</i>	1,5	0,01 (*)	1,5	0,2	1,5	0,01 (*)
0153000	в) <i>храстови</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,2		0,01 (*)
0153010	Къпини	20				3	
0153020	Полски къпини	0,03 (*)				2	
0153030	Малини (червени и жълти)	20				3	
0153990	Други (2)	0,03 (*)				2	
0154000	г) <i>други малки плодове и ягодоплодни култури</i>		0,01 (*)				0,01 (*)
0154010	Боровинки	30		0,9	0,2	4	
0154020	Червени боровинки	30		0,9	0,2	3	
0154030	Френско грозде (черно, червено и бяло)	30		0,9	0,2	3	
0154040	Цариградско грозде (зелено, червено и жълто)	30		0,9	0,2	3	
0154050	Шипки	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154060	Черници (черни и бели)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154070	Азаролски глог/средиземноморски мушмули	0,03 (*)		0,9	0,2	3	
0154080	Плодове от черен бяз	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154990	Други (2)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	3	
0160000	Смесени плодове	0,03 (*)	0,01 (*)				
0161000	а) <i>с ядлива кора</i>				(+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0161010	Фурми			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161020	Смокини			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161030	Трапезни маслини			0,2	1		
0161040	Кумквати			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161050	Карамболи			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161060	Райска ябълка			0,01 (*)	0,09		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0161070	Ямболан/явайска слива			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0162000	б) с неядлива кора, дребни			0,01 (*)	(+)		0,01 (*)
0162010	Киви (зелено, червено, жълто)				0,05	0,02 (*)	
0162020	Личи				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162030	Пасионфрут/маракуя				0,01 (*)	0,2	
0162040	Бодливи круши/кактусови плодове				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162050	Звездни ябълки				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162060	Виржинска хурма				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162990	Други (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0163000	в) с неядлива кора, едри			0,01 (*)	(+)		
0163010	Авокадо				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163020	Банани				0,15	0,02 (*)	0,01 (*)
0163030	Манго				0,2	0,05	0,01 (*)
0163040	Папая				0,01 (*)	0,07	0,4
0163050	Нарове				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163060	Черимоя				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163070	Гуава				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163080	Ананаси				0,01 (*)	0,3	0,01 (*)
0163090	Плодове от хлебно дърво				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163100	Дуриан				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163110	Бодлива анона				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163990	Други (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0200000	ЗЕЛЕНЧУЦИ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ				(+)		
0210000	Кореноплодни и грудкови	0,03 (*)					
0211000	а) картофи		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,05
0212000	б) тропични кореноплодни и грудкови зеленчуци		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0212010	Корени от маниока						
0212020	Сладки картофи						
0212030	Игнами/индийски картофи						
0212040	Корени от арарут						
0212990	Други (2)						
0213000	в) други кореноплодни и грудкови зеленчуци, с изключение на захарно цвекло						0,01 (*)
0213010	Червено цвекло		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,1	
0213020	Моркови		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,5	
0213030	Целина с едри глави		0,01 (*)	0,01 (*)	0,07	0,5	
0213040	Хрян		0,1	0,01 (*)	0,04	0,3	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0213050	Земна ябълка		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,06	
0213060	Пашърнак		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,3	
0213070	Магданоз на грудки		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213080	Репички		0,01 (*)	0,01 (*)	0,15	0,5	
0213090	Козя брада		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213100	Жълта ряпа/брюква		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,09	
0213110	Репи		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,09	
0213990	Други (2)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0220000	Луковични зеленчуци	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2		0,01 (*)
0220010	Чесън			0,3		0,3	
0220020	Лук			0,3		1,5	
0220030	Шалот/дребен лук			0,3		0,3	
0220040	Пресен/зелен лук и пясъчен/зимен лук (батун)			0,01 (*)		1,5	
0220990	Други (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0230000	Плодни зеленчуци						
0231000	а) <i>от семейства Solanaceae и Malvaceae</i>						1,5
0231010	Домати	1	0,6	0,6	0,07	0,3	
0231020	Сладки пиперки	0,03 (*)	0,01 (*)	0,8	0,1	0,5	
0231030	Патладжани	0,03 (*)	0,3	0,6	0,3	0,3	
0231040	Бамя	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,3	0,02 (*)	
0231990	Други (2)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0232000	б) <i>тиквови с ядлива кора</i>	0,03 (*)	0,2	0,05 (*)		0,5	
0232010	Краставици				0,05		0,5
0232020	Корнишони				0,15		1,5
0232030	Тиквички				0,15		0,5
0232990	Други (2)				0,01 (*)		0,5
0233000	в) <i>кратункови растения с неядлива кора</i>	0,03 (*)	0,15	0,3	0,06	0,5	
0233010	Пъпеша						0,3
0233020	Тикви						0,01 (*)
0233030	Дини						0,01 (*)
0233990	Други (2)						0,01 (*)
0234000	г) <i>сладка царевица</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	0,01 (*)
0239000	д) <i>други плодни зеленчуци</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0240000	Зеленчуци от род Brassica (с изключение на корени от тях и на бейби култури от същия род)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			
0241000	а) <i>цветно зеле</i>				0,1	0,5	0,01 (*)
0241010	Броколи						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0241020	Карфиол						
0241990	Други (2)						
0242000	б) растения от рода <i>Brassica</i> на глави						
0242010	Брюкселско зеле				0,04	0,3	0,5 (+)
0242020	Зеле				0,15	0,4	0,2 (+)
0242990	Други (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0243000	в) листни растения от рода <i>Brassica</i>					1,5	0,01 (*)
0243010	Китайско зеле				0,3		
0243020	Къдраво зеле				0,01 (*)		
0243990	Други (2)				0,01 (*)		
0244000	г) алабаш				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0250000	Листни зеленчуци, тревисти растения и ядливи цветя						
0251000	а) марули и салатни растения	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0251010	Полска салата/кълнова салата				1,5	10	
0251020	Маруля				0,15	2	
0251030	Къдрава листна ендивия/широколистна ендивия				0,07	0,4	
0251040	Кресон и други кълнове				0,7	10	
0251050	Земен кресон				0,7	10	
0251060	Рукола				0,7	10	
0251070	Червен синап				0,01 (*)	10	
0251080	Бейби култури (в т.ч. растения от рода <i>Brassica</i>)				0,7	10	
0251990	Други (2)				0,01 (*)	10	
0252000	б) спанак и подобни листни зеленчуци	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0252010	Спанак				0,6	0,6	
0252020	Тученица				0,01 (*)	0,02 (*)	
0252030	Листно цвекло/салатно цвекло				0,2	1,5	
0252990	Други (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0253000	в) лозови листа и подобни видове	0,03 (*)	0,01 (*)	15	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0254000	г) воден кресон	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0255000	д) дълголистна цикория/италианска цикория/индустриална цикория	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,09	0,01 (*)
0256000	е) тревисти растения и ядливи цветя	0,06 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,7	2	0,02 (*)
0256010	Кервел						
0256020	Сибирски лук/лук резанец/салатен лук						
0256030	Листа от целина						
0256040	Магданоз						
0256050	Градински чай						
0256060	Розмарин						
0256070	Машерка						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0256080	Босилек и ядливи цветя						
0256090	Дафинов лист						
0256100	Градински пелин						
0256990	Други (2)						
0260000	Бобови	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0260010	Фасул (с шушулки)				0,4	0,6	
0260020	Фасул (без шушулки)				0,2	0,02 (*)	
0260030	Грах (с шушулки)				0,2	0,6	
0260040	Грах (без шушулки)				0,2	0,15	
0260050	Леща				0,2	0,02 (*)	
0260990	Други (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0270000	Стъблени зеленчуци	0,03 (*)	0,01 (*)				0,01 (*)
0270010	Аспержи			0,05 (*)	0,02	0,02 (*)	
0270020	Артишок			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270030	Целина			0,01 (*)	0,2	1,5	
0270040	Резене			0,01 (*)	0,3	1,5	
0270050	Артишок/ангинарии/ кардун			0,01 (*)	0,15	3	
0270060	Праз			10	0,07	0,8	
0270070	Ревен			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270080	Бамбукови филизи			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270090	Сърцевини от палмово дърво			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0280000	Гъби, мъхове и лишей	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)		0,02 (*)	0,01 (*)
0280010	Култивирани гъби				0,01 (*)		
0280020	Диворастящи гъби				0,5		
0280990	Мъхове и лишей				0,01 (*)		
0290000	Водорасли и прокариотни организми	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0300000	ВАРИВА	0,07 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)	0,05 (+)		0,01 (*)
0300010	Фасул					0,3	
0300020	Леща					0,5	
0300030	Грах					0,3	
0300040	Лупина					0,05	
0300990	Други (2)					0,3	
0400000	МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА И ПЛОДОВЕ	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		
0401000	Маслодайни семена						
0401010	Ленено семе			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401020	Фъстъци			0,01 (*)	0,2	0,04	0,02 (*)
0401030	Маково семе			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0401040	Сусамово семе			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401050	Слънчогледово семе			0,05 (*)	0,2	0,3	0,3
0401060	Семена от рапица			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401070	Соя			0,01 (*)	0,05	0,2	0,05
0401080	Семена от синап			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401090	Семена от памук			0,01 (*)	0,2	0,3	0,02 (*)
0401100	Тиквено семе			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401110	Семена от картам/шафранка/сафлор			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401120	Семена от пореч			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401130	Камелина			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401140	Конопено семе			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401150	Рициново семе			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
0402000	Маслодайни плодове					0,02 (*)	0,02 (*)
0402010	Маслини за производство на масло			0,2	0,5		
0402020	Ядки от маслодайна палма			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402030	Плодове от маслодайна палма			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402040	Капок (растителен пух)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0500000	ЗЪРНЕНИ КУЛТУРИ	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		0,01 (*)
0500010	Ечемик			0,1	0,5	1	
0500020	Елда и други псевдозърнени култури			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500030	Царевица			0,01 (*)	0,02	0,02 (*)	
0500040	Просо			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500050	Овес			0,1	0,3	1	
0500060	Ориз			0,01 (*)	0,2	0,09	
0500070	Ръж			0,08	0,05	0,2	
0500080	Сорго			0,01 (*)	0,01 (*)	0,5	
0500090	Пшеница			0,08	0,05	0,2	
0500990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0600000	ЧАЙ, КАФЕ, БИЛКОВИ НАСТОЙКИ, КАКАО И РАСТЕНИЯ ОТ СЕМЕЙСТВО РОЖКОВИ	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*) (+)		
0610000	Чай					0,1 (*)	0,05 (*)
0620000	Кафе на зърна					0,3	0,3
0630000	Билкови настойки от					0,1 (*)	0,05 (*)
0631000	а) <i>цветове</i>						
0631010	Лайка						
0631020	Хибискус						
0631030	Роза						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0631040	Жасмин						
0631050	Липа						
0631990	Други (2)						
0632000	б) листа и стръкове						
0632010	Ягодови листа						
0632020	Ройбос						
0632030	Мате						
0632990	Други (2)						
0633000	в) корени						
0633010	Валериан						
0633020	Женшен						
0633990	Други (2)						
0639000	г) всички останали части на растението						
0640000	Какао на зърна					0,1 (*)	0,05 (*)
0650000	Група Рожкови					0,1 (*)	0,05 (*)
0700000	ХМЕЛ	150	20	0,05 (*)	10 (+)	15	0,05 (*)
0800000	ПОДПРАВКИ				(+)		
0810000	Подправки на семена	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0810010	Анасон						
0810020	Черен кимион						
0810030	Целина						
0810040	Кориандър						
0810050	Кимион						
0810060	Копър						
0810070	Резене						
0810080	Сминдух						
0810090	Индийско орехче						
0810990	Други (2)						
0820000	Подправки, които представляват плодове на растения	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)
0820010	Бахар/пимента				0,03		
0820020	Съчуански/анасонов/японски пипер				0,03		
0820030	Ким				0,03		
0820040	Кардамон				2		
0820050	Хвойна				0,03		
0820060	Зърна от пипер (черен, зелен и бял)				0,03		
0820070	Ванилия				0,03		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0820080	Тамаринд				0,03		
0820990	Други (2)				0,01 (*)		
0830000	Подправки, които се получават от кората на растения	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0830010	Канела						
0830990	Други (2)						
0840000	Подправки, които представляват корени и коренища						
0840010	Сладък корен/гол сладник	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840020	Джинджифил (10)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840030	Куркума	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840040	Хрян (11)						(+)
0840990	Други (2)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0850000	Подправки, които представляват пъпки	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0850010	Карамфил						
0850020	Каперси						
0850990	Други (2)						
0860000	Поправки, които представляват плодници на растителни цветове	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0860010	Жълт минзухар						
0860990	Други (2)						
0870000	Подправки, които представляват обвивки	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0870010	Обвивка на индийско орехче						
0870990	Други (2)						
0900000	ЗАХАРНИ РАСТЕНИЯ	0,03 (*)	0,01 (*)		(+)		0,01 (*)
0900010	Захарно цвекло (корени)			0,05 (*)	0,01 (*)	0,2	
0900020	Захарна тръстика			0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	
0900030	Корени от цикория			0,01 (*)	0,01 (*)	0,08	
0900990	Други (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
1000000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — СУХО-ЗЕМНИ ЖИВОТНИ				(+)		(+)
1010000	Продукти от		0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,05
1011000	а) <i>свине</i>	0,03 (*)					
1011010	Мускули				0,15		
1011020	Мазнини				3		
1011030	Черен дроб				0,05		
1011040	Бъбреци				0,2		
1011050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)				3		
1011990	Други (2)				0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1012000	б) <i>говедата</i>						
1012010	Мускули	0,09			0,02		
1012020	Мазнини	0,06			3		
1012030	Черен дроб	0,09			0,05		
1012040	Бъбреци	0,09			0,2		
1012050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,09			3		
1012990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1013000	в) <i>овце</i>						
1013010	Мускули	0,09			0,02		
1013020	Мазнини	0,06			3		
1013030	Черен дроб	0,09			0,05		
1013040	Бъбреци	0,09			0,2		
1013050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,09			3		
1013990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1014000	г) <i>кози</i>						
1014010	Мускули	0,09			0,15		
1014020	Мазнини	0,06			3		
1014030	Черен дроб	0,09			0,05		
1014040	Бъбреци	0,09			0,2		
1014050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,09			3		
1014990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1015000	д) <i>еднокопитни</i>						
1015010	Мускули	0,09			0,02		
1015020	Мазнини	0,06			3		
1015030	Черен дроб	0,09			0,05		
1015040	Бъбреци	0,09			0,2		
1015050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,09			3		
1015990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016000	е) <i>домашни птици</i>	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016010	Мускули						
1016020	Мазнини						
1016030	Черен дроб						
1016040	Бъбреци						
1016050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)						
1016990	Други (2)						
1017000	ж) <i>други отглеждани в стопанства сухоzemни животни</i>						
1017010	Мускули	0,09			0,02		
1017020	Мазнини	0,06			3		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1017030	Черен дроб	0,09			0,05		
1017040	Бъбреци	0,09			0,2		
1017050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,09			3		
1017990	Други (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1020000	Мляко	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02	0,01 (*)	0,05
1020010	Краве						
1020020	Овче						
1020030	Козе						
1020040	Кобилешко						
1020990	Други (2)						
1030000	Птичи яйца	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1030010	Кокоши						
1030020	Пачи						
1030030	Гъши						
1030040	Пъдпъдъчи						
1030990	Други (2)						
1040000	Мед и други пчелни продукти (7)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
1050000	Земноводни и влечуги	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1060000	Сухоzemни безгръбначни животни	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1070000	Диви сухоzemни гръбначни животни	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1100000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — РИБА, РИБНИ ПРОДУКТИ И ВСИЧКИ ДРУГИ МОРСКИ И СЛАДКОВОДНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (8)						
1200000	КУЛТУРИ ИЛИ ЧАСТИ ОТ ТЯХ, ИЗПОЛЗВАНИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ФУРАЖИ ЗА ЖИВОТНИ (8)						
1300000	ПРЕРАБОТЕНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (9)						

(*) Граница на аналитично определяне

(*) За пълния списък продукти от растителен и животински произход, за които се прилагат МДГОВ, вж. приложение I.

(F) = мастноразтворим

Каптан (сума на каптан и ТНPI, изразена като каптан) (R)

(R) = определението за пестицидни остатък се различава за следните комбинации пестицид — кодов номер:

код 1000000, с изключение на 1040000: сума на ТНPI, 3-ОН ТНPI и 5-ОН ТНPI, изразена като каптан; код 0151020: каптан

Крезоксим-метил (R)

(R) = определението за пестицидни остатък се различава за следните комбинации пестицид — кодов номер:

крезоксим-метил — код 1000000, с изключение на 1040000: крезоксим-метил (BF-490-9, изразен като базово вещество)

метаболит BF 490-9 = 2-[2-(2-метил-4-хидроксифеноксиметил)фенил]-2-метоксииминоетна киселина

Ламбда-цихалотрин (включва гама-цихалотрин) (сума на R,S и S,R изомери) (F)

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за стабилността при съхранение не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0110000 Цитрусови плодове

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0120000 Черупкови плодове**0130000 Семкови плодове**

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0140010 Кайсии

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0140020 Череши (сладки)

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0140030 Праскови

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0140040 Сливи**0140990 Други (2)**

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia и XI), образувани при стерилизация, и за стабилността при съхранение не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0150000 Ягодоплодни култури

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за стабилността при съхранение не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0151000 а) грозде**0152000 б) ягоди**

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, за изпитванията за остатъчни вещества и за стабилността при съхранение не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0153000 в) храстови**0154000 г) други малки плодове и ягодоплодни култури**

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0161000 а) с ядлива кора

0162000 б) с неядлива кора, дребни

0163010 Авокадо

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0163020 Банани

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0163030 Манго

0163040 Папая

0163050 Нарове

0163060 Черимоя

0163070 Гуава

0163080 Ананаси

0163090 Плодове от хлебно дърво

0163100 Дуриан

0163110 Бодлива анона

0163990 Други (2)

0210000 Кореноплодни и грудкови

0220010 Чесън

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0220020 Лук

0220030 Шалот/дребен лук

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0220040 Пресен/зелен лук и пясъчен/зимен лук (батун)

0220990 Други (2)

0231000 а) от семейства Solanaceae и Malvaceae

0232000 б) тиквови с ядлива кора

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0232010 Краставици

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0232020 Корнишони

0232030 Тиквички

0232990 Други (2)

0233000 в) кратункови растения с неядлива кора

0234000 г) сладка царевица

0239000 д) други плодни зеленчуци

0241000 а) цветно зеле

0242000 б) растения от рода *Brassica* на глави

0243000 в) листни растения от рода *Brassica*

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0243010 Китайско зеле

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0243020 Къдраво зеле

0243990 Други (2)

0244000 г) алабаш

0251010 Полска салата/кълнова салата

0251020 Маруля

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0251030 Къдрава листна ендивия/широколистна ендивия

0251040 Кресон и други кълнове

0251050 Земен кресон

0251060 Рукола

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0251070 Червен синап

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0251080 Бейби култури (в т.ч. растения от рода *Brassica*)

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0251990 Други (2)

0252000 б) спанак и подобни листни зеленчуци

0253000 в) лозови листа и подобни видове

0254000 г) воден кресон

0255000 д) дълголистна цикория/италианска цикория/индустриална цикория

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0256000 е) подправки и ядливи цветя

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0260000 Бобови

0270010 Аспержи

0270020 Артишок

0270030 Целина

0270040 Резене

0270050 Артишок/ангинарии/ кардун

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0270060 Праз

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0270070 Ревен

0270080 Бамбукови филизи

0270090 Сърцевини от палмово дърво

0270990 Други (2)

0280000 Гъби, мъхове и лишей

0290000 Водорасли и прокариотни организми

0300000 ВАРИВА

0400000 МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА И ПЛОДОВЕ

0500010 Ечемик

0500020 Елда и други псевдозърнени култури

0500030 Царевица

0500040 Просо

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0500050 Овес

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0500060 Ориз

0500070 Ръж

0500080 Сорго

0500090 Пшеница

0500990 Други (2)

0600000 ЧАЙ, КАФЕ, БИЛКОВИ НАСТОЙКИ, КАКАО И РАСТЕНИЯ ОТ СЕМЕЙСТВО РОЖКОВИ

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, за изпитванията за остатъчни вещества и за методите за анализ не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0700000 ХМЕЛ

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация и за методите за анализ не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0800000 ПОДПРАВКИ

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

0900000 ЗАХАРНИ РАСТЕНИЯ

1000000 ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ

1010000 Продукти от

1011000 а) свине

1011010 Мускули

1011020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1011030 Черен дроб

1011040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1011050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1011990 Други (2)

1012000 б) говеда

1012010 Мускули

1012020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1012030 Черен дроб

1012040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1012050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1012990 Други (2)

1013000 в) овце

1013010 Мускули

1013020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1013030 Черен дроб

1013040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1013050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1013990 Други (2)

1014000 г) кози

1014010 Мускули

1014020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1014030 Черен дроб

1014040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1014050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1014990 Други (2)

1015000 д) еднокопитни

1015010 Мускули

1015020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1015030 Черен дроб

1015040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1015050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1015990 Други (2)

1016000 е) домашни птици

1016010 Мускули

1016020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1016030 Черен дроб

1016040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1016050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1016990 Други (2)

1017000 ж) други отглеждани в стопанства сухоземни животни

1017010 Мускули

1017020 Мазнини

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, и за токсикологичните свойства на други (съединения Ia и XI) не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1017030 Черен дроб

1017040 Бъбреци

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за някои метаболити (съединения Ia, IV и гама-лактон), образувани при стерилизация, не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 6 юли 2020 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1017050 Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)

1017990 Други (2)

1020000 Мляко

Тетрабензурион (F)

- (+) Европейският орган за безопасност на храните установи, че част от информацията за методите за анализ за продукти от животински произход и за изпитванията за остатъчни вещества не е налична. При преразглеждането на МДГОВ Комисията ще вземе предвид информацията, която се посочва в първото изречение, ако е подадена до 27 януари 2018 г. или — ако тази информация не е подадена до указаната дата — факта, че тя не е налична.

1000000 ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ

б) добавя се следната колона за флутианил:

„Остатъчни вещества от пестициди и максимално допустими граници на остатъчни вещества в mg/kg

Кодов номер	Групи и примери за отделни продукти, за които се прилагат МДГОВ ^(а)	Флутианил
(1)	(2)	(3)
0100000	ПЛОДОВЕ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ; ЧЕРУПКОВИ ПЛОДОВЕ	
0110000	Цитрусови плодове	0,01 (*)
0110010	Грейпфрути	
0110020	Портокали	
0110030	Лимони	
0110040	Сладки лимони	
0110050	Мандарини	
0110990	Други (2)	
0120000	Черупкови плодове	0,01 (*)
0120010	Бадеми	
0120020	Бразилски орехи	
0120030	Кашу	
0120040	Кестени	
0120050	Кокосови орехи	
0120060	Лешници	
0120070	Орехи макадамия	
0120080	Пеканови орехи	
0120090	Ядки от пиния	
0120100	Шамфъстък	
0120110	Орехи	
0120990	Други (2)	
0130000	Семкови плодове	0,01 (*)
0130010	Ябълки	
0130020	Круши	
0130030	Дюли	
0130040	Мушмули	
0130050	Японско нефле/японски мушмули	
0130990	Други (2)	
0140000	Костилкови плодове	0,01 (*)
0140010	Кайсии	
0140020	Череша (сладки)	
0140030	Праскови	
0140040	Сливи	
0140990	Други (2)	

(1)	(2)	(3)
0150000	Ягодоплодни култури	
0151000	а) <i>грозде</i>	0,15
0151010	Трапезно грозде	
0151020	Винено грозде	
0152000	б) <i>ягоди</i>	0,01 (*)
0153000	в) <i>храстови</i>	0,01 (*)
0153010	Къпини	
0153020	Полски къпини	
0153030	Малини (червени и жълти)	
0153990	Други (2)	
0154000	г) <i>други малки плодове и ягодоплодни култури</i>	0,01 (*)
0154010	Боровинки	
0154020	Червени боровинки	
0154030	Френско грозде (черно, червено и бяло)	
0154040	Цариградско грозде (зелено, червено и жълто)	
0154050	Шипки	
0154060	Черници (черни и бели)	
0154070	Азаролски глог/средиземноморски мушмули	
0154080	Плодове от черен бъз	
0154990	Други (2)	
0160000	Смесени плодове	0,01 (*)
0161000	а) <i>с ядлива кора</i>	
0161010	Фурми	
0161020	Смокини	
0161030	Трапезни маслини	
0161040	Кумквати	
0161050	Карамболи	
0161060	Райска ябълка	
0161070	Ямболан/явайска слива	
0161990	Други (2)	
0162000	б) <i>с неядлива кора, дребни</i>	
0162010	Киви (зелено, червено, жълто)	
0162020	Личи	
0162030	Пасионфрут/маракуя	
0162040	Бодливи круши/кактусови плодове	
0162050	Звездни ябълки	
0162060	Виржинска хурма	
0162990	Други (2)	

(1)	(2)	(3)
0163000	в) с неядлива кора, едри	
0163010	Авокадо	
0163020	Банани	
0163030	Манго	
0163040	Папая	
0163050	Нарове	
0163060	Черимоя	
0163070	Гуава	
0163080	Ананаси	
0163090	Плодове от хлебно дърво	
0163100	Дуриан	
0163110	Бодлива анона	
0163990	Други (2)	
0200000	ЗЕЛЕНЧУЦИ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ	
0210000	Кореноплодни и грудкови	0,01 (*)
0211000	а) картофи	
0212000	б) тропични кореноплодни и грудкови зеленчуци	
0212010	Корени от маниока	
0212020	Сладки картофи	
0212030	Игнами/индийски картофи	
0212040	Корени от арарут	
0212990	Други (2)	
0213000	в) други кореноплодни и грудкови зеленчуци, с изключение на захарно цвекло	
0213010	Червено цвекло	
0213020	Моркови	
0213030	Целина с едри глави	
0213040	Хрян	
0213050	Земна ябълка	
0213060	Пащърнак	
0213070	Магданоз на грудки	
0213080	Репички	
0213090	Козя брада	
0213100	Жълта ряпа/брюква	
0213110	Репи	
0213990	Други (2)	
0220000	Луковични зеленчуци	0,01 (*)
0220010	Чесън	
0220020	Лук	
0220030	Шалот/дребен лук	
0220040	Пресен/зелен лук и пясъчен/зимен лук (батун)	
0220990	Други (2)	

(1)	(2)	(3)
0230000	Плодни зеленчуци	0,01 (*)
0231000	а) <i>от семейства Solanaceae и Malvaceae</i>	
0231010	Домати	
0231020	Сладки пиперки	
0231030	Патладжани	
0231040	Бамя	
0231990	Други (2)	
0232000	б) <i>тиквови с ядлива кора</i>	
0232010	Краставици	
0232020	Корнишони	
0232030	Тиквички	
0232990	Други (2)	
0233000	в) <i>кратункови растения с неядлива кора</i>	
0233010	Пъпеши	
0233020	Тикви	
0233030	Дини	
0233990	Други (2)	
0234000	г) <i>сладка царевича</i>	
0239000	д) <i>други плодни зеленчуци</i>	
0240000	Зеленчуци от род Brassica (с изключение на корени от тях и на бейби култури от същия род)	0,01 (*)
0241000	а) <i>цветно зеле</i>	
0241010	Броколи	
0241020	Карфиол	
0241990	Други (2)	
0242000	б) <i>растения от рода Brassica на глави</i>	
0242010	Брюкселско зеле	
0242020	Зеле	
0242990	Други (2)	
0243000	в) <i>листни растения от рода Brassica</i>	
0243010	Китайско зеле	
0243020	Къдраво зеле	
0243990	Други (2)	
0244000	г) <i>алабаш</i>	
0250000	Листни зеленчуци, тревисти растения и ядливи цветя	
0251000	а) <i>марули и салатни растения</i>	0,01 (*)
0251010	Полска салата/кълнова салата	
0251020	Маруля	
0251030	Къдрава листна ендивия/широколистна ендивия	

(1)	(2)	(3)
0251040	Кресон и други кълнове	
0251050	Земен кресон	
0251060	Рукола	
0251070	Червен синап	
0251080	Бейби култури (в т.ч. растения от рода Brassica)	
0251990	Други (2)	
0252000	б) спанак и подобни листни зеленчуци	0,01 (*)
0252010	Спанак	
0252020	Тученица	
0252030	Листно цвекло/салатно цвекло	
0252990	Други (2)	
0253000	в) лозови листа и подобни видове	0,01 (*)
0254000	г) воден кресон	0,01 (*)
0255000	д) дълголистна цикория/италианска цикория/индустриална цикория	0,01 (*)
0256000	е) тревисти растения и ядливи цветя	0,02 (*)
0256010	Кервел	
0256020	Сибирски лук/лук резанец/салатен лук	
0256030	Листа от целина	
0256040	Магданоз	
0256050	Градински чай	
0256060	Розмарин	
0256070	Машерка	
0256080	Босилек и ядливи цветя	
0256090	Дафинов лист	
0256100	Градински пелин	
0256990	Други (2)	
0260000	Бобови	0,01 (*)
0260010	Фасул (с шушулки)	
0260020	Фасул (без шушулки)	
0260030	Грах (с шушулки)	
0260040	Грах (без шушулки)	
0260050	Леща	
0260990	Други (2)	
0270000	Стъблени зеленчуци	0,01 (*)
0270010	Аспержи	
0270020	Артишок	
0270030	Целина	
0270040	Резене	
0270050	Артишок/ангинарии/ кардун	
0270060	Праз	
0270070	Ревен	

(1)	(2)	(3)
0270080	Бамбукови филизи	
0270090	Сърцевини от палмово дърво	
0270990	Други (2)	
0280000	Гъби, мъхове и лишеи	0,01 (*)
0280010	Култивирани гъби	
0280020	Диворастящи гъби	
0280990	Мъхове и лишеи	
0290000	Водорасли и прокариотни организми	0,01 (*)
0300000	ВАРИВА	0,01 (*)
0300010	Фасул	
0300020	Леща	
0300030	Грах	
0300040	Лупина	
0300990	Други (2)	
0400000	МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА И ПЛОДОВЕ	0,01 (*)
0401000	Маслодайни семена	
0401010	Ленено семе	
0401020	Фъстъци	
0401030	Маково семе	
0401040	Сусамово семе	
0401050	Слънчогледово семе	
0401060	Семена от рапица	
0401070	Соя	
0401080	Семена от синап	
0401090	Семена от памук	
0401100	Тиквено семе	
0401110	Семена от картам/шафранка/сафлор	
0401120	Семена от пореч	
0401130	Камелина	
0401140	Конопено семе	
0401150	Рициново семе	
0401990	Други (2)	
0402000	Маслодайни плодове	
0402010	Маслини за производство на масло	
0402020	Ядки от маслодайна палма	
0402030	Плодове от маслодайна палма	
0402040	Капок (растителен пух)	
0402990	Други (2)	
0500000	ЗЪРНЕНИ КУЛТУРИ	0,01 (*)
0500010	Ечемик	
0500020	Елда и други псевдозърнени култури	

(1)	(2)	(3)
0500030	Царевица	
0500040	Просо	
0500050	Овес	
0500060	Ориз	
0500070	Ръж	
0500080	Сорго	
0500090	Пшеница	
0500990	Други (2)	
0600000	ЧАЙ, КАФЕ, БИЛКОВИ НАСТОЙКИ, КАКАО И РАСТЕНИЯ ОТ СЕМЕЙСТВО РОЖКОВИ	0,05 (*)
0610000	Чай	
0620000	Кафе на зърна	
0630000	Билкови настойки от	
0631000	а) <i>цветове</i>	
0631010	Лайка	
0631020	Хибискус	
0631030	Роза	
0631040	Жасмин	
0631050	Липа	
0631990	Други (2)	
0632000	б) <i>листа и стръкове</i>	
0632010	Ягодни листа	
0632020	Ройбос	
0632030	Мате	
0632990	Други (2)	
0633000	в) <i>корени</i>	
0633010	Валериан	
0633020	Женшен	
0633990	Други (2)	
0639000	г) <i>всички останали части на растението</i>	
0640000	Какао на зърна	
0650000	Група Рожкови	
0700000	ХМЕЛ	0,05 (*)
0800000	ПОДПРАВКИ	
0810000	Подправки на семена	0,05 (*)
0810010	Анасон	
0810020	Черен кимион	
0810030	Целина	
0810040	Кориандър	

(1)	(2)	(3)
0810050	Кимион	
0810060	Копър	
0810070	Резене	
0810080	Сминдух	
0810090	Индийско орехче	
0810990	Други (2)	
0820000	Подправки, които представляват плодове на растения	0,05 (*)
0820010	Бахар/пимента	
0820020	Съчуански/анасонов/японски пипер	
0820030	Ким	
0820040	Кардамон	
0820050	Хвойна	
0820060	Зърна от пипер (черен, зелен и бял)	
0820070	Ванилия	
0820080	Тамаринд	
0820990	Други (2)	
0830000	Подправки, които се получават от кората на растения	0,05 (*)
0830010	Канела	
0830990	Други (2)	
0840000	Подправки, които представляват корени и коренища	
0840010	Сладък корен/гол сладник	0,05 (*)
0840020	Джинджифил (10)	0,05 (*)
0840030	Куркума	0,05 (*)
0840040	Хрян (11)	
0840990	Други (2)	0,05 (*)
0850000	Подправки, които представляват гъпки	0,05 (*)
0850010	Карамфил	
0850020	Каперси	
0850990	Други (2)	
0860000	Поправки, които представляват плодници на растителни цветове	0,05 (*)
0860010	Жълт минзухар	
0860990	Други (2)	
0870000	Подправки, които представляват обвивки	0,05 (*)
0870010	Обвивка на индийско орехче	
0870990	Други (2)	
0900000	ЗАХАРНИ РАСТЕНИЯ	0,01 (*)
0900010	Захарно цвекло (корени)	
0900020	Захарна тръстика	

(1)	(2)	(3)
0900030	Корени от цикория	
0900990	Други (2)	
1000000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ	
1010000	Продукти от	0,01 (*)
1011000	а) <i>свинѐ</i>	
1011010	Мускули	
1011020	Мазнини	
1011030	Черен дроб	
1011040	Бъбреци	
1011050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1011990	Други (2)	
1012000	б) <i>говеда</i>	
1012010	Мускули	
1012020	Мазнини	
1012030	Черен дроб	
1012040	Бъбреци	
1012050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1012990	Други (2)	
1013000	в) <i>овце</i>	
1013010	Мускули	
1013020	Мазнини	
1013030	Черен дроб	
1013040	Бъбреци	
1013050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1013990	Други (2)	
1014000	г) <i>кози</i>	
1014010	Мускули	
1014020	Мазнини	
1014030	Черен дроб	
1014040	Бъбреци	
1014050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1014990	Други (2)	
1015000	д) <i>еднокопитни</i>	
1015010	Мускули	
1015020	Мазнини	
1015030	Черен дроб	
1015040	Бъбреци	
1015050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1015990	Други (2)	

(1)	(2)	(3)
1016000	е) <i>домашни птици</i>	
1016010	Мускули	
1016020	Мазнини	
1016030	Черен дроб	
1016040	Бъбреци	
1016050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1016990	Други (2)	
1017000	ж) <i>други отглеждани в стопанства сухоземни животни</i>	
1017010	Мускули	
1017020	Мазнини	
1017030	Черен дроб	
1017040	Бъбреци	
1017050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	
1017990	Други (2)	
1020000	Мляко	0,01 (*)
1020010	Краве	
1020020	Овче	
1020030	Козе	
1020040	Кобилешко	
1020990	Други (2)	
1030000	Птичи яйца	0,01 (*)
1030010	Кокоши	
1030020	Пачи	
1030030	Гъши	
1030040	Пъдпъдъчи	
1030990	Други (2)	
1040000	Мед и други пчелни продукти (7)	0,05 (*)
1050000	Земноводни и влечуги	0,01 (*)
1060000	Сухоземни безгръбначни животни	0,01 (*)
1070000	Диви сухоземни гръбначни животни	0,01 (*)
1100000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — РИБА, РИБНИ ПРОДУКТИ И ВСИЧКИ ДРУГИ МОРСКИ И СЛАДКОВОДНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (8)	
1200000	КУЛТУРИ ИЛИ ЧАСТИ ОТ ТЯХ, ИЗПОЛЗВАНИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ФУРАЖИ ЗА ЖИВОТНИ (8)	
1300000	ПРЕРАБОТЕНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (9)	

(*) Граница на аналитично определяне

(*) За пълния списък продукти от растителен и животински произход, за които се прилагат МДГОВ, вж. приложение I.

- 2) В част А от приложение III колоните за аминопиралид, мандипропамид, спиромезифен, спиротетрамат и тетраконазол се заменят със следното:

„Остатъчни вещества от пестициди и максимално допустими граници на остатъчни вещества в mg/kg

Кодов номер	Групи и примери за отделни продукти, за които се прилагат МДГОВ ⁽⁴⁾	Аминопиралид	Мандипропамид	Спиромезифен	Спиротетрамат и неговите 4 метаболита BY108330-енол, BY108330-кетохидрокси, BY108330-монохидрокси и BY108330-енол-глюкозид, изразени като спиротетрамат (R)	Тетраконазол (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0100000	ПЛОДОВЕ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ; ЧЕРУПКОВИ ПЛОДОВЕ	0,01 (*)				
0110000	Цитрусови плодове		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0110010	Грейпфрути					
0110020	Портокали					
0110030	Лимони					
0110040	Сладки лимони					
0110050	Мандарини					
0110990	Други (2)					
0120000	Черупкови плодове		0,01 (*)	0,02 (*)	0,5	0,02 (*)
0120010	Бадеми					
0120020	Бразилски орехи					
0120030	Кашу					
0120040	Кестени					
0120050	Кокосови орехи					
0120060	Лешници					
0120070	Орехи макадамия					
0120080	Пеканови орехи					
0120090	Ядки от пиния					
0120100	Шамфъстък					
0120110	Орехи					
0120990	Други (2)					
0130000	Семкови плодове		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,3
0130010	Ябълки					
0130020	Круши					
0130030	Дюли					
0130040	Мушмули					
0130050	Японско нефле/японски мушмули					
0130990	Други (2)					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0140000	Костилкови плодове		0,01 (*)	0,02 (*)	3	
0140010	Кайсии					0,1
0140020	Череша (сладки)					0,02 (*)
0140030	Праскови					0,1
0140040	Сливи					0,05
0140990	Други (2)					0,02 (*)
0150000	Ягодоплодни култури					
0151000	а) грозде		2	0,02 (*)	2	0,5
0151010	Трапезно грозде					
0151020	Винено грозде					
0152000	б) ягоди		0,01 (*)	1	0,4	0,2
0153000	в) храстови		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,2
0153010	Къпини					
0153020	Полски къпини					
0153030	Малини (червени и жълти)					
0153990	Други (2)					
0154000	г) други малки плодове и ягодоплодни култури		0,01 (*)	0,02 (*)	0,7	0,2
0154010	Боровинки					
0154020	Червени боровинки					
0154030	Френско грозде (черно, червено и бяло)					
0154040	Цариградско грозде (зелено, червено и жълто)					
0154050	Шипки					
0154060	Черници (черни и бели)					
0154070	Азаролски глог/средиземноморски мушмули					
0154080	Плодове от черен бяз					
0154990	Други (2)					
0160000	Смесени плодове		0,01 (*)			
0161000	а) с ядлива кора			0,02 (*)		
0161010	Фурми				0,1 (*)	0,02 (*)
0161020	Смокини				0,1 (*)	0,02 (*)
0161030	Трапезни маслини				4	0,02 (*)
0161040	Кумквати				0,1 (*)	0,02 (*)
0161050	Карамболи				0,1 (*)	0,02 (*)
0161060	Райска ябълка				0,3	0,09
0161070	Ямболан/явайска слива				0,1 (*)	0,02 (*)
0161990	Други (2)				0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0162000	б) с неядлива кора, дребни					0,02 (*)
0162010	Киви (зелено, червено, жълто)			0,02 (*)	4	
0162020	Личи			0,02 (*)	15	
0162030	Пасионфрут/маракуя			1	0,1 (*)	
0162040	Бодливи круши/кактусови плодове			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162050	Звездни ябълки			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162060	Виржинска хурма			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162990	Други (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163000	в) с неядлива кора, едри					0,02 (*)
0163010	Авокадо			0,02 (*)	0,7	
0163020	Банани			0,02 (*)	0,6	
0163030	Манго			0,02 (*)	0,3	
0163040	Папая			1	0,4	
0163050	Нарове			0,02 (*)	0,5	
0163060	Черимоя			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163070	Гуава			0,02 (*)	2	
0163080	Ананаси			0,02 (*)	0,3	
0163090	Плодове от хлебно дърво			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163100	Дуриан			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163110	Бодлива анона			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163990	Други (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0200000	ЗЕЛЕНЧУЦИ, ПРЕСНИ или ЗАМРАЗЕНИ	0,01 (*)				
0210000	Кореноплодни и грудкови			0,02 (*)		0,02 (*)
0211000	а) картофи		0,01 (*)		0,8	
0212000	б) тропични кореноплодни и грудкови зеленичуци		0,01 (*)		0,1 (*)	
0212010	Корени от маниока					
0212020	Сладки картофи					
0212030	Игнами/индийски картофи					
0212040	Корени от арарут					
0212990	Други (2)					
0213000	в) други кореноплодни и грудкови зеленичуци, с изключение на захарно цвекло				0,1	
0213010	Червено цвекло		0,1			
0213020	Моркови		0,01 (*)			
0213030	Целина с едри глави		0,01 (*)			
0213040	Хрян		0,01 (*)			
0213050	Земна ябълка		0,01 (*)			
0213060	Пашърнак		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0213070	Магданоз на грудки		0,01 (*)			
0213080	Репички		0,3			
0213090	Козя брада		0,01 (*)			
0213100	Жълта ряпа/брюква		0,01 (*)			
0213110	Репи		0,01 (*)			
0213990	Други (2)		0,01 (*)			
0220000	Луковични зеленчуци			0,02 (*)		0,02 (*)
0220010	Чесън		0,01 (*)		0,4	
0220020	Лук		0,1		0,4	
0220030	Шалот/дребен лук		0,01 (*)		0,4	
0220040	Пресен/зелен лук и пясъчен/зимен лук (батун)		7		0,1 (*)	
0220990	Други (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0230000	Плодни зеленчуци					
0231000	а) <i>от семейства Solanaceae и Malvaceae</i>					
0231010	Домати		3	1	2	0,1
0231020	Сладки пиперки		1	0,5	2	0,1
0231030	Патладжани		1	0,5	2	0,02 (*)
0231040	Бамя		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0231990	Други (2)		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0232000	б) <i>тиквови с ядлива кора</i>				0,2	0,2
0232010	Краставици		0,2	0,3		
0232020	Корнишони		0,1	0,3		
0232030	Тиквички		0,2	0,3		
0232990	Други (2)		0,1	0,02 (*)		
0233000	в) <i>кратункови растения с неядлива кора</i>			0,3	0,2	0,05
0233010	Пъпеша		0,5			
0233020	Тикви		0,3			
0233030	Дини		0,3			
0233990	Други (2)		0,3			
0234000	г) <i>сладка царевица</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	1,5	0,02 (*)
0239000	д) <i>други плодни зеленчуци</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0240000	Зеленчуци от род Brassica (с изключение на корени от тях и на бейби култури от същия род)			0,02 (*)		0,02 (*)
0241000	а) <i>цветно зеле</i>				1	
0241010	Броколи		2			
0241020	Карфиол		0,3			
0241990	Други (2)		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0242000	б) растения от рода <i>Brassica</i> на глави					
0242010	Брюкселско зеле		0,2		0,3	
0242020	Зеле		3		2	
0242990	Други (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0243000	в) листни растения от рода <i>Brassica</i>		25		7	
0243010	Китайско зеле					
0243020	Къдраво зеле					
0243990	Други (2)					
0244000	г) алабаи		0,01 (*)		2	
0250000	Листни зеленчуци, тревисти растения и ядливи цветя			0,02 (*)		0,02 (*)
0251000	а) марули и салатни растения		25		7	
0251010	Полска салата/кълнова салата					
0251020	Маруля					
0251030	Къдрава листна ендивия/широколистна ендивия					
0251040	Кресон и други кълнове					
0251050	Земен кресон					
0251060	Рукола					
0251070	Червен синап					
0251080	Бейби култури (в т.ч. растения от рода <i>Brassica</i>)					
0251990	Други (2)					
0252000	б) спанак и подобни листни зеленчуци		25		7	
0252010	Спанак					
0252020	Тученица					
0252030	Листно цвекло/салатно цвекло					
0252990	Други (2)					
0253000	в) лозови листа и подобни видове		0,01 (*)		0,1 (*)	
0254000	г) воден кресон		25		7	
0255000	д) дълголистна цикория/италианска цикория/индустриална цикория		0,15		0,1 (*)	
0256000	е) тревисти растения и ядливи цветя		10		4	
0256010	Кервел					
0256020	Сибирски лук/лук резанец/салатен лук					
0256030	Листа от целина					
0256040	Магданоз					
0256050	Градински чай					
0256060	Розмарин					
0256070	Машерка					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0256080	Босилек и ядливи цветя					
0256090	Дафинов лист					
0256100	Градински пелин					
0256990	Други (2)					
0260000	Бобови				1,5	0,02 (*)
0260010	Фасул (с шушулки)		0,01 (*)	1		
0260020	Фасул (без шушулки)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260030	Грах (с шушулки)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260040	Грах (без шушулки)		0,3	0,02 (*)		
0260050	Леща		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260990	Други (2)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0270000	Стъблени зеленчуци			0,02 (*)		
0270010	Аспержи		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270020	Артишок		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270030	Целина		20		4	0,05
0270040	Резене		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270050	Артишок/ангинарии/ кардун		0,3		1	0,2
0270060	Праз		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270070	Ревен		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270080	Бамбукови филизи		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270090	Сърцевини от палмово дърво		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270990	Други (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0280000	Гъби, мъхове и лишей		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0280010	Култивирани гъби					
0280020	Диворастящи гъби					
0280990	Мъхове и лишей					
0290000	Водорасли и прокариотни организми		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0300000	ВАРИВА	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	2	0,02 (*)
0300010	Фасул					
0300020	Леща					
0300030	Грах					
0300040	Лупина					
0300990	Други (2)					
0400000	МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА И ПЛОДОВЕ		0,01 (*)	0,02 (*)		
0401000	Маслодайни семена					
0401010	Ленено семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401020	Фъстъци	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0401030	Маково семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401040	Сусамово семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401050	Слънчогледово семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401060	Семена от рапица	0,03			0,1 (*)	0,15
0401070	Соя	0,01 (*)			4	0,02 (*)
0401080	Семена от синап	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401090	Семена от памук	0,01 (*)			0,4	0,02 (*)
0401100	Тиквено семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401110	Семена от картам/шафранка/сафлор	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401120	Семена от пореч	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401130	Камелина	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401140	Конопено семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401150	Рициново семе	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401990	Други (2)	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0402000	Маслодайни плодове	0,01 (*)				0,02 (*)
0402010	Маслини за производство на масло				4	
0402020	Ядки от маслодайна палма				0,1 (*)	
0402030	Плодове от маслодайна палма				0,1 (*)	
0402040	Капок (растителен пух)				0,1 (*)	
0402990	Други (2)				0,1 (*)	
0500000	ЗЪРНЕНИ КУЛТУРИ		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	
0500010	Ечемик	0,15				0,1
0500020	Елда и други псевдозърнени култури	0,01 (*)				0,05
0500030	Царевица	0,05				0,05
0500040	Просо	0,05				0,05
0500050	Овес	0,15				0,1
0500060	Ориз	0,01 (*)				0,05
0500070	Ръж	0,15				0,05
0500080	Сорго	0,05				0,05
0500090	Пшеница	0,1				0,1
0500990	Други (2)	0,01 (*)				0,05
0600000	ЧАЙ, КАФЕ, БИЛКОВИ НАСТОЙКИ, КАКАО И РАСТЕНИЯ ОТ СЕМЕЙСТВО РОЖКОВИ	0,02 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0610000	Чай		0,02 (*)	50		
0620000	Кафе на зърна		0,02 (*)	0,05		
0630000	Билкови настойки от		0,02 (*)	0,02 (*)		
0631000	а) <i>цветове</i>					
0631010	Лайка					
0631020	Хибискус					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0631030	Роза					
0631040	Жасмин					
0631050	Липа					
0631990	Други (2)					
0632000	б) листа и стръкове					
0632010	Ягодови листа					
0632020	Ройбос					
0632030	Мате					
0632990	Други (2)					
0633000	в) корени					
0633010	Валериан					
0633020	Женшен					
0633990	Други (2)					
0639000	г) всички останали части на растението					
0640000	Какао на зърна		0,06	0,02 (*)		
0650000	Група Рожкови		0,02 (*)	0,02 (*)		
0700000	ХМЕЛ	0,02 (*)	90	0,02 (*)	15	0,02 (*)
0800000	ПОДПРАВКИ					
0810000	Подправки на семена	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0810010	Анасон					
0810020	Черен кимион					
0810030	Целина					
0810040	Кориандър					
0810050	Кимион					
0810060	Копър					
0810070	Резене					
0810080	Сминдух					
0810090	Индийско орехче					
0810990	Други (2)					
0820000	Подправки, които представляват плодове на растения	0,02 (*)	0,02 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0820010	Бахар/пимента			0,02 (*)		
0820020	Съчуански/анасонов/японски пипер			0,02 (*)		
0820030	Ким			0,02 (*)		
0820040	Кардамон			0,02 (*)		
0820050	Хвойна			0,02 (*)		
0820060	Зърна от пипер (черен, зелен и бял)			0,02 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0820070	Ванилия			0,02 (*)		
0820080	Тамаринд			0,02 (*)		
0820990	Други (2)			0,05		
0830000	Подправки, които се получават от кората на растения	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0830010	Канела					
0830990	Други (2)					
0840000	Подправки, които представляват корени и коренища					
0840010	Сладък корен/гол сладник	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840020	Джинджифил (10)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840030	Куркума	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840040	Хрян (11)					
0840990	Други (2)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850000	Подправки, които представляват пъпки	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850010	Карамфил					
0850020	Каперси					
0850990	Други (2)					
0860000	Поправки, които представляват плодници на растителни цветове	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0860010	Жълт минзухар					
0860990	Други (2)					
0870000	Подправки, които представляват обвивки	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0870010	Обвивка на индийско орехче					
0870990	Други (2)					
0900000	ЗАХАРНИ РАСТЕНИЯ	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)		
0900010	Захарно цвекло (корени)				0,1 (*)	0,05
0900020	Захарна тръстика				0,1 (*)	0,02 (*)
0900030	Корени от цикория				0,1	0,05
0900990	Други (2)				0,1 (*)	0,02 (*)
1000000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ			0,01 (*)		
1010000	Продукти от		0,02 (*)			
1011000	а) <i>свине</i>					
1011010	Мускули	0,01 (*)			0,05	0,05
1011020	Мазнини	0,02			0,01 (*)	0,5
1011030	Черен дроб	0,02			0,7	1
1011040	Бъбреци	0,3			0,7	0,2

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1011050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,01 (*)			0,7	0,05
1011990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1012000	б) <i>говеда</i>					
1012010	Мускули	0,1			0,05	0,05
1012020	Мазнини	0,1			0,01 (*)	0,5
1012030	Черен дроб	0,05			0,7	1
1012040	Бъбреци	1			0,7	0,2
1012050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,05			0,7	0,5
1012990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1013000	в) <i>овце</i>					
1013010	Мускули	0,1			0,05	0,05
1013020	Мазнини	0,1			0,01 (*)	0,5
1013030	Черен дроб	0,05			0,7	1
1013040	Бъбреци	1			0,7	0,5
1013050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,05			0,7	0,5
1013990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1014000	г) <i>кози</i>					
1014010	Мускули	0,1			0,05	0,5
1014020	Мазнини	0,1			0,01 (*)	0,5
1014030	Черен дроб	0,05			0,7	1
1014040	Бъбреци	1			0,7	0,5
1014050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,05			0,7	0,5
1014990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1015000	д) <i>еднокопитни</i>					
1015010	Мускули	0,1			0,05	0,5
1015020	Мазнини	0,1			0,01 (*)	0,5
1015030	Черен дроб	0,05			0,7	1
1015040	Бъбреци	1			0,7	0,5
1015050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,05			0,7	0,5
1015990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1016000	е) <i>домашни птици</i>				0,01 (*)	
1016010	Мускули	0,01 (*)				0,02 (*)
1016020	Мазнини	0,02				0,2
1016030	Черен дроб	0,02				1
1016040	Бъбреци	0,3				0,05
1016050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,01 (*)				0,02 (*)
1016990	Други (2)	0,01 (*)				0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1017000	ж) други отглеждани в стопанства сухоземни животни					0,5
1017010	Мускули	0,1			0,05	
1017020	Мазнини	0,1			0,01 (*)	
1017030	Черен дроб	0,05			0,7	
1017040	Бъбреци	1			0,7	
1017050	Карантия, годна за консумация (различна от черен дроб и бъбреци)	0,05			0,7	
1017990	Други (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	
1020000	Мляко	0,02	0,02 (*)		0,005 (*)	0,05
1020010	Краве					
1020020	Овче					
1020030	Козе					
1020040	Кобилешко					
1020990	Други (2)					
1030000	Птичи яйца	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,05
1030010	Кокоши					
1030020	Пачи					
1030030	Гъши					
1030040	Пъдпъдъчи					
1030990	Други (2)					
1040000	Мед и други пчелни продукти (7)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
1050000	Земноводни и влечуги	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1060000	Сухоземни безгръбначни животни	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1070000	Диви сухоземни гръбначни животни	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,5
1100000	ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД — РИБА, РИБНИ ПРОДУКТИ И ВСИЧКИ ДРУГИ МОРСКИ И СЛАДКОВОДНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (8)					
1200000	КУЛТУРИ ИЛИ ЧАСТИ ОТ ТЯХ, ИЗПОЛЗВАНИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ФУРАЖИ ЗА ЖИВОТНИ (8)					
1300000	ПРЕРАБОТЕНИ ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ (9)					

(*) Граница на аналитично определяне

(*) За пълния списък продукти от растителен и животински произход, за които се прилагат МДГОВ, вж. приложение I.

(F) = мастноразтворим

Спиротетрамат и неговите 4 метаболита ВУ108330-енол, ВУ108330-кетохидрокси, ВУ108330-монохидрокси и ВУ108330-енол-глюкозид, изразени като спиротетрамат (R)

(R) = определението за пестицидният остатък се различава за следните комбинации пестицид — кодов номер:

спиротетрамат — код 1000000, с изключение на 1040000: спиротетрамат и метаболита му ВУ108330-енол, изразен като спиротетрамат“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2019/1016 НА КОМИСИЯТА**от 20 юни 2019 година****относно минималната продажна цена за обезмаслено мляко на прах за тридесет и седмата частична покана за участие в търг в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1240 на Комисията от 18 май 2016 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на публичната интервенция и помощта за частно складиране ⁽²⁾, и по-специално член 32 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията ⁽³⁾ беше открита тръжна процедура за продажбата на обезмаслено мляко на прах.
- (2) Предвид офертите, получени за тридесет и седмата частична покана за участие в търг, следва да се определи минимална продажна цена.
- (3) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За тридесет и седмата частична покана за участие в търг за продажба на обезмаслено мляко на прах в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент (ЕС) 2016/2080, по отношение на която срокът за представяне на офертите изтече на 18 юни 2019 г., минималната продажна цена е 175,90 EUR/100 kg.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Комисията,
от името на председателя,
Jerzy PLEWA

Генерален директор
Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ ОВ L 206, 30.7.2016 г., стр. 71.

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията от 25 ноември 2016 г. за откриване на тръжна процедура за продажба на обезмаслено мляко на прах (ОВ L 321, 29.11.2016 г., стр. 45).

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2019/1017 НА СЪВЕТА

от 14 юни 2019 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета на членовете на Международния съвет за маслиновите продукти (МСМП) по отношение на условията за присъединяване на правителството на Грузия към Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини от 2015 година

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 3 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини от 2015 година („споразумението“) беше подписано от името на Съюза в съответствие с Решение (ЕС) 2016/1892 на Съвета ⁽¹⁾ на 18 ноември 2016 г. в седалището на ООН в Ню Йорк, при условие че бъде сключено на по-късна дата. В съответствие с член 31, параграф 2 от споразумението то влезе временно в сила на 1 януари 2017 г.
- (2) Споразумението беше сключено на 17 май 2019 г. с Решение (ЕС) 2019/848 на Съвета ⁽²⁾.
- (3) В съответствие с член 29 от споразумението Съветът на членовете на Международния съвет за маслиновите продукти („Съветът на членовете“) трябва да определя условията за присъединяването на дадено правителство към споразумението.
- (4) Правителството на Грузия е представило официална кандидатура за присъединяване към споразумението. Поради това Съветът на членовете следва да бъде приканен — на някое от следващите си заседания или в рамките на процедура за приемане на неговите решения чрез размяна на писма — да определи условията за присъединяването на Грузия, отнасящи се до дяловете за участие в МСМП и срока за депозиране на акта за присъединяване.
- (5) Като се има предвид, че развитието на секторите на маслиновото масло и трапезните маслини в Грузия е ориентирано както към потреблението, така и към производството, нейното присъединяване при определени условия може да укрепи МСМП — по-специално по отношение на уеднаквяването на правото на национално и международно равнище, свързано с характеристиките на маслиновите продукти, така че да се предотвратят всички пречки пред търговията.
- (6) Целесъобразно е да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвета на членовете, тъй като решенията, които ще бъдат приети, ще имат правно действие за Съюза — по-конкретно като засегнат баланса при вземането на решения в рамките на Съвета на членовете, когато решенията не се приемат с консенсус в съответствие с член 10, параграф 4 от споразумението,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза, в рамките на Съвета на членовете на Международния съвет за маслиновите продукти на някое от следващите му заседания или в рамките на процедура за приемане на решенията на този съвет чрез размяна на писма и която се отнася до условията за присъединяването на правителството на Грузия към споразумението, е изложена в приложението.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/1892 на Съвета от 10 октомври 2016 г. за подписване от името на Европейския съюз и за временно прилагане на Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини от 2015 г. (ОВ L 293, 28.10.2016 г., стр. 2).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2019/848 на Съвета от 17 май 2019 г. за сключването от името на Европейския съюз на Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини от 2015 година (ОВ L 139, 27.5.2019 г., стр. 1).

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 14 юни 2019 година.

За Съвета
Председател
E.O. TEODOROVICI

ПРИЛОЖЕНИЕ

На някое от следващите заседания на Съвета на членовете или в рамките на процедура за приемане на решение на този съвет чрез размяна на писма Съюзът трябва да подкрепи присъединяването на правителството на Грузия към Международното споразумение за маслиновото масло и трапезните маслини, при условие че дяловете за участие на Грузия бъдат изчислени по формулата, посочена в член 11 от споразумението, и че срокът за депозиране на акта за присъединяване позволява скорошното присъединяване на държавата към посоченото споразумение. Ако депозирането на този акт бъде забавено, Съюзът може да подкрепи — с последващи решения, приети от Съвета на членовете — удължаването на срока за депозиране на акта.

РЕШЕНИЕ (ОВППС) 2019/1018 НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Решение 2014/386/ОВППС относно ограничителни мерки в отговор на
незаконното анексиране на Крим и Севастопол**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 29 от него,

като взе предвид предложението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

- (1) На 23 юни 2014 г. Съветът прие Решение 2014/386/ОВППС ⁽¹⁾.
- (2) Съветът не признава и продължава да осъжда незаконното анексиране на Крим и Севастопол от Руската федерация и ще остане ангажиран с пълното прилагане на политиката си на непризнаване.
- (3) Въз основа на прегледа на Решение 2014/386/ОВППС срокът на ограничителните мерки следва да бъде удължен до 23 юни 2020 г.
- (4) Ето защо Решение 2014/386/ОВППС следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В член 5 от Решение 2014/386/ОВППС втора алинея се заменя със следното:

„Настоящото решение се прилага до 23 юни 2020 г.“.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

⁽¹⁾ Решение 2014/386/ОВППС на Съвета от 23 юни 2014 г. относно ограничителни мерки в отговор на незаконното анексиране на Крим и Севастопол (ОВ L 183, 24.6.2014 г., стр. 70).

ПРЕПОРЪКИ

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2019/1019 НА КОМИСИЯТА

от 7 юни 2019 година

относно модернизирването на сгради

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 292 от него,

като има предвид, че:

- (1) Европейският съюз е поел ангажимент за разработването на устойчива, конкурентоспособна, сигурна и декарбонизирана енергийна система. Енергийният съюз и рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за 2030 г. установяват амбициозни ангажименти за по-нататъшното намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 40 % до 2030 г. в сравнение с 1990 г., за увеличаване на дела в потреблението на енергия от възобновяеми източници, за икономии на енергия в съответствие с амбициите на равнището на Съюза и за подобряване на енергийната сигурност, конкурентоспособност и устойчивост в Съюза. С Директива № 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, изменена с Директива (ЕС) 2018/2002 ⁽²⁾, беше установена водеща цел за енергийната ефективност от най-малко 32,5 % икономии на енергия на равнището на Съюза до 2030 г. С Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ беше определена задължителна цел, а именно постигане до 2030 г. на поне 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници.
- (2) Сградите заемат централно място в политиката на ЕС за енергийната ефективност, тъй като на тях се падат почти 40 % от потреблението на крайна енергия.
- (3) Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата, което последва 21-вата сесия на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP 21), стимулира усилията на Съюза да декарбонизира сградния си фонд. Предвид на това, че почти 50 % от потреблението на крайна енергия в Съюза е за отопление и охлаждане, от които 80 % се използват в сградите, постигането на целите на Съюза в областта на енергетиката и климата е свързано с усилията му за саниране на сградния фонд, като даде предимство на енергийната ефективност, прилага принципа „енергийната ефективност на първо място“ и отчете използването на възобновяеми източници.
- (4) В съобщението си „Енергийна ефективност и нейният принос към енергийната сигурност и рамката до 2030 г. за политиката в областта на енергетиката и климата“ ⁽⁴⁾, в съобщението си „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“ ⁽⁵⁾ и в съобщението си „Чиста планета за всички — Европейска стратегическа дългосрочна визия за проспериташа, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“ ⁽⁶⁾ Комисията подчерта значението на енергийната ефективност и ролята на строителния сектор за постигането на целите на Съюза в областта на енергетиката и климата, а също и за прехода към чиста енергия. В последното съобщение се подчертава, че мерките за енергийна ефективност следва да играят централна роля в постигането на неутрална по отношение на климата икономика до 2050 г. и намаляване на енергопотреблението наполовина в сравнение с 2005 г.

⁽¹⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 210).

⁽³⁾ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

⁽⁴⁾ Оценка на въздействието, придружаваща документа „Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Енергийна ефективност и нейният принос към енергийната сигурност и рамката до 2030 г. за политиката в областта на енергетиката и климата“ (SWD (2014) 255 final).

⁽⁵⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“ (COM(2015) 80 final).

⁽⁶⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка „Чиста планета за всички — Европейска стратегическа дългосрочна визия за проспериташа, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“ (COM(2018) 773 final).

- (5) Пълното изпълнение и правоприлагане на съществуващото законодателство в областта на енергетиката се счита за най-важния приоритет при създаването на енергийния съюз.
- (6) Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ („ДЕХС“) е основното законодателство, заедно с Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ и Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾, в което се разглежда енергийната ефективност на сградите в контекста на целите за енергийната ефективност за 2030 г. ДЕХС има две допълващи се цели, а именно да се ускори извършването до 2050 г. на основен ремонт на съществуващите сгради и да се подпомогне модернизацията на всички сгради с интелигентни технологии и по-ясна връзка с екологосъобразната мобилност.
- (7) През 2018 г. ДЕХС беше изменена с Директива (ЕС) 2018/844 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾ с цел да се ускори модернизирането на сградите в Съюза.
- (8) Експлоатационните показатели на техническите сградни инсталации оказват значително въздействие върху енергийните характеристики на сградите и поради това следва да бъдат оптимизирани. Важно е да се гарантира, че при подобряването на енергийните характеристики на сградите се следва интегриран подход, като се вземат предвид мерките както за външните ограждащи елементи на сградата, така и за техническите сградни инсталации.
- (9) Националното законодателство, транспониращо член 8, параграф 1 от ДЕХС, трябва да гарантира въвеждането и правоприлагането на изисквания относно инсталациите спрямо разширена група технически сградни инсталации, а също и въвеждането на нови изисквания относно монтажа на саморегулиращи се устройства в сградите.
- (10) За постигането на целите на политиката относно енергийната ефективност на сградите, следва да се подобри прозрачността на сертификатите за енергийните характеристики. Националното законодателство, транспониращо изискванията на член 8, параграф 9 от ДЕХС, трябва да гарантира, че цялостните енергийни характеристики на изменената част, или според случая, на цялата инсталация, са документирани, за да се използват при сертифицирането на сградите и при проверката на съответствието в случаите на монтаж, подмяна или модернизиране на технически сградни инсталации за отопление, климатизация или подгряване на вода.
- (11) Иновациите и новите технологии дават възможност и на сградите да допринесат за общата декарбонизация на икономиката, включително в транспортния сектор. Например сградите могат да подпомогнат развитието на инфраструктурата, необходима за „интелигентното“ зареждане на електрически превозни средства, което може да създаде база за държавите членки да използват, ако решат, автомобилните акумулатори като източник на енергия.
- (12) Електрическите превозни средства са важен компонент на прехода към чиста енергия, основан на мерки за енергийна ефективност, алтернативни горива, енергия от възобновяеми източници и новаторски решения за управление на енергийната гъвкавост. Строителните норми могат да бъдат използвани ефективно за въвеждането на целеви изисквания в подкрепа на внедряването на инфраструктура за презареждане в паркингите в жилищни и нежилищни сгради. Националното законодателство, транспониращо изискванията на член 8, параграфи 2—8 от ДЕХС, трябва да гарантира внедряването на инфраструктура за презареждане на електрически превозни средства в паркингите на сградите.
- (13) При прилагането на изискванията на член 8, параграфи 2—8 от ДЕХС държавите членки следва да вземат предвид необходимостта от цялостно и съгласувано градоустройствено планиране, както и насърчаването на алтернативни, безопасни и устойчиви видове транспорт и тяхната помощна инфраструктура, например посредством специална инфраструктура в паркингите, предназначена за електрическите велосипеди и за превозните средства на лица с намалена подвижност.
- (14) Държавите членки следва да определят мерки за опростяване на внедряването на инфраструктура за презареждане с цел отстраняване на пречките, които срещат отделни собственици при опит да монтират зарядни точки на своите паркоместа, а именно несъвместими стимули и административни усложнения.
- (15) За цифровизацията на строителния сектор и съответната поява на интелигентни домове и добре свързани общности следва да се въведат целеви стимули за насърчаване на въвеждането в застроената среда на готови за интелигентна работа инсталации и цифрови решения.

⁽⁷⁾ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

⁽⁸⁾ Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението (ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10).

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Директива (ЕС) 2018/844 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите и Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 75).

- (16) Важно е сред собствениците и обитателите на сгради да се повиши осведомеността за ползите от сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации и обитателите да се уверят в реалните икономии от тези усъвършенствани функции.
- (17) С цел да се осигурят началните и постоянните експлоатационни характеристики на отоплителните, климатичните и вентилационните инсталации, следва да бъдат разработени схеми за инспекции, за да могат инсталациите да постигнат максимални резултати. Членове 14 и 15 от ДЕХС разширяват обхвата на техническите сградни инсталации, които подлежат на задължителни редовни инспекции или на други алтернативни мерки. В допълнение, в тези членове са определени алтернативи на инспекциите, които са на базата на автоматизиране и управление или на електронно наблюдение, и са определени нови изисквания относно монтирането на системи за сградна автоматизация и управление в някои нежилищни сгради.
- (18) Сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации са доказали, че заместват ефективно инспекциите, особено при големи инсталации. В резултат на това те имат голям потенциал да осигурят ефективни по отношение на разходите и значителни по размер икономии на енергия както за потребителите, така и за предприятията. Монтирането на такова оборудване следва да се разглежда като ефективна по отношение на разходите алтернатива на инспекциите в големите нежилищни сгради и в достатъчно големите жилищни блокове, тъй като това предлага интересна възвръщаемост на инвестициите и позволява предприемането на действие по отношение на получената информация, като по този начин с течение на времето осигурява икономии на енергия. Изпълнението на изискванията на член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС ще гарантира, че системите за сградна автоматизация и управление се монтират в нежилищни сгради, в които действителните номинални показатели на отоплителната или климатичната инсталация са над определен праг и в които това е технически и икономически осъществимо.
- (19) За да бъдат постигнати целите на политиката относно енергийната ефективност на сградите, следва да се подобри прозрачността на изчисленията за енергийните характеристики като се гарантира, че всички необходими параметри както за целите на сертифицирането, така и за целите на минималните изисквания за енергийните характеристики, са определени и се прилагат последователно навсякъде в Съюза.
- (20) Приложение I към ДЕХС беше изменено с цел да се въведе степен на прозрачност при изчисляването на показателите на първичната енергия, за да се гарантира централната роля на външните ограждащи елементи на сградата, както и с цел да се разгледа ролята на възобновяемите енергийни източници, експлоатирани във или извън обекта.
- (21) До 10 март 2020 г. държавите членки трябва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, с които да се транспонира Директива (ЕС) 2018/844.
- (22) Пълното транспониране и ефективното изпълнение на изменената ДЕХС е от основно значение, за да се подпомогне постигането на целите за енергийната ефективност за 2030 г. и за да може Съюзът да поеме към пълна декарбонизация на националните сградни фондове до 2050 г.
- (23) ДЕХС дава на държавите членки голяма свобода на действие при изготвянето на техните строителни норми и изпълнението на техническите изисквания по отношение на санирането, на сертификатите за сградите и на техническите сградни инсталации по начин, който най-добре отговаря на националните климатични условия и сграден фонд. Целта на настоящата препоръка е да обясни същността на тези технически изисквания и на различните начини, по които целите на директивата могат да бъдат постигнати. В нея също така е представен опитът и най-добрите практики, които Комисията е наблюдавала в държавите членки.
- (24) Комисията се ангажира да работи в тясно сътрудничество с държавите членки в процеса на транспониране и ефективно изпълнение на ДЕХС. За тази цел настоящата препоръка е изготвена така, че да се обясни по-подробно как следва да се тълкуват някои разпоредби на ДЕХС и кой е най-добрият начин за прилагането им в контекста на националното транспониране. В частност, целта е да се осигури еднакво разбиране в държавите членки при изготвянето на техните транспониращи мерки. Настоящата препоръка не променя правното действие на ДЕХС и не засяга тълкуването на Съда на ЕС за нейното обвързващо действие. Настоящата препоръка обхваща теми в ДЕХС, които са сложни в правен аспект, изискват усилия за транспонирането им и имат голям потенциал за въздействие върху енергийната ефективност на сградите. Настоящата препоръка е съсредоточена върху разпоредбите, отнасящи се до модернизирането на сгради и е свързана с членове 2, 8, 14, 15 и приложение I към ДЕХС, в които са включени разпоредби за техническите сградни инсталации и техните инспекции, електромобилността и изчисляването на енергийните характеристики на сградите. Разпоредбите на ДЕХС, които се занимават със санирането са разгледани в отделна препоръка.
- (25) Поради това, настоящата препоръка следва да позволи на държавите членки да постигнат съществени резултати по отношение на модернизирането на своя сграден фонд.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. Държавите членки следва да спазват насоките, предоставени в приложението към настоящата препоръка, при транспортирането на изискванията, определени в Директива (ЕС) 2018/844.
2. Адресати на настоящата препоръка са държавите членки.
3. Препоръката се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 7 юни 2019 година.

За Комисията
Miguel ARIAS CAÑETE
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Директива 2010/31/ЕС (ДЕХС) насърчава подобряването на енергийните характеристики на сградите, включително на техническите сградни инсталации. По-специално, в директивата се изясняват инсталациите, за които се прилагат изискванията, и са включени специални разпоредби, за да се гарантира, че тези инсталации се проектират, оразмеряват, монтират и настройват по начин, който оптимизира техните характеристики. За онези инсталации, които оказват особено съществено въздействие върху енергийните характеристики, в директивата се изискват също инспекции за редовен контрол на ефикасността им. Като възможна алтернатива на инспекциите са предвидени електронно наблюдение и контрол.

В Директива 2012/27/ЕС (Директивата относно енергийната ефективност, или „ДЕЕ“) бяха включени разпоредби относно саниране на сгради и дългосрочни стратегии за мобилизиране на инвестиции за саниране на националните сградни фондове.

ДЕХС и ДЕЕ бяха изменени с Директива (ЕС) 2018/844, която влезе в сила на 9 юли 2018 г., като подсили елементите, описани по-горе, и увеличи видовете инсталации, чиито характеристики следва да бъдат оптимизирани. Тя също така засилва ролята на електронното наблюдение, автоматизацията и управлението и включва допълнителни изисквания, които подкрепят изграждането на инфраструктура за презареждане на електрически превозни средства в паркингите, намиращи се в сгради.

Разширяването на обхвата на определението за технически сградни инсталации, за да включва повече инсталации и, в по-общ смисъл, необходимостта да бъде отразено развитието при сградите и енергийните системи наложиха актуализирането на рамката на ДЕХС за изчисляване на енергийните характеристики на сградите. Това на първо място означава подобряване на прозрачността на изчисленията на енергийните характеристики и сертификатите за енергийни характеристики, по-специално във връзка с изчисляването на показателите за първичната енергия.

Целта на настоящата препоръка е да помогне да се гарантира пълното изпълнение и прилагане на законодателството на Съюза в областта на енергетиката. Тя предоставя насоки за това как да се разбират и транспонират разпоредбите на ДЕХС, и по-специално онези от тях, които се отнасят до техническите сградни инсталации и техните инспекции, включително: изискванията относно инсталирането на устройства за саморегулиране и системи за сградна автоматизация и управление (член 8 и членове 14 и 15 от ДЕХС) и инфраструктура за презареждане за електромобилност (член 8 от ДЕХС), както и изчисляването на показателите за първична енергия (приложение I към ДЕХС).

Насоките, предвидени в настоящото приложение, излагат възгледите на службите на Комисията. Те не изменят последиците от директивата и не засягат правнообвързващото тълкуване на Съда на членове 2, 8, 14, 15 от ДЕХС и приложение I към нея.

2. ТЕХНИЧЕСКИ СГРАДНИ ИНСТАЛАЦИИ И ТЕХНИТЕ ИНСПЕКЦИИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ИНСТАЛИРАНЕТО НА УСТРОЙСТВА ЗА САМОРЕГУЛИРАНЕ И СИСТЕМИ ЗА СГРАДНА АВТОМАТИЗАЦИЯ И УПРАВЛЕНИЕ

2.1. **Цел: да се осигурят оптимални характеристики на техническите сградни инсталации и да се подпомогне управлението на енергията и средата в помещенията**

ДЕХС включва разпоредби относно изискванията към техническите сградни инсталации и относно оценката и документирането на характеристиките на инсталациите, чиято цел е двойка. От една страна, оценката и документирането на характеристиките на инсталацията имат за цел да гарантират, че техническите сградни инсталации са проектирани, монтирани и въведени в експлоатация по подходящ начин, така че да се оптимизират действителните им характеристики. От друга страна, те имат за цел да гарантират, че всяка интервенция, която може да окаже въздействие върху характеристиките на дадена техническа сградна инсталация, се проследява и документира. Това е важно, тъй като тази информация е ценна за собственика и улеснява оценката на характеристиките на сградата като цяло (например в контекста на издаването на сертификати за енергийните характеристики).

Чрез изменението на ДЕХС се разширява обхватът на редовните инспекции на техническите сградни инсталации. Целта на тези инспекции е да се оценят характеристиките на инсталацията. При инспекциите следва също така да се установяват въпроси или проблеми, да се предлагат решения или мерки за подобрене и резултатите от инспекциите да се регистрират в доклад за бъдещи справки.

ДЕХС съдържа изисквания за монтирането на устройства за саморегулиране, които са в състояние да регулират вътрешната температура в сградите, с цел да се подобри управлението на потреблението на енергия, като същевременно се ограничат разходите. Тя съдържа също така изискване за монтиране на системи за сградна

автоматизация и управление (ССАУ) във всички (съществуващи и нови) нежилни сгради, чиито отоплителни, вентилационни и климатични инсталации надвишават определена полезна номинална мощност. Това е така, защото чрез ССАУ се постигат значителни икономии на енергия и се подобрява управлението на средата в помещенията, поради което те са полезни както за собствениците на сградите, така и за ползвателите им, особено в големите нежилни сгради.

2.2. **Обхват на разпоредбите относно техническите сградни инсталации и техните инспекции, устройствата за саморегулиране и ССАУ**

В настоящия подраздел се припомнят обхватът и съдържанието на тези разпоредби и се подчертават разликите, въведени с измененията от Директива (ЕС) 2018/844, когато е уместно.

2.2.1. *Технически сградни инсталации: изисквания към инсталациите, оценка и документиране на цялостните енергийни характеристики (член 2, член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС)*

Преди изменението: преди изменението член 8, параграф 1 от ДЕХС предвиждаше задължение държавите членки да определят изисквания към инсталациите по отношение на енергийните характеристики като цяло, правилното монтиране и подходящите оразмеряване, настройка и контрол на техническите сградни инсталации. Това задължение се прилагаше за техническите сградни инсталации, които са монтирани в съществуващите сгради, и държавите членки можеха да го прилагат относно техническите сградни инсталации, монтирани в нови сгради. Освен това преди изменението член 2, параграф 3 от ДЕХС определяше понятието „техническа сградна инсталация“ като „техническо оборудване за осигуряване на отопление, охлаждане, вентилация, топла вода, осветление или на комбинация от тях на сграда или обособена част от сграда“.

След изменението: По отношение на техническите сградни инсталации текстът на член 8 от ДЕХС беше заменен, като следва да се отбележи следното:

- а) разпоредбите относно изискванията към техническите сградни инсталации в член 8, параграф 1 остават по същество непроменени (с изключение на вече заличените инсталации, изброени във втора алинея, за които трябваше да се прилагат въпросните изисквания);
- б) изменението актуализира и разширява определението за „технически сградни инсталации“ (член 2, параграф 3);
- в) изменението въвежда нови разпоредби относно оценката и документирането на цялостните характеристики на техническите сградни инсталации (член 8, параграф 9).

2.2.2. *Технически сградни инсталации: инспекции (членове 14 и 15 от ДЕХС)*

Преди изменението:

член 14 от ДЕХС предвиждаше изисквания за инспекции на отоплителните инсталации с мощност над 20 kW. Държавите членки трябваше да определят честотата на инспекциите въз основа на вида на инсталацията, полезната номинална мощност, разходите за инспекциите и прогнозираните икономии на енергия. Отопителни инсталации с полезна номинална мощност над 100 kW трябваше да се инспектират най-малко веднъж на всеки две години. Държавите членки можеха също така да осигурят възможност за намалена честота на инспекциите при инсталации, оборудвани с електронна система за наблюдение и контрол. Като алтернатива на инспекциите, член 14, параграф 4 предвиждаше възможност държавите членки да решат да предприемат мерки, за да се гарантира, че ползвателите ще получават съвети по отношение на подмяната на котли, други промени в отоплителните инсталации и алтернативни решения за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на котлите. Цялостното въздействие на този подход трябваше да бъде съответно на очакваното въздействие от инспекциите.

Член 15 от директивата предвиждаше изисквания за инспекции на климатични инсталации с мощност над 12 kW. Държавите членки трябваше да определят честотата на инспекциите въз основа на вида на инсталацията, полезната номинална мощност, разходите за инспекциите и прогнозираните икономии на енергия. Държавите членки можеха да осигурят възможност за намалена честота на инспекциите при инсталации, оборудвани с електронна система за наблюдение и контрол. Като алтернатива на инспекциите, член 15, параграф 4 предвиждаше възможност държавите членки да решат да предприемат мерки, за да се гарантира, че ползвателите ще получават съвети по отношение на подмяната на климатични инсталации и други промени в климатичните инсталации, включително инспекции за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на инсталацията. Цялостното въздействие на този подход трябваше да бъде съответно на очакваното въздействие от инспекциите.

След изменението:

С член 1, параграф 7 от Директива (ЕС) 2018/844 се заменят разпоредбите, свързани с инспекциите, предвидени в членове 14 и 15 от ДЕХС.

Съгласно член 14 от ДЕХС вече не се изискват инспекции за отоплителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация на помещения с полезна мощност, по-малка или равна на 70 kW. Съгласно същия член остава изискването отоплителните инсталации и инсталациите за комбинирано отопление и вентилация на помещения с полезна номинална мощност от над 70 kW да бъдат инспектирани на редовни интервали. ДЕХС предвижда освобождавания за:

- а) инсталации, обхванати с договорни споразумения за енергийна ефективност (или подобни на тях), в съответствие с член 14, параграф 2;
- б) инсталации, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор, в съответствие с член 14, параграф 2;
- в) инсталации в нежилищни сгради, оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление, в съответствие с член 14, параграфи 4 и 6;
- г) инсталации в жилищни сгради, разполагащи със специални функции за наблюдение и контрол, в съответствие с член 14, параграфи 5 и 6.

Съгласно член 15 от ДЕХС вече не се изискват инспекции за климатични инсталации или комбинирани климатични и вентилационни инсталации с полезна мощност, по-малка или равна на 70 kW. Съгласно същия член остава изискването климатичните инсталации и комбинираните климатични и вентилационни инсталации с полезна номинална мощност от над 70 kW да бъдат инспектирани на редовни интервали. ДЕХС предвижда освобождавания за:

- а) инсталации, обхванати с договорни споразумения за енергийна ефективност (или подобни на тях), в съответствие с член 15, параграф 2;
- б) инсталации, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор, в съответствие с член 15, параграф 2;
- в) инсталации в нежилищни сгради, оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление, в съответствие с член 15, параграфи 4 и 6;
- г) инсталации в жилищни сгради, разполагащи със специални функции за наблюдение и контрол, в съответствие с член 15, параграфи 5 и 6.

2.2.3. *Изисквания, свързани с монтирането на устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС)*

Преди изменението: не се прилагаха (тези разпоредби бяха въведени с изменението).

След изменението: член 1 от Директива (ЕС) 2018/844 въвежда нови изисквания, свързани с монтирането на устройства за саморегулиране и системи за сградна автоматизация и управление в сгради, които отговарят на определени условия. По-конкретно, съгласно член 8, параграф 1, трета алинея от ДЕХС държавите членки трябва да изискват, ако това е технически и икономически осъществимо, всички нови сгради да бъдат оборудвани с устройства за саморегулиране, а в съществуващи сгради монтирането на такива устройства се изисква, когато се подменят топлогенераторите.

2.2.4. *Изисквания, свързани с монтирането на системи за сградна автоматизация и управление (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)*

Преди изменението: не се прилагаха (тези разпоредби бяха въведени с изменението).

След изменението: съгласно член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС държавите членки трябва да изискват монтирането на системи за сградна автоматизация и управление във всички нежилищни сгради, в които отоплителните или климатичните инсталации, или инсталациите за комбинирано отопление и вентилация на помещения, или комбинираните климатични и вентилационни инсталации са с полезна номинална мощност от над 290 kW. В съответствие с член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС това трябва да се направи до 31 декември 2025 г., ако е технически и икономически осъществимо (вж. раздел 2.3.4 за допълнителни насоки относно осъществимостта на спазването на тези изисквания).

2.3. **Разбиране на разпоредбите относно техническите сградни инсталации и техните инспекции, устройствата за саморегулиране и CCAU**

2.3.1. *Изисквания относно техническите сградни инсталации и оценка и документиране на цялостните енергийни характеристики на техническите сградни инсталации (член 2, член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС)*

2.3.1.1. Разширяване на определението за „техническа сградна инсталация“ (член 2, параграф 3 от ДЕХС)

Задълженията, произтичащи от член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС, се прилагат за техническите сградни инсталации, определени съгласно член 2, параграф 3. Според това определение понятието „техническа сградна инсталация“ означава „техническо оборудване за отопление на помещения, охлаждане на помещения, вентилация, топла вода за битови нужди, вградено осветление, сградна автоматизация и управление, производство на електроенергия на място или комбинация от такива системи, включително системите, използващи енергия от възобновяеми източници, на дадена сграда или обособена част от сграда“.

Понятието „техническа сградна инсталация“ вече беше определено в ДЕХС преди последното ѝ изменение. ДЕХС актуализира това определение: като използва различни формулировки за някои инсталации, за да изясни обхвата им; и като го разширява, за да включва допълнителни инсталации („техническо оборудване за сградна автоматизация и управление“ и „техническо оборудване за производство на електроенергия на място“).

В следващата таблица са обобщени промените, внесени в определението съгласно ДЕХС:

Таблица 1

Промени в определението за „техническа сградна инсталация“, въведени съгласно ДЕХС

Преди изменението	В резултат на изменението	Вид на промяната
отопление	отопление на помещения	изясняване на обхвата
охлаждане	охлаждане на помещения	изясняване на обхвата
вентилация	вентилация	няма промяна
топла вода	топла вода за битови нужди	изясняване на обхвата
осветление	вградено осветление	изясняване на обхвата ⁽¹⁾
не е приложимо	сградна автоматизация и управление	нова техническа сградна инсталация
не е приложимо	производство на електроенергия на място	нова техническа сградна инсталация

⁽¹⁾ Директивата още преди изменението се отнасяше за вградено осветление (в методиката, използвана за изчисляване на енергийните характеристики на сградите, бяха взети предвид вградените осветителни инсталации). Това е в съответствие също така с разглеждането на вграденото осветление като част от видовете потребление на енергия, които оказват въздействие върху енергийните характеристики на сградите (вж. приложение I към ДЕХС).

Концепцията за „производство на електроенергия на място“ съгласно ДЕХС следва да се тълкува в светлината на член 15 от Директивата за електроенергията ⁽¹⁾ относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, която урежда статута, правата и задълженията на клиентите на електроенергия, които също така притежават агрегати за производство на енергия, и на понятието за „активни клиенти“ по смисъла на същата директива.

2.3.1.2. Нови технически сградни инсталации в ДЕХС (член 2, параграфи 3 и 3а от ДЕХС)

Към определението за технически сградни инсталации са добавени техническото оборудване за сградна автоматизация и управление и техническото оборудване за производство на електроенергия на място:

- определение за „системи за сградна автоматизация и управление“ е дадено в член 2, параграф 3а от ДЕХС: „сградна система за автоматизация и управление“ означава система, която обхваща всички продукти, софтуер и инженерни услуги, които могат да поддържат енергийно ефективно, икономично и безопасно функциониране на техническите сградни инсталации чрез автоматично управление и улесняване на ръчното управление на тези технически сградни инсталации“;
- „инсталации за производство на електроенергия на място“ означава инсталации, проектирани за производство на електроенергия, които са монтирани в помещения или в ограничен периметър, в който се намира сградата, и които в някаква степен са интегрирани в самата сграда и нейната електрическа инсталация ⁽²⁾. Такива инсталации включват по-специално фотоволтаични панели (например покривни фотоволтаични панели), микроинсталации за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия и малки вятърни генератори.

⁽¹⁾ Директивата на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия (преработена) беше одобрена от Европейския парламент на първо четене на 26 март 2019 г., което стана след постигането на предварително споразумение при междуинституционалните преговори. Приемането от Съвета е предвидено за май 2019 г., което ще бъде последвано от публикуване в Официален вестник.

⁽²⁾ Държавите членки ще трябва да преценят как да транспонират понятието „на място“ в случаите, когато инсталацията не се намира във или върху сградата. Това дали инсталацията за производство на електроенергия е свързана към електропреносната мрежа, или не, може да помогне за разграничаване на инсталациите, които са на място, от онези, които не са.

2.3.1.3. Полезни определения: „отоплителна инсталация“ и „климатична инсталация“ (член 2, параграфи 15а и 15 от ДЕХС)

В допълнение към определението за техническа сградна инсталация, член 2 от ДЕХС съдържа определения за отоплителна инсталация и климатична инсталация ⁽³⁾:

- а) „отоплителна инсталация“ означава комбинация от компонентите, необходими за осигуряване на начин на обработка на вътрешния въздух, който позволява температурата да се повишава ⁽⁴⁾;
- б) „климатична инсталация“ означава комбинация от компонентите, необходими за осигуряване на начин на обработка на вътрешния въздух, който позволява температурата да се контролира или да може да се понижава ⁽⁵⁾.

2.3.1.4. Кога се прилагат задълженията? (член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС)

Разпоредбите относно техническите сградни инсталации съгласно член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС се прилагат, когато се монтира, подменя или модернизира дадена техническа сградна инсталация.

Следва да се отбележи, че условията, които трябва да бъдат спазени, за да се прилагат тези задължения, се отнасят единствено до самите технически сградни инсталации, а не до вида на разглежданата сграда или обособена част от сграда. Определението за техническа сградна инсталация ясно показва, че техническата сградна инсталация представлява оборудване в сграда или обособена част от сграда, което означава, че разпоредбите, приложими към техническите сградни инсталации, се прилагат в съответните сгради или обособени части от сгради, независимо от вида или характеристиките на сградата.

Разпоредбата за определяне на изисквания към инсталациите обаче е задължителна само по отношение на технически сградни инсталации в съществуващи сгради. Държавите членки следва да изберат дали да разширят обхвата на задължението, за да включва технически сградни инсталации в нови сгради.

2.3.1.5. Значение на понятията (член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС)

Новите разпоредби относно документирането на характеристиките на инсталацията (член 8, параграф 9 от ДЕХС) използват някои от същите понятия като разпоредбите за определянето на изисквания към инсталациите: „цялостни енергийни характеристики“, „монтиране“, „подмяне“ и „модернизиране“. Значението на тези понятия се запазва същото в новите разпоредби. Следователно те трябва да бъдат транспонирани на национално равнище по същия начин, както в разпоредбите за определянето на изисквания към инсталациите.

В разпоредбите относно документирането на характеристиките на инсталацията е използвано и понятието „изменена част“, което се отнася до конкретната част (т.е. компонент) на дадена инсталация, която е засегната при модернизирането на инсталацията. Това е приложимо само в контекста на модернизиране на дадена инсталация, но не и когато инсталацията се монтира или подменя.

2.3.2. *Инспекции на отоплителните инсталации, климатичните инсталации, инсталациите за комбинирано отопление и вентилация на помещения и комбинираните климатични и вентилационни инсталации (членове 14 и 15 от ДЕХС)*

2.3.2.1. Развитие на разпоредбите относно инспекциите съгласно ДЕХС (членове 14 и 15 от ДЕХС)

В обобщение, основните промени в изискванията относно инспекциите, въведени по ДЕХС, са следните: 1) различните прагове за провеждане на инспекции, 2) въвеждането на инспекции на вентилационните инсталации за инсталациите за комбинирано отопление (климатизация) и вентилация на помещения, 3) по-силен акцент върху нормалните условия на експлоатация и 4) засилен роля на системите за сградна автоматизация и управление (ССАУ) и електронните системи за наблюдение и контрол.

Като алтернатива на инспекциите, в член 14, параграф 3 и член 15, параграф 3 от ДЕХС е предвидена възможността държавите членки да решат да предприемат алтернативни мерки, за да гарантират предоставянето на консултации на потребителите. Разпоредбите на ДЕХС относно алтернативните мерки са подобни на текстовете, предвидени в ДЕХС преди последното изменение.

⁽³⁾ Определението за климатична инсталация вече беше разписано преди изменението на ДЕХС и не е променяно. Определението за отоплителна инсталация е ново в ДЕХС.

⁽⁴⁾ В ДЕХС се използват две понятия — „отоплителна инсталация“ и инсталация за „отопление на помещения“, които са равностойни по смисъла на директивата.

⁽⁵⁾ В ДЕХС се използват две понятия — „климатична инсталация“ и инсталация за „охлаждане на помещения“, които са равностойни по смисъла на директивата.

Държавите членки, които обаче решат да прилагат алтернативни мерки, трябва да гарантират, че въздействието им съответства на въздействието, което биха имали инспекциите, извършвани в съответствие с член 14, параграф 1 и член 15, параграф 1 от ДЕХС (това включва елементи като новите прагове, инсталациите за комбинирано отопление и вентилация, освобождавания и др.).

Разпоредбите на член 15 от ДЕХС са почти идентични с тези на член 14. Единствената разлика е тази, че член 14 се прилага за отоплителни инсталации, докато член 15 се прилага за климатични инсталации. Поради това държавите членки следва да прилагат препоръките, предвидени за инспекциите на отоплителни инсталации съгласно член 14, към инспекциите на климатични инсталации съгласно член 15 (или към въведените от тях алтернативни мерки, ако е приложимо). От това следва, че позоваванията на отоплителните инсталации се прилагат и за климатичните инсталации, а позоваванията на топлогенератори или котли се прилагат и за генераторите на охлаждане или охладителите. С цел да се избегне повтарянето, в следващите раздели са разгледани основно инспекциите на отоплителните инсталации съгласно член 14, като отделно посочване на климатичните инсталации съгласно член 15 се прави само когато е необходимо.

2.3.2.2. Полезна номинална мощност (член 2, параграф 17, членове 14 и 15 от ДЕХС)

Определението за „полезна номинална мощност“ е дадено в член 2, параграф 17 от ДЕХС.

По отношение на отоплението и климатизацията полезната номинална мощност означава максималната мощност (в kW) по време на експлоатация, както е посочена от производителя на инсталацията ⁽⁶⁾:

- а) номиналната отоплителна мощност за дадена отоплителна инсталация;
- б) номиналната охлаждаща мощност за дадена климатична инсталация.

Когато е приложимо, прагът за полезната номинална мощност се прилага за всяка инсталация поотделно (отопление, климатизация, комбинирано отопление с климатизация и вентилация).

Когато има монтирани комбинирани инсталации, полезната номинална мощност следва да отразява мощността на комбинацията от инсталации, както е пояснено в раздели 2.3.2.3 и 2.3.2.4.

Обикновено инсталацията се състои от повече от един агрегат, като тези агрегати функционират заедно. В този случай полезната номинална мощност съответства на сбора от полезните номинални мощности на отделните агрегати.

2.3.2.3. Отопителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация (член 14 от ДЕХС)

С последното изменение на ДЕХС се разширява обхватът на инспекциите, за да бъде включена и вентилационната част на инсталациите за комбинирано отопление и вентилация.

За онези държави членки, които вече имат въведени режими за инспекции, обхватът на самата отоплителна инсталация би следвало вече да е определен в контекста на транспонирането. В съответствие с член 14, параграф 1 от ДЕХС той трябва да включва всички достъпни части, като например топлогенератора, системата за управление и циркулационните помпи.

ДЕХС изисква също така инспекция на вентилационната част от инсталациите за комбинирано отопление и вентилация. Тъй като това е ново изискване, държавите членки следва да определят видовете системи, които вече ще се считат за инсталации за комбинирано отопление и вентилация.

Понятието „инсталации за комбинирано отопление и вентилация“ следва да се разбира като обхващащо следните категории:

- а) вид 1: вентилационни инсталации, свързани към отоплителните инсталации. Това са инсталации, при които вентилационната инсталация се състои от един или няколко агрегата за обработка на въздух (АОВ), подаващи обработен въздух към отопляваното(ите) помещение(я), и при която тези АОВ са свързани към един или повече топлогенератори, за да се използва топлината им за обработка на въздуха. Примери за инсталация от този вид: котел + АОВ + крайни агрегати (вентилаторни конвектори/радиатори) или котел + инсталация с променлив въздушен обем;

⁽⁶⁾ Тази информация е част от информацията за продукта, която се изисква съгласно различните регламенти относно екопроектирането за отоплителни и охлаждащи продукти.

- б) вид 2: вентилационни инсталации, координирани с отоплителните инсталации. Това са инсталации, при които има един или няколко агрегата за обработка на въздух, подаващи обработен въздух към отопляваното (ите) помещение(ия). Вентилационната инсталация е свързана към независим източник на топлина (например специален котел или термопомпа) или използва вътрешен източник на топлина (например електрическо съпротивление). Помещението се отоплява основно от инсталация, която използва друг източник на топлина. Въпреки че отоплителната и вентилационната инсталация не използват едни и същи източници на топлина, те работят по интегриран и координиран начин (от гледна точка на графика, температурата на потока или скоростта на движение на потока). Примери за инсталация от този вид: покривни агрегати (с променлив обем на охлаждащия агент или с променлив поток на охлаждащия агент) + АОВ;
- в) вид 3: вентилационни инсталации, независими от отоплителните инсталации. Това са инсталации, при които вентилационната инсталация е напълно независима от отоплителната, по отношение както на източника на топлина, така и на работата. Примери за инсталация от този вид: инсталации само за извеждане на въздух, инсталации за подаване и извеждане (без предварително подгряване) на въздух.

Инсталациите от вид 1 следва да се считат за инсталации за комбинирано отопление и вентилация. Това означава, че изискванията на ДЕХС се прилагат (съображение 35 от Директива (ЕС) 2018/844 помага за установяване на това). Независимо от дела от топлината, използван от вентилационната инсталация, и двете инсталации — отоплителната и вентилационната, участват в пълна степен в осигуряването на топлина в сградата. Този вид инсталация изисква внимателно интегриране на вентилацията и отоплението, за да се осигури адекватно средата в помещенията по най-ефикасния възможен начин, особено при типични или нормални условия на експлоатация. Инспекциите, извършвани на такива инсталации, са добра възможност за идентифициране на начини за икономия на енергия при намалени разходи („лесно постижими резултати“).

Инсталациите от вид 2 също следва да се считат за инсталации за комбинирано отопление и вентилация. Това се дължи главно на необходимостта от подходящо интегриране на работата на отоплителните и вентилационните инсталации. Подобно на инсталациите от вид 1, инспекциите са добра възможност за установяване на начини за икономия на енергия при намалени разходи за въвеждане в експлоатация.

Инсталациите от вид 3 не следва да се считат за инсталации за комбинирано отопление и вентилация. Отопителната инсталация и вентилационната инсталация следва да се разглеждат като самостоятелни и отделни инсталации за целите на ДЕХС.

Като цяло инсталациите от вид 1 и вид 2 са по-често срещани в нежилищни сгради (като офиси, търговски центрове и т.н.), докато инсталациите от вид 3 са по-често срещани в жилищните сгради.

Полезната номинална мощност на дадена инсталация за комбинирано отопление и вентилация следва да се равнява на сбора от полезните номинални мощности на различните топлогенератори, монтирани в инсталацията ⁽⁷⁾.

Изчисляването на полезната мощност на дадена инсталация зависи от вида на инсталацията. При инсталациите от вид 1 и вид 3 определящият фактор е мощността на топлогенератора. При инсталациите от вид 2 мощността на топлогенератора следва да се добави към мощността на отделния топлогенератор във вентилационната инсталация (например електрически нагреватели, слънчеви колектори и др.). Това е така, защото отоплителната мощност и на двата елемента се използва за компенсиране на загубите на топлина в обработваното помещение.

В ДЕХС не се уточнява в каква степен инспекцията се прилага за аспектите на инсталацията, свързани с управлението и обработката на въздуха (като например въздуховоди, клапи или филтри за въздух). Въпреки това би било добра практика, ако независимите експерти все пак ги включват в инспекцията поне в някаква степен, въз основа на достъпността на инсталацията и наличните възможности за икономия на енергия. На практика в една инсталация за комбинирано отопление и вентилация различните части на инсталацията могат да са разположени заедно или да се намират на близко разстояние. Тъй като инспекторът прави физическо посещение в сградата, добавеното работно натоварване и разходи са ограничени, докато възможностите за икономии на енергия са добри.

2.3.2.4. Инсталации за комбинирано отопление, климатизация и вентилация (членове 14 и 15 от ДЕХС)

Обичайно за вентилационната инсталация е да бъде свързана както с отоплителната, така и с климатичната инсталация.

В държавите членки, които са решили да прилагат инспекции както за отоплителната, така и за климатичната инсталация, вентилацията може да подлежи на двойна инспекция (веднъж заедно с отоплителната инсталация и втори път — заедно с климатичната инсталация). Този сценарий за двойни инспекции следва да се избягва, за да се ограничи тежестта за сградата и ползвателите ѝ.

⁽⁷⁾ Например: котел, термопомпа, електрическо съпротивление, слънчеви колектори и др. Това следва да бъде взето предвид, когато се определя дали дадена инсталация е над или е под прага за инспекции от 70 kW.

Препоръчително е комбинираните инсталации за отопление, климатизация и вентилация да се инспектират в рамките на едно посещение от експерт, квалифициран да провери и двете инсталации. Ако това не е възможно, се препоръчва инсталацията да бъде инспектирана от експерт, квалифициран да извършва инспекции на климатични инсталации.

В държавите членки, които са решили да прилагат инспекции за един вид инсталации и алтернативни мерки за друг вид, не съществува риск от двойни инспекции. Въпреки това инспекциите следва да гарантират, че цикълът за отопление и този за охлаждане във вентилационната инсталация не трябва да си пречат.

За да се установи дали дадена инсталация е над или е под прага от 70 kW, съответната полезна номинална мощност на отопление и охлаждане следва да се определи отделно. Например комбинирана отоплителна и климатична инсталация с номинална отоплителна мощност от 50 kW и номинална охлаждаща мощност от 30 kW би била под прага за инспекции както на отоплителната, така и на климатичната инсталация. Комбинирана инсталация с номинална отоплителна мощност от 80 kW и номинална охлаждаща мощност от 30 kW би била над прага за инспекции на отоплителната инсталация и под прага за инспекции на климатичната инсталация.

Причината за това отделно третиране е това, че ДЕХС разглежда отоплителните и климатичните инсталации отделно (съответно в член 14 и член 15). ДЕХС не съдържа разпоредби, които разглеждат въпросните инсталации заедно. Следователно, въпреки че в практиката такива комбинирани инсталации несъмнено могат да съществуват, съгласно членове 14 и 15 от ДЕХС те все пак трябва да се разглеждат поотделно със съответните им изисквания относно инспекциите, задълженията за докладване, периодичността, сертифициране на инспекторите и т.н.

2.3.2.5. Термопомпи и покривни агрегати (член 2, параграф 18, членове 14 и 15 от ДЕХС)

Член 2, параграф 18 от ДЕХС съдържа следното определение за термопомпа: „машина, съоръжение или инсталация, които пренасят топлина от естествената обкръжаваща среда, като въздух, вода или почва, към сгради или промишлени съоръжения чрез обръщане на естествения топлинен поток по такъв начин, че той да протича от по-ниска към по-висока температура. За термопомпи с обръщаемо действие топлината може да се движи и от сградите към естествената обкръжаваща среда“. Следователно термопомпите са в състояние да изпълняват функцията на генератори както за отоплителни, така и за климатични инсталации, макар че при някои приложения те могат да изпълняват само едната или другата функция. Поради тази способност да осигуряват и отопление, и охлаждане, термопомпите могат да попадат в обхвата както на член 14, така и на член 15.

Ако термопомпа се използва като топлогенератор в инсталация, която осигурява само отопление, тогава инсталацията следва да е обхваната от член 14. Такава може да е например ситуацията при термопомпа, произвеждаща топлина за отопление и топла вода за битови нужди.

Ако термопомпа се използва като топлогенератор или охлаждащ генератор в инсталация, която осигурява отопление и климатизация, тогава инсталацията следва да е обхваната от член 15.

Покривните агрегати представляват специална категория термопомпи и обикновено се използват в относително големи нежилищни сгради. Те работят като термопомпи, но имат добавената функция да предоставят едновременно отопление и охлаждане. Те следва винаги да се разглеждат като обхванати от член 15.

2.3.2.6. Характеристики при типични или нормални условия на експлоатация (съображение 36, член 14, параграф 1 и член 15, параграф 1 от ДЕХС)

Преди изменението в съображение 26 от ДЕХС се посочваше, че „[р]едовните поддръжка и инспектиране на отоплителните и климатичните инсталации от квалифициран персонал спомагат за поддържане на правилната им настройка в съответствие със спецификациите на продукта и по този начин обезпечават оптималната им ефективност от гледна точка на опазването на околната среда, сигурност и потребление на енергия“, а в член 14, параграф 1 се посочваше, че инспекциите трябва да включват оценка на оразмеряването на котлите, съотносено към нуждите на сградата.

В резултат от изменението ДЕХС се отнася не само до котлите, но и до инсталацията като цяло, и по-специално до топлогенератора. Поради това се поставя по-силен акцент върху нормалните условия на експлоатация. В съображение 36 от Директива (ЕС) 2018/844 се посочва, че е препоръчително инспекциите да се съсредоточават върху реалните условия на използване поради променящите се условия на експлоатация, които може да изискват само част от номиналната мощност. Това е така, тъй като едва малка част от потреблението на енергия от отоплителната инсталация се осъществява при условия, близки до проектните условия. Вместо това най-голям дял от енергията се консумира, когато инсталацията функционира при „частично натоварване“ (т.е. когато инсталацията не функционира с пълна мощност). Поради това целта следва да бъде да се гарантира, че инсталацията може да функционира ефикасно и ефективно при всякакви условия.

Съгласно член 14, параграф 1 от ДЕХС инспекцията на отоплителните инсталации включва по целесъобразност оценка на способностите на инсталацията да оптимизира характеристиките си при типични или нормални условия на експлоатация. Държавите членки трябва да актуализират законодателството си, за да гарантират, че когато е целесъобразно, тази оценка на характеристиките е включена в обхвата на инспекциите.

Функционирането на дадена отоплителна инсталация зависи от много фактори, в това число: външните условия, характеристиките на сградата, предназначението на сградата и характеристиките на инсталацията. Сложно и вероятно практически невъзможно е да се определят типични или нормални условия на експлоатация за всички възможни комбинации.

Инсталациите рядко функционират при пълна мощност, като вместо това работят при така нареченото частично натоварване. Възможно е да се предоставят някои приблизителни насоки относно типичните или нормалните условия на експлоатация въз основа на процента от мощността на инсталацията за даден период. Може например да се каже, че като основно правило при типични или нормални условия инсталацията работи с между 20 % и 40 % от проектната си мощност за определен период от време (например един ден). Това обаче дава непълна представа. Дори през един типичен или нормален ден най-ефикасните настройки на дадена инсталация могат да се различават значително в рамките на деня. Поради това не е препоръчително в националното законодателство типични или нормални условия на експлоатация да се определят като функция на натоварването на инсталацията.

Възможно е също така да се предоставят някои общи насоки за определяне на типични или нормални условия на експлоатация въз основа на външната температура и да се уточни как те се различават от проектните условия. Ако например проектните условия са зададени при температура – 10 °C, типичните или нормалните условия на експлоатация могат да бъдат определени като функция на по-малко неблагоприятна външна температура (например между 5 и 10 °C) или въз основа на разликата между вътрешната и външната температура (например в проектните условия да се зададе разлика от 60 % между вътрешната и външната температура). Същата инсталация обаче може да има съвсем различно поведение в зависимост от сградата, в която е монтирана, начина ѝ на употреба и метеорологичните условия в конкретен момент. Поради това не е препоръчително в националното законодателство типични или нормални условия на експлоатация да се определят или задават в табличен вид като функция на външните условия (например стандартен ден). Същото може да се каже и за характеристиките или предназначението на сградата (например обитаване на 80 % от помещенията).

Техническите детайли относно начините за извършване на оценката могат да бъдат изложени в обучението или документацията, предоставяни на инспекторите.

Необходимостта да се отчита работата на инсталациите при типични или нормални условия на експлоатация се разбира добре от техническите органи и асоциации. Съществуват редица публикувани наръчници и насоки, които разглеждат характеристиките на инсталациите при частично натоварване (за разлика от тези при пълно или проектно натоварване). Препоръчва се държавите членки да следват или използват тези насоки, когато разработват своите материали за обучение ⁽⁸⁾.

2.3.2.7. Функции за електронно наблюдение и ефективен контрол в жилищни сгради (член 14, параграф 5 и член 15, параграф 5 от ДЕХС)

Монтирането на функции за електронно наблюдение и ефективен контрол в жилищните сгради може да доведе до значителни икономии на енергия, да подобри управлението на средата в помещенията и да бъде от полза за собствениците и ползвателите на сградата. Това е така, особено при големите сгради, където за повечето ползватели достъпът до управлението на инсталациите и информацията за тях са ограничени.

⁽⁸⁾ Например ръководството за провеждане на инспекции на климатични инсталации, разработено по финансиране от Комисията проект „iSERV“ („Inspection methodology — Air conditioning maintenance tasks — Identifying energy services“ („Методика на инспекцията — Задачи за поддръжка на климатични инсталации — Идентифициране на енергийни услуги“) <http://www.iservcmb.info/sites/default/files/results/Physical-Inspections/Public-report-Methodology-for-HVAC-System-Inspections.pdf>), или техническия документ за подобряване на характеристиките на термопомпите при работни условия от асоциацията REHVA („Capacity control of heat pumps“ („Контрол на мощността на термопомпите“) <https://www.rehva.eu/publications-and-resources/rehva-journal/2012/052012/capacity-control-of-heat-pumps-full-version.html>).

В обхвата на член 14, параграф 5 от ДЕХС относно функциите за електронно наблюдение и контрол попадат само жилищните сгради. Съгласно разпоредбата на този член държавите членки решават дали да определят изисквания, които да гарантират, че жилищните сгради са оборудвани с такива функции, и ги въведат в своите национални мерки за транспониране.

Член 14, параграф 5, буква а) от ДЕХС се отнася до осигуряването на постоянно електронно наблюдение. Инсталациите, които имат такава функция, измерват собственото си потребление на енергия и го използват за изчисляване на характеристиките на инсталацията, които следва да се предоставят на собственика или управителя на инсталацията. Ако характеристиките на инсталацията значително се влошат или ако възникне необходимост от сервизно обслужване, инсталацията уведомява собственика или управителя. Инсталацията следва да работи постоянно, а не на периодична основа (например на всеки 3 месеца).

Член 14, параграф 5, буква б) от ДЕХС се отнася до осигуряването на ефективни функции за контрол, за да се осигури оптимално производство, разпределение, съхранение и потребление на енергия. Тези функции за контрол следва да вземат предвид сценария за многоапартаментна сграда с една отоплителна инсталация, при която отделните ползватели могат да управляват инсталацията само в границите на своята обособена част от сградата.

Член 14, параграф 5 от ДЕХС се отнася до незадължителното въвеждане и на двете функции в жилищни сгради.

За разлика от член 14, параграфи 1 и 4 от ДЕХС, които предвиждат конкретни прагове, при чието достигане обвързващите задължения трябва да бъдат отразени в националните мерки за транспониране, член 14, параграф 5 има незадължителен характер („могат“), поради което не включва подробности относно прагове за полезна номинална мощност и имплицитно обхваща всички жилищни сгради, независимо от техния размер. Препоръчва се, когато определят своите изисквания, държавите членки да вземат предвид разликите при отделните видове инсталации и сгради.

2.3.2.8. Освобождаване от инспекции (член 14, параграфи 2, 4, 5 и член 15, параграфи 2, 4 и 5 от ДЕХС)

Преди изменението директивата предвиждаше възможност държавите членки да намалят честотата на инспекциите или да ги опростят, ако е целесъобразно, при наличие на електронна система за наблюдение и контрол.

С изменението на ДЕХС бяха въведени освобождавания, при условие че:

- а) техническата сградна инсталация е обхваната с договор за енергоспестяване с гарантиран резултат (или подобен на него) или се експлоатира от оператор на комунални услуги или мрежов оператор (освобождаване, предвидено в член 14, параграф 2); или
 - б) отоплителната инсталация има специални функции за контрол и наблюдение, както са определени в член 14, параграфи 4 и 5 (освобождаване, предвидено в член 14, параграф 6).
- а) Технически сградни инсталации, обхванати с договор за енергоспестяване с гарантиран резултат (или подобен на него) (член 14, параграф 2 и член 15, параграф 2 от ДЕХС)

Член 14, параграф 2 от ДЕХС освобождава от инспекции онези технически сградни инсталации, които са изрично обхванати с договорен критерий за енергийните характеристики или с договорно споразумение за договорено равнище на подобряване на енергийната ефективност. Договорът за енергоспестяване с гарантиран резултат, както е определен в член 2, параграф 27 от ДЕЕ, изпълнява тези изисквания.

За сградите, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор и следователно подлежат на наблюдение на характеристиките от страна на инсталацията, също е предвидено освобождаване.

Освобождаванията, посочени в член 14, параграф 2 от ДЕХС, се прилагат само ако цялостното въздействие на подхода е равностойно на въздействието, произтичащо от прилагането на инспекциите съгласно член 14, параграф 1 от ДЕХС.

ДЕХС не посочва как следва да се установи тази равностойност. Една от възможностите би могла да бъде да се определи дали техническата сградна инсталация вече се подлага на редовна инспекция като част от договора или споразумението и дали тя е подобна по своя характер на инспекциите по член 14, параграф 1. Ако техническата сградна инсталация се подлага на такава инспекция, може да се установи освобождаване от изискванията, посочени в член 14, параграф 1.

Разумно е да се предположи, че повечето договори или споразумения за енергоспестяване с гарантиран резултат вече съдържат редовни инспекции с някакъв обхват. Въпреки това пълният обхват на тези инспекции може да не е изцяло в съответствие с изискванията на ДЕХС. При нормални обстоятелства не би било практически възможно държавите членки да проверяват поотделно всеки договор за енергийни услуги, за да определят дали те са равностойни, или не. Освен това, тъй като такива договори могат да бъдат подписани от две частни дружества, редът и условията могат да се различават значително в отделните договори. В резултат на това държавите членки могат да решат да рационализират и нормализират тези договори.

Съгласно член 2, параграф 27 от ДЕЕ сключването на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат се определя като „договорно споразумение между бенефициера и доставчика на мярка за подобряване на енергийната ефективност, обект на проверки и наблюдение по време на целия срок на действие на договора, като съгласно това споразумение инвестициите (труд, доставки или услуги) в тази мярка се изплащат по отношение на договорно гарантирано равнище на подобряване на енергийната ефективност или друг договорен критерий във връзка с енергийните характеристики, напр. финансови икономии“.

Наред с други мерки, ДЕЕ въвежда и разпоредби относно енергийните услуги. Член 16 от ДЕЕ предвижда изискване, когато е необходимо, държавите членки да разработват схеми за сертифициране и/или акредитиране.

Член 18 от ДЕЕ предвижда изискване държавите членки да подкрепят публичния сектор чрез предоставяне на примерни договори за енергоспестяване с гарантиран резултат. Съгласно член 18 от ДЕЕ тези примерни договори трябва да съдържат най-малко елементите, посочени в приложение XIII.

За целите на изискванията за равностойност, посочени в член 14, параграф 2 от ДЕХС, може да се счита, че въздействието на договорите за енергоспестяване с гарантиран резултат, подписани от акредитирано/сертифицирано дружество, което адекватно следва примерен договор като този, посочен в приложение XIII към ДЕЕ, е равностойно на това на инспекциите.

Следователно държавите членки трябва да разполагат с публично достъпен списък на акредитирани или сертифицирани дружества, заедно с обществено достъпни примерни договори.

За целите на воденето на документация статутът на инсталация, освободена от инспекции поради договор за енергоспестяване с гарантиран резултат, следва да бъде вписан в базата данни относно инспекциите. Вписването следва да включва данни за продължителността на договора и съответно срока, за който се прилага освобождаването.

В държавите членки, в които няма предоставени публично достъпни примерни договори и списък на акредитирани или сертифицирани дружества, органите ще трябва да проверяват договорите поотделно, за да проверят дали е налице равностойност, или не. Договарящите се страни биха могли да улеснят това чрез добавяне на приложение към договора си, в което ясно и недвусмислено да се посочат най-малко следните елементи, изброени в приложение XIII към ДЕЕ:

- а) гарантираните икономии, които ще бъдат постигнати чрез изпълнение на мерките в договора;
- б) продължителността и ключовите етапи на договора и срока на известяване;
- в) референтна дата за установяване на постигнатите икономии;
- г) задължение за пълно изпълнение на мерките в договора и документиране на всички направени промени по време на проекта;
- д) ясни и прозрачни разпоредби за измерване и верифициране на постигнатите гарантирани икономии, проверки на качеството и гаранции (в идеалния случай с позоваване на национални стандарти или стандарти на ЕС).

За държавите членки може да е полезно да направят справка със съществуващи стандарти ⁽⁹⁾, насоки ⁽¹⁰⁾ и примерни договори ⁽¹¹⁾.

- б) CCAU, функции за постоянно електронно наблюдение и ефективен контрол (член 14, параграфи 4 и 5 и член 15, параграфи 4 и 5 от ДЕХС)

Член 14, параграф 6 от ДЕХС освобождава от инспекциите, предвидени в член 14, параграф 1, онези сгради, които отговарят на изискванията на член 14, параграфи 4 и 5.

Съгласно член 14, параграф 4 от ДЕХС се изисква до 2025 г. нежилищните сгради с отоплителни инсталации или инсталации за комбинирано отопление и вентилация с полезна номинална мощност от над 290 kW да бъдат оборудвани със CCAU, ако това е технически и икономически осъществимо ⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ Например италианския стандарт UNI CEI 11352, който съдържа общи изисквания, контролни списъци за проверка на спазването на изискванията на организацията и съдържанието на офертата за услуги, както и контролен списък и конкретни препратки към приложение XIII към ДЕЕ, или с испанския стандарт UNE 216701 „Clasificación de proveedores de servicios energéticos“ за класификацията на доставчиците на енергийни услуги.

⁽¹⁰⁾ Например ръководството за изготвяне на документи с административни и технически клаузи за сключване на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат с гарантирани икономии, които са предмет на хармонизирано регулиране (договори за услуги). Това е ръководство за тържни процедури, свързани с договори за енергоспестяване с гарантиран резултат (на разположение на адрес http://icaen.gencat.cat/web/.content/10_ICAEN/18_actuacio_internacional/Enllacos/Arxius/20180717_EPC_Public_Tendering_GUIDE.pdf).

⁽¹¹⁾ Например испанския „Modelo de contrato de rendimiento energético con inversión adaptado a la le 9/2017 y a la guía de tratamiento estadístico de Eurostat“ и словенския „Oris Vzorca Pogodbe“ (на разположение на адрес <http://www.energetika-portal.si/podrocja/energetika/energetska-prenova-javnih-stavb/projekt-na-pisarna/>).

⁽¹²⁾ Вж. раздели 2.2.4, 2.3.3.1 и 2.3.3.3, буква б).

Нежилищните сгради с инсталации с полезна номинална мощност между 70 kW и 290 kW не са засегнати от изискването за оборудване със ССАУ, въпреки че държавите членки могат да решат да намалят прага и да изискват монтирането на ССАУ и на отоплителни инсталации с по-малка мощност. Сгради, които попадат в обхвата на новото изискване и са оборудвани със ССАУ, също следва да бъдат освободени от инспекции.

Собствениците на отделни сгради могат да решат да монтират ССАУ, която е в съответствие с материално-правните изисквания, определени в член 14, параграф 4 от ДЕХС. В тези случаи държавите членки могат да решат да освободят тези сгради, дори ако техните инсталации не достигат прага от 290 kW. Ако решат да направят това обаче, държавите членки трябва да включат освобождаването в своите мерки за транспониране на ДЕХС.

Разпоредбата на член 14, параграф 5 от ДЕХС въвежда възможност за държавите членки да гарантират, че жилищните сгради разполагат с функции за постоянно електронно наблюдение и ефективен контрол. При сценарий, подобен на ССАУ, някои от тези елементи може вече да съществуват на пазара под една или друга форма. Те обаче може да не изпълняват в пълна степен изискванията на член 14, параграф 5 от ДЕХС. Поради това разликите трябва да бъдат ясно разгледани в определенията на тези инсталации и начините, по които са въведени в националното законодателство.

Както е посочено в съображение 39 от Директива (ЕС) 2018/844, държавите членки могат да решат да продължат да прилагат режимите на инспекции, които вече съществуват. Независимо от това освобождаванията, приложими съгласно член 14, параграфи 2 и 6, следва все пак да бъдат вземани предвид.

2.3.2.9. Алтернативни мерки

В член 14, параграф 3 от ДЕХС са определени разпоредби и задължения за държавите членки да решат да предприемат алтернативни мерки по отношение на отоплителните инсталации или инсталациите за комбинирано отопление и охлаждане. В такива случаи от държавите членки се изисква да гарантират, че мерките имат цялостно въздействие, съответстващо на въздействието, което би било постигнато при наличието на режим на инспекции съгласно член 14, параграф 1. Това означава, че трябва да се изчисли базовото равнище на това, което би се постигнало при прилагане на мерките, посочени в член 14, параграф 1, за да се установи дали алтернативните мерки ще имат същото въздействие.

Съществуват четири сценария, които отразяват различните ситуации, с които държавите членки могат да се сблъскат при прилагането на алтернативни мерки.

- а) Сценарий 1: държавите членки вече са прилагали алтернативни мерки преди изменението и решават да продължат да прилагат тези мерки

С изменението на ДЕХС не се внасят съществени промени в разпоредбите относно алтернативните на инспекциите мерки. Те обаче са засегнати от измененията на разпоредбите в другите параграфи от член 14. Тези разпоредби дават различни отражения върху член 14, параграф 3 от ДЕХС, както е описано в следващите параграфи.

Въвеждането на новия праг (70 kW) в ДЕХС означава, че държавите членки, които решат да прилагат алтернативни мерки, трябва да прилагат тези мерки по отношение на инсталации, които са обхванати от новия увеличен праг. Това би могло да доведе до намаляване на броя на инсталациите, които ще бъдат обхванати от алтернативните мерки, и следователно може да доведе до намаляване на постигнатите икономии на енергия.

За разлика от това, новото изискване за инспектиране на вентилационната част на инсталациите за комбинирано отопление и вентилация би трябвало да увеличи въздействието от гледна точка на икономии на енергия от една инспекция. Държавите членки следва да вземат това предвид, когато определят базовото равнище, което следва да постигнат със своите алтернативни мерки.

Разпоредбите относно освобождаванията, посочени в член 14, параграф 2 (освобождаване на инсталации, обхванати от критерии за енергийни характеристики) и член 14, параграф 6 от ДЕХС (освобождаване на инсталации със ССАУ), също биха могли да доведат до намаляване на броя на инспекциите.

Съгласно член 14, параграф 5 от ДЕХС държавите членки могат да определят изисквания, свързани с електронно наблюдение и засилени функции за контрол в жилищните сгради. Съгласно член 14, параграф 6 от ДЕХС сградите, обхванати от инсталации, осигуряващи тези функции, са освободени от инспекции. В резултат на това държавите членки, които прилагат алтернативни мерки, ще трябва да изключат тази група сгради, ако решат да прилагат такива изисквания.

Обхватът на мерките, които държавите членки могат да предприемат, за да прилагат член 14, параграф 3 от ДЕХС, не се е променил с изменението.

С оглед на гореизложеното държавите членки, които решат да продължат да прилагат алтернативни мерки съгласно ДЕХС, са задължени да гарантират, че тези мерки имат цялостно въздействие, съответстващо на въздействието, което би било постигнато при наличието на режим на инспекции съгласно член 14, параграф 1. Това налага базовото равнище на това, което би се постигнало при прилагане на режим на инспекции съгласно член 14, параграф 1, да бъде преизчислено в светлината на член 14, параграф 1, както и с оглед на посочените по-горе изменения и изисквания в ДЕХС. Такова преизчисляване ще позволи на съответната държава членка да установи дали въведените от нея алтернативни мерки имат същото въздействие, каквото биха имали инспекциите, или нямат същото въздействие, и да промени мерките по съответен начин, за да осигури равностойно въздействие.

Държавите членки следва да включат резултатите от този процес в доклада за документиране на еквивалентността, който съгласно член 14, параграф 3 трябва да бъде представен на Комисията *преди* прилагането на алтернативните мерки от страна на държавата членка.

- б) Сценарий 2: след транспонирането, държавите членки, които вече са прилагали алтернативни мерки, решават да променят естеството на своите алтернативни мерки

Този сценарий отразява ситуация, при която след първоначалното транспониране на член 14, параграф 3 в националното законодателство, държавата членка решава да промени обхвата и/или естеството на равностойните алтернативни мерки, които е въвела. Например: държава членка, прилагаща мерки А, Б и В, решава да ги промени и да започне да прилага мерки Г, Д и Е.

Както е обяснено в сценарий 1 по-горе, член 14, параграф 3 от ДЕХС изисква държавите членки да уведомят Комисията за намерението си да предприемат алтернативни мерки, *преди* да бъдат приложени алтернативните мерки. За да направи това, съгласно член 14, параграф 3 държавата членка трябва да представи на Комисията допълнителен доклад, който показва, че въздействието на изменените алтернативни мерки е равностойно на въздействието на режимите на инспекции, посочени в член 14, параграф 1. След това Комисията ще оцени този допълнителен доклад, за да гарантира, че въпросната държава членка продължава да постига равностойно равнище на икономии.

- в) Сценарий 3: промените в сградния фонд засягат обхвата на член 14, параграф 1 и в следствие на това оказват въздействие върху обхвата на алтернативните мерки

С промяната и развитието на сградния фонд обхватът на режима на инспекции, посочен в член 14, параграф 1, съответно ще се промени. Например, тъй като на пазара се появяват все повече сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия (СБННПЕ), вероятно делът на сградите с инсталации с мощност над 70 kW ще намалее. Освен това сградите с инсталирана ССАУ (вж. глава 2.8) ще бъдат освободени от инспекции. С течение на времето тези два елемента биха могли да окажат значително въздействие върху обхвата на режимите на инспекции и следователно върху всички равностойни алтернативни мерки, които държавите членки вече имат.

Така например, държавите членки могат да установят такива промени чрез самостоятелно проучване или чрез текуща оценка на режима на алтернативни мерки. Те могат също така да забележат такива промени като част от интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата, който трябва да се подава на всеки две години съгласно член 17 от Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹³⁾ („Регламент (ЕС) 2018/1999“).

Ако промените в националния сграден фонд са такива, че обхватът или интензитетът на алтернативните мерки вече не са равностойни на прилаганите в рамките на режима на инспекции, то тогава въпросната държава членка следва да адаптира алтернативните мерки. Държавите членки могат да направят това чрез изменение на съществуващите мерки или чрез въвеждането на нови.

Член 14, параграф 3 от ДЕХС изисква държавите членки да уведомят Комисията за намерението си да предприемат алтернативни мерки, *преди* да приложат алтернативните мерки. Промените в сградния фонд може да изискват държавите членки да изменят своите алтернативни мерки; в такива случаи, съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС, въпросната държава членка трябва да уведоми Комисията относно всички промени *преди* прилагането на изменените алтернативни мерки.

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).

Съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС държавите членки трябва да уведомят Комисията, като ѝ представят доклад, който показва, че въздействието на изменените алтернативни мерки е равностойно на въздействието на режимите на инспекции, посочени в член 14, параграф 1. След това Комисията ще оцени този допълнителен доклад, за да гарантира, че въпросната държава членка продължава да постига равностойно равнище на икономии.

г) Сценарий 4: държавите членки решават да предприемат алтернативни мерки за първи път

Този сценарий се отнася за ситуация, при която държавата членка, която до този момент е използвала режими на инспекция, решава да премине към алтернативни мерки за първи път.

Член 14, параграф 3 от ДЕХС изисква държавите членки да уведомят Комисията за намерението си да използват тази възможност, преди да приложат алтернативните мерки. За да направи това, съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС държавата членка трябва да представи на Комисията доклад, който показва, че въздействието на алтернативните мерки е равностойно на въздействието на режимите на инспекции, посочени в член 14, параграф 1. След това Комисията ще оцени доклада, за да гарантира, че въпросната държава членка действително ще постига равностойно равнище на икономии.

д) Представяне на доклади

Съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС преди да приложи алтернативни мерки, държавата членка трябва да представи на Комисията доклад за удостоверяване на равностойното въздействие. Комисията ще оцени доклада и ще приеме подходящи действия спрямо държавата членка.

Съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС държавите членки трябва да представят също така доклад за равностойно въздействие като част от своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК). Съгласно член 17 от Регламент (ЕС) 2018/1999 всяка държава членка следва да представи такъв доклад на следващия подходящ етап от цикъла на докладване⁽¹⁴⁾. Ако сроковете на цикъла на докладване съвпадат с момента на въвеждане на новите или изменените алтернативни мерки, държавата членка може да представи доклада за равностойно въздействие просто като приложение към НПЕК.

Ако сроковете не съвпадат по начина, посочен по-горе, съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС държавите членки във всички случаи трябва да представят своя доклад на Комисията, преди мерките да бъдат приложени. Държавите членки могат да представят своя доклад директно на генерална дирекция „Енергетика“, въпреки че съгласно член 17 от Регламент (ЕС) 2018/1999 се изисква също така да го представят по време на следващия цикъл на НПЕК.

2.3.3. *Изисквания, свързани с монтирането на устройства за саморегулиране и ССАУ (член 8, параграф 1, член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)*

2.3.3.1. *Системи за сградна автоматизация и управление (ССАУ) (член 2, параграф 3а, член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)*

Системите за сградна автоматизация и управление (ССАУ) са широко известна и използвана концепция, чието значение може да варира значително. Преди да бъдат разгледани изискванията към ССАУ, е важно да се подчертае какво означава това понятие съгласно конкретния обхват на членове 14 и 15 от ДЕХС.

На първо място, ССАУ представлява система, която отговаря на определението по член 2, параграф 3а от ДЕХС, който гласи следното⁽¹⁵⁾:

„3а. „сградна система за автоматизация и управление“ означава система, която обхваща всички продукти, софтуер и инженерни услуги, които могат да поддържат енергийно ефективно, икономично и безопасно функциониране на техническите сградни инсталации чрез автоматично управление и улесняване на ръчното управление на тези технически сградни инсталации“.

⁽¹⁴⁾ Изисква се държавите членки да представят своите първи окончателни НПЕК до края на 2019 г. След това НПЕК ще бъдат актуализирани през 2023 г. (като проект) и 2024 г. (актуализиране на окончателния план). От март 2023 г. и на всеки две години след това държавите членки трябва да представят и доклади за напредъка по своите НПЕК.

⁽¹⁵⁾ Това определение е сходно с определението, дадено в стандарт EN 15232.

Освен това от ССАУ, попадащи в обхвата на членове 14 и 15 от ДЕХС, се изисква да изпълняват всички функции, описани в член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС, които са следните:

- а) „постоянно да наблюдават, регистрират, анализират и дават възможност за регулиране на енергопотреблението;
- б) да извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, да откриват намаляването на ефективността на техническите сградни инсталации и да информират лицето, отговорно за съоръженията или техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност; и
- в) да позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и да са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.“

Системите за сградна автоматизация и управление, които са монтирани в нежилищни сгради и подлежат на задълженията съгласно член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС, трябва *едновременно* да отговарят на определението по член 2, параграф 3а от тази директива и да включват функциите, описани по-горе. Тези функции следва да се гарантират поне за техническите сградни инсталации, които попадат в обхвата на членове 14 и 15 от ДЕХС: отоплителни инсталации, климатични инсталации, инсталации за комбинирано отопление и вентилация, комбинирани климатични и вентилационни инсталации.

Макар че системите за автоматизация и управление са често срещани при някои категории сгради (например нежилищните), повечето сгради не разполагат с такъв съвременен капацитет и следователно онези от тях, които трябва да спазват горепосочените задължения, ще се нуждаят от модернизиране, което може да представлява значително начинание.

Ето защо е от особено значение заинтересованите страни (например управителите на съоръжения в сградите, които трябва да изпълняват задълженията) да бъдат запознати с факта, че обхватът на изискванията надхвърля това, което тези инсталации обикновено покриват.

2.3.3.2. Устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

В ДЕХС се посочва понятието „устройство за саморегулиране“, без да е дадено конкретно определение какво означава то. Все пак в член 8, параграф 1 от ДЕХС се разяснява, че това устройство трябва да позволява *отделно регулиране* на температурата във *всяка стая* (или, когато е оправдано, в специално определен участък) на обособената част от сградата. Поради това устройствата, монтирани в резултат на изпълнението на тези разпоредби, следва:

- а) да позволяват автоматично адаптиране на отоплителната мощност в зависимост от температурата в помещението (и допълнителни параметри, по избор ⁽¹⁶⁾);
- б) да позволяват регулиране на отоплителната мощност във всяка стая (или участък) в съответствие с настройките за отопление на разглежданата стая (или участък).

По-конкретно това означава, че:

- а) всяко решение, основано на ръчно регулиране на отоплителната мощност, няма да отговаря на изискванията, дори ако регулирането може да се извършва на равнище стая (или участък);
- б) всяко решение, което позволява автоматично регулиране на температурата, но не на равнище стая (или участък), например автоматично регулиране на равнище жилище, няма да отговаря на изискванията.

Важно е да се отбележи, че независимо от броя или вида на монтираните инсталации, от значение е това инсталацията да позволява на ползвателите да регулират настройките за температурата и да гарантира, че тези настройки се спазват ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ В този контекст „автоматично“ означава, че на базата на предварително определени настройки устройството позволява автоматично регулиране на отоплителната мощност, когато температурата на заобикалящата среда се променя. Регулирането на самите настройки обаче по принцип е ръчно и се прави от ползвателите (например ръчно регулиране на настройките за температура с термостатен вентил на радиатора).

⁽¹⁷⁾ Така например, когато дадена сграда или обособена част от сграда е оборудвана с повече отоплителни инсталации, изискването може да се прилага само за една от тях, при условие че се осигури очакваната функция.

В следващата таблица са дадени някои илюстративни примери за устройства, които отговарят на изискванията за различни видове инсталации ⁽¹⁸⁾:

Таблица 2

Примери за устройства за саморегулиране

Устройство	Вид инсталация	Функция за регулиране
Термостатен вентил на радиатор	Водна отоплителна инсталация и радиатори	Регулиране на потока гореща вода през отоплителните тела в зависимост от настройките за температурата
Термостат за помещения	Водна отоплителна инсталация и отопление на повърхности (например подово отопление)	Регулиране на потока гореща вода в уредите за отопление на повърхности чрез смесителния вентил на помещението
Термостат на вентилаторни конвектори	Водна отоплителна/охлаждаща инсталация	Управление на потока горещ(а)/студен(а) вода и въздух въз основа на настройките за температура
Отделен термостат	Самостоятелни топлоизточници или климатизи	Управление на отоплителната мощност в зависимост от настройките за температура

а) Отопление, климатизация или и двете?

Втората и третата алинея от член 8, параграф 1 от ДЕХС се отнасят до техническите сградни инсталации в широк смисъл, т.е. съгласно определението, дадено в член 2 от ДЕХС. Що се отнася до специфичните разпоредби относно устройствата за саморегулиране (трета алинея), текстът не уточнява за кой вид инсталация се отнася, а посочва регулиране на температурата, което се отнася както за отоплението, така и за инсталациите за охлаждане на помещения.

Следователно не само отоплителните инсталации, но и климатичните инсталации и инсталациите за охлаждане на помещения трябва да отговарят на изискванията, свързани с устройствата за саморегулиране.

По-специално, посочването на „отоплен участък“ в текста не следва да се тълкува като имплицитно ограничаване на изискванията само до отоплителните инсталации.

Въпреки това, на практика тези разпоредби се съсредоточават върху отоплението, тъй като по-голямата част от инсталациите за климатизация/охлаждане вече са оборудвани с наблюдение и контрол на равнище стая или участък.

Освен това, когато се подменят топлогенератори в съществуващи сгради, изискването за монтиране на устройства за саморегулиране трябва да се прилага само за отоплителни инсталации ⁽¹⁹⁾.

Също така, член 8, параграф 1, трета алинея от ДЕХС не изисква монтирането на устройства за саморегулиране в случаите, когато се подменят охлаждащи генератори в съществуващи сгради. Въпреки това държавите членки могат да обмислят създаването на такова допълнително изискване ⁽²⁰⁾, тъй като то би било в съответствие с общата цел на тези разпоредби: да се гарантира адекватна функция за регулиране и да се избегне разхищението на енергия.

В следващата таблица са обобщени различните случаи, които могат да възникнат.

⁽¹⁸⁾ Устройствата за саморегулиране могат да бъдат електронни или не (например термостатен вентил на радиатор); това, което е от значение, е функцията за саморегулиране, а не самата технология.

⁽¹⁹⁾ Това означава по-специално, че когато топлогенераторите се подменят в съществуваща сграда, оборудвана с инсталация за охлаждане на помещения, която няма саморегулиране на равнище стая или участък, изискването за монтиране на устройства за саморегулиране на равнище стая или участък не обхваща инсталацията за охлаждане на помещения.

⁽²⁰⁾ Повечето инсталации за охлаждане на помещения така или иначе ще бъдат оборудвани с функция за саморегулиране, но това не е изискване съгласно регламентите относно екопроектирането.

Таблица 3

Случаи, при които изискването за монтиране на устройства за саморегулиране поражда действие

Нова или съществуваща сграда	Вид интервенция	Следва ли да се прилага изискването за монтиране на устройство за саморегулиране?
Нова	Монтиране на отоплителна инсталация	Да
Нова	Монтиране на инсталация за охлаждане на помещения	Да
Съществуваща	Подмяна на топлогенератори	Да, само за отоплителната инсталация
Съществуваща	Подмяна на охлаждащи генератори	По преценка на държавата членка

б) На равнище стая или участък?

Основното изискване е наличието на възможност за регулиране на температурата на равнище стая. От друга страна, монтирането на устройства за саморегулиране на равнище участък трябва да бъде оправдано.

Под „стая“ следва да се разбира част или отделение от сграда, оградена от стени, под и таван.

Под „отоплен участък“ следва да се разбира участък от сграда или от обособена част от сграда, разположен на един етаж, с хомогенни топлинни параметри и нужди от съответно регулиране на температурата (т.е. еквивалент на „температурна зона“, широко използвана концепция в обхвата на изчисляването на енергийните характеристики).

Ето два примера за случаи ⁽²¹⁾, при които може да бъде оправдано да се обмисли прилагане на изискванията на равнище участък, вместо на равнище стая:

- а) съседни офиси с идентични изисквания за средата в помещенията в административна сграда;
- б) съседни стаи/помещения, които не са физически отделени едно от друго (например кухня с отворен преход към всекидневна в апартамент).

Оценката за най-подходящия обхват на регулиране (на равнище стая или участък) обикновено ще зависи от проекта и предназначението на конкретната сграда или обособена част от сграда и от помещенията в тях. Основният параметър, който следва да се разгледа при извършването на тази оценка, е дали за няколко стаи могат да се отнасят едни и същи изисквания за средата в помещенията и следователно могат да бъдат обединени в един участък (от гледна точка на регулиране на температурата). Такива случаи трябва да бъдат добре обосновани.

Въпреки това държавите членки могат, отчитайки някои национални, регионални или местни особености, да разрешат регулиране на температурата на равнище участък за някои категории сгради или обособени части от сгради, когато има достатъчно основания за това. В такива случаи държавите членки следва да изяснят категориите сгради или обособени части от сгради, към които са насочени мерките, както и отчетените национални, регионални или местни особености. Те следва също така да представят обосновка ⁽²²⁾ за допускането на предварително отклонение от основното изискване за тези категории сгради или обособени части от сгради.

2.3.3.3. Кога се прилагат задълженията? (член 8, параграф 1, член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)

а) Устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

Текстът изисква новите сгради да са оборудвани с устройства за саморегулиране. Същото изискване е предвидено за съществуващи сгради, когато се подменят топлогенератори.

⁽²¹⁾ Това са илюстративни примери. Може да има други случаи, в които е оправдано регулиране на равнище участък.

⁽²²⁾ Такава обосновка може например да се основава на научни изследвания, чиито резултати биха подкрепили оценката, че в разглежданите случаи е за предпочитане регулирането на равнище участък.

Задълженията се прилагат за всички видове сгради и всички видове инсталации, освен в случаите, когато изпълнението им не е технически и икономически осъществимо (вж. раздел б).

В член 2, параграф 156 от ДЕХС е дадено следното определение за „топлогенератор“:

„топлогенератор“ означава онази част от отоплителната инсталация, която произвежда полезна топлина посредством един или няколко от следните процеси:

- а) изгаряне на горива, например в котел;
- б) ефекта на Джаул-Ленц, протичащ в нагревателните елементи на електросъпротивителна отоплителна инсталация;
- в) улавяне на топлина от околния въздух, от изходящ въздух от вентилация, или от вода или от земен източник на топлина посредством термопомпа;“

Важно е да се отбележи, че в това определение не се прави разлика между топлогенераторите, които са различни от отоплителните тела (например котел и радиатори), и онези, които са интегрирани с отоплителното тяло в самостоятелна отоплителна инсталация (например топлоизточници на базата на електрическо съпротивление). Това означава, че задълженията (относно саморегулирането) следва да се прилагат и в последния случай (т.е. когато се подменя самостоятелна отоплителна инсталация в съществуваща сграда).

Когато сградите са оборудвани с множество топлогенератори, могат да възникнат ситуации, при които се подменят само част от топлогенераторите. В такива случаи изискването за монтиране на устройства за саморегулиране също трябва да се прилага, ако това е технически и икономически осъществимо. По-специално, ако няколко топлогенератора са свързани заедно и обслужват едно и също помещение и поне един от топлогенераторите бъде подменен, тогава изискването се прилага. Ако сградата е оборудвана с няколко топлогенератора, които са независими и обслужват различни помещения, държавите членки могат да позволят изискването да се прилага само за помещението или помещенията, обслужвано(и) от заменения(те) топлогенератор(и).

Когато съществуващите сгради са свързани към централно отопление и не са оборудвани с топлогенератори на равнище сграда, изискването за монтиране на устройства за саморегулиране обикновено се прилага тогава, когато се подменят топлогенератори на централното отопление. В някои случаи това може да доведе до затруднения, свързани например със собствеността ⁽²³⁾ или икономическата осъществимост ⁽²⁴⁾. В такива случаи държавите членки могат да проучат алтернативни пътища, за да гарантират монтирането на устройства за саморегулиране, например чрез:

- а) въвеждане на изискване за монтиране на устройства за саморегулиране при подмяна на топлообменници в сградите;
- б) изготвяне и прилагане на пътна карта за постепенното внедряване на устройства за саморегулиране, която има за цел цялостно обхващане на сградите, но като разходите се разпределят в достатъчен период от време.

Монтирането на нова отоплителна инсталация в съществуваща сграда или обособена част от сграда, която вече е била оборудвана с отоплителна инсталация (например монтиране на централна отоплителна инсталация, която подменя отделни отоплителни инсталации в сграда), следва да приведе в действие изискването за монтиране на устройства за саморегулиране, тъй като предполага подмяна на топлогенератори.

Монтирането на отоплителна инсталация в постройка, която до този момент не е била сграда по смисъла на ДЕХС, но която например впоследствие поради реставрационни работи се превръща в сграда по смисъла на ДЕХС, също следва да приведе в действие изискването за монтиране на устройства за саморегулиране.

- б) ССАУ (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)

Разпоредбите относно монтирането на системи за сградна автоматизация и управление се прилагат за всички (т.е. нови и съществуващи) нежилни сгради с отоплителни или климатични инсталации, инсталации за комбинирано отопление и вентилация, комбинирани климатични и вентилационни инсталации с полезна номинална мощност от над 290 kW.

Прагът от 290 kW се прилага за всяка инсталация поотделно, т.е. съгласно член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 задълженията се прилагат във всички от следните случаи:

- а) когато полезната номинална мощност на отоплителната инсталация надхвърля 290 kW;

⁽²³⁾ Когато собствеността върху централната отоплителна инсталация и сградите, свързани към нея, е различна.

⁽²⁴⁾ Когато голям брой сгради са засегнати от изискването едновременно, а това би могло да доведе до прекомерни разходи. Такива случаи обаче следва да бъдат обхванати от условията за икономическа осъществимост, определени от държавите членки.

- б) когато полезната номинална мощност на инсталацията за комбинирано отопление и вентилация надхвърля 290 kW;
- в) когато полезната номинална мощност на климатичната инсталация надхвърля 290 kW;
- г) когато полезната номинална мощност на комбинираната климатична и вентилационна инсталация надхвърля 290 kW.

Допълнителни разяснения за начина на определяне на полезната номинална мощност са предоставени в раздел 2.3.2.2.

2.3.4. *Техническа, икономическа и функционална осъществимост (член 8, параграф 1, член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)*

Понятието „осъществимост“ има отношение към:

- а) прилагането на изисквания към инсталациите съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС, който гласи, че изискванията към инсталациите трябва да се прилагат, „*доколкото това е технически, икономически и функционално осъществимо*“⁽²⁵⁾, и
- б) монтирането на устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС) и ССАУ (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС), тъй като съответните изисквания се прилагат само „*ако това е технически и икономически осъществимо*“.

Следва да се обърне внимание, че държавите членки трябва да уточнят в кои конкретни случаи изпълнението на изискванията не е осъществимо от техническа, икономическа и/или функционална гледна точка. Държавите членки следва да гарантират, че тези случаи са ясно определени, формулирани и обосновани⁽²⁶⁾.

Тълкуването на понятията техническа, икономическа и функционална осъществимост не следва да се оставя на преценката единствено на заинтересованите страни (например собственици или монтажници на инсталации⁽²⁷⁾). Условиата, при които се оценява осъществимостта, следва да бъдат определени на равнище държава членка или, когато регионалните условия засягат само част от територията на дадена държава членка, на регионално равнище. В последния случай обаче следва да се определят регионални условия в националните мерки за транспониране. Във всички случаи тези условия следва да бъдат документирани (например като част от технически насоки) и следва да се прилагат еднакво на националната или, когато е приложимо, на регионалната територия. И накрая, възможността за неприлагане на изискванията към инсталациите следва да се оценява с помощта на ясни процедури, установени и контролирани от публичните органи.

При тези процедури може да се прави разграничение между различни видове сгради, по-специално с цел да се разгледат конкретни видове, за които техническата, икономическата или функционалната осъществимост представлява проблем.

Пример за това са сгради с историческо значение или сгради, обявени за паметници на културата, при които може да съществуват специфични ограничения, затрудняващи прилагането на някои от изискванията. В този контекст следва да се отбележи, че спазването на тези изисквания по принцип не би променило характера или външния вид на сградите с историческо значение или сградите, обявени за паметници на културата.

За да се избегне всяко съмнение, следва да се отбележи също така, че изискванията са приложими и за всички категории сгради, за които директивата позволява на държавите членки да въведат дерогации от прилагането на минимални изисквания за енергийните характеристики (член 4, параграф 2 от ДЕХС).

Въпреки това специфичните особености на някои сгради могат да бъдат взети предвид при оценката на техническата, икономическата и/или функционалната осъществимост на изпълнението на изискванията. В изключителни случаи, когато доказателствата водят до заключението, че за конкретна сграда спазването на изискванията е технически, икономически или функционално невъзможно, изискванията могат да бъдат пренебрегнати. До такова заключение може да бъде достигнато единствено на база всеки отделен случай, а държавите членки не трябва да въвеждат систематични освобождавания за нито една категория сгради.

⁽²⁵⁾ Този текст вече съществуваше преди изменението.

⁽²⁶⁾ Препоръчва се държавите членки да осигурят подходящо участие на заинтересованите страни при определянето на условия за техническа, икономическа и функционална осъществимост.

⁽²⁷⁾ Това означава, че в случаите, когато тези страни са отговорни за оценката на осъществимостта, тяхното тълкуване трябва да бъде подкрепено от насоки и процедури, предоставени от публичните органи. По този начин следва също така да се осигури някаква степен на последователност, надзор и контрол при прилагането на насоките и процедурите.

В следващата таблица е посочено как може да се тълкува всеки вид осъществимост и са дадени примери.

Таблица 4

Тълкуване на понятията техническа, икономическа и функционална осъществимост

Вид осъществимост ⁽¹⁾	Значение	Примери
Техническа осъществимост	Техническа осъществимост е налице тогава, когато техническите характеристики на инсталацията и сградата (или обособена част от сградата) позволяват да се прилагат изискванията. Техническа осъществимост отсъства тогава, когато изискванията не могат да се прилагат от техническа гледна точка, т.е. когато техническите характеристики на инсталацията възпрепятстват прилагането на изискванията.	Техническата осъществимост би представлявала проблем, ако дадена инсталация не позволява монтирането на устройствата, необходими за изпълнение на изискванията, например: — за изискванията за оползотворяване на отпадната топлина за вентилационни инсталации — ако входните и изходните отвори не са разположени в едни и същи участъци; — за изискванията към изолацията на тръбите — ако няма достъп до части от тръбите.
Икономическа осъществимост	Икономическата осъществимост се отнася до разходите за прилагане на изискванията и това дали: i) тези разходи са пропорционални по отношение на разходите за планираната интервенция (например модернизиране на инсталацията); ii) очакваните ползи надвишават разходите ⁽²⁾ , като се вземе предвид очакваният жизнен цикъл на инсталацията.	Икономическа осъществимост може да се изчислява например въз основа на: — максимално съотношение между разходите за прилагане на изискванията и разходите за планираната интервенция (например подмяна на топлогенератор); — максимален период за възвръщане на разходите, като се вземат предвид паричните ползи от прилагането на изискванията.
Функционална осъществимост ⁽³⁾	Прилагането на изискванията не е функционално осъществимо, ако те биха довели до промени, които ще нарушат функционирането на инсталацията или използването на сградата (или обособената част от сградата) предвид специфичните ограничения (например разпоредби), които могат да се прилагат към инсталацията и/или сградата.	Прилагането на изискванията към инсталациите може да не е функционално осъществимо например когато: — приложимите разпоредби (например за безопасност) противоречат на изискванията; — прилагането на изискванията би довело до значителна загуба на възможност за използване на сградата или обособената част от сградата (например значителна загуба на пространство в сградата).

⁽¹⁾ Двата първи реда (техническа и икономическа осъществимост) се прилагат за изискванията към инсталациите по член 8, параграф 1 от ДЕХС, както и за изискванията за монтиране на устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1) и ССАУ (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС), докато третият ред (функционална осъществимост) се прилага само за изискванията към инсталациите по член 8, параграф 1.

⁽²⁾ Това означава, че ще бъде извършена оценка на разходите и ползите. Този подход за оценка на разходите и ползите вероятно е най-подходящ, тъй като прилагането на изискванията обикновено води до възвръщане на разходите (по-специално поради икономии на разходи за енергия).

⁽³⁾ Прилага се единствено по отношение на изисквания към инсталациите съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС.

а) Допълнителни съображения, свързани с техническата и икономическата осъществимост на монтирането на устройства за саморегулиране

В голямата част от случаите въпросът за техническата и икономическата осъществимост на монтирането на устройства за саморегулиране няма да се прилага по отношение на нови сгради, тъй като необходимостта от саморегулиране на температурата на равнище стая (или участък) може да бъде разгледана на етапа на проектиране, с което се предотвратява възникването на технически пречки на следващи етапи и се гарантира, че свързаните с това разходи са оптимални. Един ясен пример, когато не би било технически осъществимо да се монтира устройство за саморегулиране на равнище стая или участък, е случай, при който въпросните стая или участък няма да бъдат отоплявани (или охлаждавани).

При съществуващите сгради техническата осъществимост може да представлява проблем, когато монтирането на устройства за саморегулиране не е възможно, без да се извършат значителни промени на инсталацията и/или сградата, които неизбежно биха довели до възпиращи разходи (такъв може да бъде например случаят при някои видове инсталации за подово отопление в съществуващи сгради).

Икономическата осъществимост също може да представлява проблем при съществуващи сгради, когато разходите за монтиране на устройства за саморегулиране са прекомерно високи в сравнение с разходите за подмяна на топлогенератора. Когато решат да направят оценка на осъществимостта въз основа на разходите, държавите членки следва да изяснят как се изчисляват и сравняват разходите. Могат да бъдат разгледани следните два подхода:

- а) сравняване на първоначалните разходи за монтиране на устройства за саморегулиране с разходите за подмяна на топлогенераторите и определяне на праг за максималното съотношение между двата вида разходи. Подходът е в съответствие със съображение 21 от Директива (ЕС) 2018/844, което гласи следното:

„[м]онтирането на устройства за саморегулиране в съществуващите сгради за отделно регулиране на температурата във всяка стая или, при обосновани случаи, в определена отопляема зона от сградната единица, следва да се разглежда, когато е икономически осъществимо, например когато разходите за това представляват по-малко от 10 % от общите разходи за подмяна на топлогенераторите“;

- б) сравняване на първоначалните разходи за монтиране на устройства за саморегулиране с очакваните икономии на разходи за енергия, произтичащи от монтирането им, и определяне на праг за максималния период за възвръщане на разходите (например 5 години).

Макар че и двата подхода са възможни, препоръчителен е вторият вариант, тъй като в голямата част от случаите първоначалните разходи ще се възвърнат в рамките на кратък период от време (обикновено 2 до 3 години).

Таблица 5

Възможно тълкуване на техническата и икономическата осъществимост на монтирането на устройства за саморегулиране

Вид осъществимост	Как може да се тълкува	Може да се прилага за:	
		нови сгради	съществуващи сгради
Техническа осъществимост	В стаята (участъка) няма отопление/охлаждане.	Да (но в редки случаи)	Да (но в редки случаи)
	Отоплителната инсталация не позволява монтирането на устройства за саморегулиране	Не	Да (но не често)
Икономическа осъществимост	Първоначалните разходи са твърде високи в сравнение с други разходи.	Не	Да (но не често)
	Инвестицията не може да се възвърне в достатъчна степен.	Не	Да (но в редки случаи)

- б) Допълнителни съображения, свързани с техническата и икономическата осъществимост на монтирането на CCAU

В по-голямата част от случаите въпросът дали монтирането на саморегулираща се CCAU е технически и икономически осъществимо няма да се отнася за нови сгради, тъй като:

- а) проектът на сградата и инсталацията може да гарантира, че няма технически пречки за монтирането на CCAU;
- б) проектът на сградата и инсталацията може да гарантира, че разходите за монтиране на CCAU са сведени до минимум;
- в) монтирането на CCAU вече е част от обичайната практика при новите големи нежилни сгради.

По отношение на съществуващи сгради единствените случаи, при които техническата осъществимост може да представлява проблем, са онези, при които техническите сградни инсталации не могат да бъдат управлявани или въвеждането на функции за управлението им би наложило значителни промени на инсталацията и/или сградата, които неизбежно биха довели до възпиращи разходи. Такива ситуации са ограничени до сгради, които са оборудвани със стари инсталации, и би следвало да са рядкост.

Икономическата осъществимост на монтирането на ССАУ в съществуващи сгради също може да бъде свързана с първоначалните и текущите разходи и/или с необходимия период за възвръщане на разходите. Възможен подход е да се направи оценка на икономическата осъществимост въз основа на очакваните икономии на разходи за енергия, генерирани от ССАУ, и те да се сравнят с първоначалните и текущите разходи за монтиране на ССАУ за целия жизнен цикъл на инсталацията. Това може да бъде допълнено с оценка на пропорционалността на първоначалните разходи за монтиране на ССАУ във въпросната сграда въз основа на параметри като например размер на сградата или потребление на енергия ⁽²⁸⁾.

Таблица 6

Възможно тълкуване на техническата и икономическата осъществимост на монтирането на ССАУ

Вид осъществимост	Как може да се тълкува	Може да се прилага за:	
		нови сгради	съществуващи сгради
Техническа осъществимост	Техническите сградни инсталации не могат да бъдат управлявани без значителни промени.	Не	Да (но в редки случаи)
Икономическа осъществимост	Първоначалните разходи са прекомерни в сравнение с характеристиките на сградата.	Не	Да (но в редки случаи)
	Инвестицията не може да се възвърне в достатъчна степен.	Не	Да (но в редки случаи)

2.4. Насоки за транспониране на разпоредбите относно техническите сградни инсталации и техните инспекции, устройствата за саморегулиране и ССАУ

2.4.1. Изисквания към техническите сградни инсталации, извършването на оценка и документирането на цялостните енергийни характеристики на техническите сградни инсталации (член 2, член 8, параграф 1, членове 14 и 15 от ДЕХС)

2.4.1.1. Транспониране на определенията (член 2 от ДЕХС)

Когато е уместно, държавите членки следва да обмислят предоставянето на допълнителни разяснения за допълване на определенията за технически сградни инсталации, например за да се опишат по-подробно функциите, които се очаква да постигнат системите за сградна автоматизация и управление.

2.4.1.2. Установяване на изисквания към инсталациите (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

а) Нови технически сградни инсталации

За инсталации, които не са били разглеждани преди изменението (системите за сградна автоматизация и управление и производството на електроенергия на място), държавите членки ще трябва да определят и установят изисквания към инсталациите на национално равнище и да гарантират, че тези изисквания обхващат всички аспекти, посочени в член 8, параграф 1 от ДЕХС: „цялостни енергийни характеристики“, „правилно монтиране“, „подходящи оразмеряване, настройка и контрол“. В следващата таблица е посочено значението на всяка от тези области на изисквания, като се дават примери (само с цел онагледяване) за двата вида инсталации, които бяха добавени към списъка на техническите сградни инсталации в ДЕХС.

⁽²⁸⁾ Така например, с френския закон „décret tertiaire“ (2017 г.) беше определен праг от максимум 200 EUR/m² за инвестицията и максимален срок на възвръщаемост от 10 години за обществени сгради и 5 години за други сгради (хотели, офиси и т.н.).

Таблица 7

Различни области на изисквания към инсталациите

Вид изискване	Отнася се за:	Примери	
		ССАУ	Производство на електроенергия на място
„цялостни енергийни характеристики“	Характеристиките на инсталацията като цяло (да не се бърка с характеристиките на ниво продукт или компонент и характеристиките на цялата сграда)	Функциите за контрол, които оказват въздействие върху енергийните характеристики на сградата (например съгласно стандарт EN 15232 ⁽¹⁾)	Показател за характеристиките на фотоволтаична система (например съгласно стандарт EN 15316-4-6 ⁽²⁾)
„подходящо оразмеряване“	Подходящата големина или капацитет на инсталацията предвид потребностите и характеристиките на сградата при очакваните условия на използване	Определяне на оптималните функции за контрол въз основа на вида на сградата, очакваното използване, възможните икономии на енергия	Определяне на оптималната големина на фотоволтаичната система въз основа на намалението на разходите за електроенергия, наличната площ за инсталиране и други евентуални ограничения
„правилно монтиране“	Начинът, по който инсталацията следва да бъде монтирана в сградата, за да функционира правилно	Монтиране от обучен и/или сертифициран монтажник	Монтиране от обучен и/или сертифициран монтажник
„подходяща настройка“	Действия за изпитване и фино регулиране на вече монтираната инсталация при реални условия на използване	Последователност от изпитвания, които трябва да бъдат извършени след монтажа, за да се провери дали инсталацията функционира в съответствие със спецификациите	Последователност от изпитвания, които трябва да бъдат извършени след монтажа, за да се провери дали инсталацията функционира в съответствие със спецификациите
„подходящ контрол“	Желаните или изисквания функции за контрол на инсталациите	Обхват на функциите за контрол	(Когато е приложимо) контрол на захранването с електроенергия (например към мрежата, собствено потребление или съхраняване)

(1) EN 15232 „Енергийни характеристики на сгради — Въздействие на сградната автоматизация, на регулирането и техническото управление“.

(2) EN 15316-4-6 „Отоплителни системи в сгради. Метод за изчисляване на необходимата енергия за системата и ефективността на системата. Част 4-6: Системи за генериране на топлина, фотоволтаични системи“.

б) Инсталации, които вече са били обхванати преди изменението

За инсталации, които вече са били обхванати преди изменението, държавите членки биха могли да обмислят използването на транспонирането на Директива (ЕС) 2018/844 като възможност да преразгледат и евентуално да актуализират приложимите изисквания към инсталациите. Това преразглеждане би могло по-специално да бъде възможност да се провери дали приложимите изисквания обхващат в достатъчна степен различните области, посочени в ДЕХС, и да се прецени дали изискванията биха могли да бъдат доразвити. Обратна информация от Съгласувано действие по ДЕХС ⁽²⁹⁾ — Европейската мрежа предлага: i) акцентът на приложимите изисквания като цяло да се постави върху изискванията към характеристиките на равнище компонент и ii) начинът, по който се разглеждат другите области (т.е. правилно монтиране, подходящи оразмеряване, настройка и контрол), да може да се различава в рамките на ЕС. Следователно държавите членки се насърчават да участват в това преразглеждане и когато е уместно, да използват наличните добри практики.

⁽²⁹⁾ Книгата „2016 — Implementing the Energy Performance of Buildings Directive (EPBD) — Featuring Country Reports“ (2016 година — Прилагане на Директивата за енергийни характеристики на сградите — Представяне на докладите на държавите), Съгласувано действие по ДЕХС, 2016 г., <https://www.epbd-ca.eu/ca-outcomes/2011-2015>.

в) Съобразяване със специфичните за продуктите регламенти съгласно Директивата за екодизайн

Техническите сградни инсталации включват много продукти, регламентирани съгласно специфичните за продуктите регламенти, чрез които се прилага Директива 2009/125/ЕО („Директива за екодизайн“). Във връзка със специфичните за продуктите регламенти за прилагане на Директивата за екодизайн, които може да се отнасят за продукти — част от технически сградни инсталации съгласно определението в член 2, параграф 3 от ДЕХС, трябва да се подчертае, че изискванията съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС се прилагат за инсталациите като цяло, както са монтирани в сградите, а не за характеристиките на отделни компоненти, които попадат в обхвата на специфичните за продуктите регламенти, чрез които се прилага Директивата за екодизайн. Като пример обхватът на изискванията по член 8, параграф 1 от ДЕХС за сградна водна отоплителна инсталация ще обхваща цялата инсталация (котли, компоненти за разпределение и излъчване), докато обхватът на изискванията за екопроектиране за продуктите, част от същата инсталация, се ограничават до тези, прилагани за котлите.

Полезно е по принцип да се насърчава монтирането на продукти с много добри характеристики, но ако изискванията по член 8, параграф 1 от ДЕХС се прилагат за продукти, които вече са обхванати от специфичните за продуктите регламенти за прилагане на Директивата за екодизайн, тези изисквания не трябва да надхвърлят последните, тъй като специфичните за продуктите регламенти за прилагане на Директивата за екодизайн са пряко приложими мерки за хармонизиране.

Забраната на конкретни видове продукти, които не отговарят на приложимите изисквания за екопроектиране, би надхвърлила изискването и допустимото съгласно ДЕХС, тъй като продукти от други държави членки, които отговарят на всички изисквания за екопроектиране, не биха могли да се продават на други национални пазари, в нарушение на основния принцип за свободно движение на стоки.

В определени случаи обаче държавите членки могат да ограничат свободното движение на стоки от съображения, свързани с околната среда, но само след като са уведомили Комисията ⁽³⁰⁾. Това съответства на съображение 35а ⁽³¹⁾ и член 6 ⁽³²⁾ от рамката за екопроектиране.

2.4.1.3. Транспониране на разпоредбите за извършване на оценка и документиране на характеристиките на инсталациите (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

а) Инсталация или изменена част?

Член 8, параграф 9 от ДЕХС гласи, че когато се монтира, подменя или модернизира дадена техническа сградна инсталация, трябва да се извърши оценка и да се документират цялостните характеристики на „изменената част или по целесъобразност — на цялата изменена“ инсталация.

Това означава, че:

- а) във всички случаи трябва да се извърши оценка и да се документират характеристиките на изменената част. Например, ако бъде подменен топлогенераторът на отоплителна инсталация, което съответства на модернизиране на инсталацията, следва да се извърши оценка и да се документират характеристиките на новия топлогенератор;
- б) в някои случаи (т.е. „по целесъобразност“) трябва да се извърши оценка и да се документират характеристиките на цялата инсталация. Това следва да се изисква в следните три ситуации:
 - i) монтиране на нова инсталация;
 - ii) подмяна на цялата инсталация;
 - iii) част или части от инсталацията се подлагат на основно модернизиране, което може да засегне цялостните характеристики на инсталацията.

⁽³⁰⁾ За допълнителна информация вж. член 114, параграфи 4 и 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

⁽³¹⁾ Съображението гласи: „Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите изисква държавите членки да определят изисквания за енергийните характеристики на сградните компоненти, съставляващи част от фасадата, и системни изисквания по отношение на енергийните характеристики като цяло, правилния монтаж и подходящите оразмеряване, настройка и контрол на техническите сградни инсталации, които са монтирани в съществуващи сгради. На целите на настоящата директива не противоречи, че тези изисквания може, при определени обстоятелства, да ограничават монтирането на продукти, свързани с енергопотреблението, които съответстват на изискванията на настоящата директива и на мерките за нейното изпълнение, при условие че подобни изисквания не представляват необоснована пазарна пречка.“

⁽³²⁾ С Директивата относно енергийната ефективност се добавя следното изречение в член 6 от Директивата за екодизайн („Свободно движение“): „При това не се засягат изискванията за енергийните характеристики и системните изисквания, определени от държавите членки съгласно член 4, параграф 1 и член 8 от Директива 2010/31/ЕС.“

Случаите, посочени в буква б), подточки i) и ii), са ясни: когато се монтира или подменя цяла нова инсталация (независимо дали в нова, или в съществуваща сграда), е налице ясна необходимост от извършване на оценка и документиране на характеристиките на цялата (нова) инсталация.

В случая, посочен в буква б) подточка iii), част или части от инсталацията се подменят или модернизират, като по този начин се подобряват техните енергийни характеристики. Поради важността на тази част това води до подобряване на характеристиките на цялата инсталация. При този сценарий следва да се извърши оценка на характеристиките на цялата инсталация. Например:

- а) подмяната на основен компонент (например топлогенератор в инсталация) или голям брой по-малки компоненти (например всички отоплителни тела в сградата) по принцип следва да се счита за основно модернизиране, тъй като вероятно ще окаже значително въздействие върху цялостните характеристики;
- б) изменените аспекти на цялата инсталация (например по-добра изолация на тръбите, подмяна на тръбите, подмяна на всички източници на светлина, подмяна на всички радиатори) по принцип следва да се счита за основно модернизиране;
- в) същото се отнася за всяко модернизиране или изменение, които засягат равновесното състояние на инсталацията.

В следните примери не следва да има задължение за извършване на оценка:

- а) поддържане и ремонти, чиято цел е само да се осигури безопасно и оптимално функциониране на инсталацията;
- б) подмяна на по-малки компоненти на инсталацията (например подмяна на отоплително тяло).

Във всеки случай държавите членки (а не собствениците на сграда и жилище) решават да определят в своите национални законодателства случаите, когато е целесъобразно да се извърши оценка на характеристиките на цялата инсталация, спрямо тези случаи, когато се изисква извършване на оценка на характеристиките само на изменената част.

В този контекст държавите членки могат да направят разграничение между различните сгради и обособени части от сгради, които могат да бъдат засегнати от тези разпоредби. Това например може да се отнася за вида на сградите (например жилищни или нежилищни, еднофамилни или многофамилни сгради). Това би могло да се отнася и за размера на инсталацията, тъй като може да е по-подходящо да се извърши по-обстойна оценка, когато инсталацията е по-голяма или по-сложна.

б) Цялостни характеристики

В обхвата на разпоредбите относно оценка и документиране на характеристиките на инсталациите извършване на оценка на цялостните характеристики (на изменената част или на цялата инсталация) означава да се предприемат необходимите стъпки за оценка и изразяване на енергийните характеристики (на изменената част или на цялата инсталация).

Думата „цялостни“ подчертава необходимостта, когато това е приложимо, да се извърши оценка на характеристиките на инсталацията като цяло за разлика от оценката на характеристиките на равнище продукт или компонент. Това има по-малко значение, когато се извършва оценка на характеристиките на изменената част.

Държавите членки следва да гарантират, че за целите на извършването на оценка и документирането обхватът на цялостните енергийни характеристики на техническа сградна инсталация съгласно член 8, параграф 9 от ДЕХС включва най-малко обхвата на цялостните енергийни характеристики съгласно член 8, параграф 1 за изисквания към инсталациите, а също така и тези аспекти, които могат да засегнат цялостните енергийни характеристики съгласно други области на изисквания (по-специално контрол). Това ще гарантира, че са извършени оценка и документиране на съответствието на инсталацията с изискванията, че собственикът е информиран за това съответствие и че съответствието може да бъде доказано (например когато сградата или обособена част от сградата се продава на нов собственик).

Оценката на характеристиките може да се извърши по различни начини; държавите членки следва да изяснят подхода, който следва да бъде спазван. Този подход може да зависи от различни фактори (например вида на разглежданата инсталация, вида интервенция: монтиране, подмяна, модернизиране и т.н.). Модернизациите, които са с органичен мащаб и въздействие, биха могли да водят до по-опростени подходи на оценка, например отразяване на интервенцията и гарантиране, че са събрани всички съответни технически документи за засегнатия (ите) компонент(и). По-съществени интервенции (обикновено монтаж или подмяна) биха могли да изискват по-обстойна оценка на въздействието върху инсталацията като цяло например въз основа на симулация на характеристиките на инсталацията, когато същата е проектирана, и въз основа на проверка на основни функции на инсталацията след монтажа.

Когато определят своя подход към оценката на характеристиките, държавите членки следва да гарантират съответствие с изискванията по членове 14 и 15 от ДЕХС относно инспекциите на отоплителните, климатичните и вентилационните инсталации, по-специално по отношение на изискването за извършване на оценка (по целесъобразност) на функциите на инсталацията при типични или нормални условия на експлоатация. Например, когато съществуват насоки или образци за инспекцията на технически сградни инсталации по членове 14 и 15 от ДЕХС, може да се направи препратка към тези насоки или образци в оценката на характеристиките съгласно член 8 от ДЕХС.

в) Документиране на характеристиките на инсталацията

В член 8, параграф 9 от ДЕХС има изискване резултатите от оценката на характеристиките на инсталацията (или на изменената част от нея) да бъдат документирани и предадени на собственика на сградата. Държавите членки са свободни да определят формата и съдържанието на това документиране, които може да се различават в зависимост от вида на разглежданата интервенция. В този контекст обаче държавите членки следва да гарантират, че документирането включва обхвата на извършената оценка и може да бъде полезно за проверката на спазването на минималните изисквания за енергийни характеристики, определени в член 8, параграф 1 от ДЕХС, и за издаването на сертификати за енергийни характеристики (вж. следващия подраздел). Държавите членки са свободни да определят и как да бъде предавана документацията на собствениците на сградата.

г) Връзка с изискванията за енергийни характеристики на сградата и сертификатите за енергийни характеристики

Задълженията по член 8, параграф 9 от ДЕХС относно документиране на характеристиките на инсталацията (или изменената част) имат за цел да гарантират, че на собствениците на сградата се предоставя актуална информация за характеристиките на техническата сградна инсталация. Тази информация може да се използва например за издаването на сертификати за енергийни характеристики или за проверка на спазването на минималните изисквания за енергийни характеристики (например когато по сградата се извършва основен ремонт). Държавите членки решават дали ще трябва да бъде издаден нов сертификат за енергийни характеристики (СЕХ) в резултат на оценката на енергийните характеристики на техническата сградна инсталация (или на изменена част от нея).

2.4.2. *Инспекции на отоплителните инсталации, климатичните инсталации, инсталациите за комбинирано отопление и вентилация на помещения и комбинираните климатични и вентилационни инсталации (членове 14 и 15 от ДЕХС)*

2.4.2.1. *Инспекции на отоплителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация (член 14 от ДЕХС)*

а) Инсталации, подлежащи на инспекция

Изменението на ДЕХС разширява обхвата на инсталациите, които трябва да бъдат инспектирани съгласно член 14, параграф 1, като се включват и инсталациите за комбинирано отопление и вентилация.

Държавите членки следва да включат определение за „инсталация за комбинирано отопление и вентилация“ в своето национално законодателство.

Държавите членки следва да гарантират, че определението за тези инсталации включва термопомпите и установява дали те попадат в обхвата на членове 14 и 15 от ДЕХС (вж. раздел 2.3.2.4).

б) Полезна номинална мощност

В член 14, параграф 1 от ДЕХС има изискване за инспекции на инсталации с полезна номинална мощност над 70 kW. Преди изменението на ДЕХС прагът за инспекции на полезната мощност на котлите, определен в член 14, параграф 1 от ДЕХС, беше само 20 kW.

Тази промяна засяга както прага за мощността (увеличен от 20 kW на 70 kW), така и обхватът, който трябва да се разгледа при определяне на номиналната мощност. Преди изменението мощността се отнасяше само за котлите, докато сега мощността в ДЕХС се отнася за инсталацията като цяло. Инсталациите с множество топлогенератори (например инсталациите от вид 1 и вид 2, описани в раздел 2.2) също следва да бъдат включени в задължението, предвидено в член 14, параграф 1 от ДЕХС, ако общата мощност на множеството от топлогенератори, които обслужват една и съща площ или обособена част от сграда, надхвърля 70 kW.

Както се посочва в съображение 39 от Директива (ЕС) 2018/844, държавите членки могат да решат да продължат да прилагат въведените вече режими на инспекции, включително инспекции за по-малки отоплителни инсталации (т.е. с праг на полезната номинална мощност между 20 kW и 70 kW). Ако държавите членки решат да продължат функционирането на тези режими, те не би трябвало да бъдат задължени да съобщават за тези по-строги изисквания на Комисията.

в) Характеристики при типични или нормални условия на експлоатация

Съгласно член 14, параграф 1 от ДЕХС държавите членки трябва да разширят обхвата на инспекцията, за да включва, по целесъобразност, оценката на инсталацията при обичайни или средни условия на експлоатация.

Държавите членки следва да определят какви промени са необходими в методиката за инспекция. Фокусът в това отношение следва да бъде насочен към изискванията и насоките за извършване на инспекциите.

г) Освобождавания въз основа на договори или споразумения за енергоспестяване

Държавите членки могат да актуализират своите национални законодателства, за да включват освобождавания за сгради, обхванати от договорен критерий за енергийните характеристики или договорно споразумение за определяне на договорено равнище на подобряване на енергийната ефективност. Държавите членки могат да включват и освобождавания за сгради, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор.

Ако държавите членки преценят да разрешат такива освобождавания, те следва да гарантират, че в новото законодателство се разглежда определението за „критерий за енергийните характеристики“ и „договорно споразумение за определяне на договорено равнище на подобряване на енергийната ефективност“.

Ако държавите членки решат да включат посочените по член 14, параграф 2 от ДЕХС освобождавания, те трябва да гарантират, че цялостното въздействие на подхода е равностойно на въздействието на инспекциите по член 14, параграф 1 от ДЕХС.

За да се гарантира тази равностойност, на държавите членки се препоръчва да използват възможностите да прилагат член 18 от ДЕЕ, като създадат публично достъпен списък на сертифицирани/акредитирани дружества. Освен това държавите членки ще трябва да създадат публично достъпни модели на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат в съответствие с приложение XIII към ДЕЕ.

За тези държави членки, които нямат списък на сертифицирани/акредитирани дружества или публично достъпни модели на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат, равностойността следва да се установява за всеки случай поотделно. При този сценарий страните по договора биха могли да улеснят процеса чрез анекс към договора между тях, в който се установяват ясно следните точки от приложение XIII към ДЕЕ:

- а) гарантираните икономии, които ще бъдат постигнати чрез изпълнение на мерките в договора;
 - б) продължителността и ключовите етапи на договора и срока на известяване;
 - в) референтна дата за установяване на постигнатите икономии;
 - г) задължение за пълно изпълнение на мерките в договора и документиране на всички направени промени по време на проекта;
 - д) ясни и прозрачни разпоредби за измерване и верифициране на постигнатите гарантирани икономии, проверки на качеството и гаранции (най-добре с препратка към национални или европейски стандарти).
- д) Доброволни изисквания към жилищни сгради

Член 14, параграф 5 от ДЕХС се отнася за възможността за въвеждане на двете функции (т.е. функция за електронно наблюдение и ефективни функции за контрол) за жилищни сгради.

Държавите членки, които решат да въведат изискванията за жилищни сгради, следва да включат ясно определение на значението на „функция за постоянно електронно наблюдение“ и „ефективни функции за контрол“.

Член 14, параграф 5 от ДЕХС има незадължителен характер (т.е. в текста е използвана думата „могат“) и не включва подробности за праговете, изразени под формата на полезна номинална мощност. Вместо това той имплицитно се отнася за всички жилищни сгради, независимо от тяхната големина. На държавите членки се препоръчва да вземат предвид разликите във вида на инсталациите или сградите, когато определят изискванията.

е) Освобождавания въз основа на ССАУ или функция за постоянно електронно наблюдение и ефективни функции за контрол

В ДЕХС се освобождават от инспекции техническите сградни инсталации, които отговарят на член 14, параграф 4 (системи за сградна автоматизация и управление) и член 14, параграф 5 (доброволни изисквания за жилищни сгради).

Държавите членки трябва да актуализират националното законодателство, за да въведат определението за ССАУ.

Държавите членки могат да решат да снижат прага за изискването по отношение на монтирането на ССАУ, определен в член 14, параграф 4 от ДЕХС. Сградите според новото изискване и с монтирани ССАУ също следва да бъдат освободени от инспекции.

Държавите членки могат да решат да разширят освобождаването по отношение на инспекциите за индивидуални собственици на сгради с инсталации с мощност до 290 kW, които имат монтирани ССАУ в съответствие с член 14, параграф 4 от ДЕХС. Държавите членки, които разширят това освобождаване, следва да информират Комисията за това, когато я нотифицират за своите мерки за транспониране.

Държавите членки, които решат да въведат изисквания за жилищни сгради, следва да обмислят и освобождавания от инспекциите.

ж) Алтернативни мерки

За държавите членки, които решат да прилагат алтернативни мерки, транспонирането на член 14 от ДЕХС до голяма степен се засяга само от промените в обхвата, праговете и освобождаванията (вж. раздел 2.3.2.8). Държавите членки могат да продължат да прилагат същия набор от мерки.

Държавите членки, които вече прилагат алтернативни мерки, трябва да гарантират в съответствие с член 14, параграф 3 от ДЕХС, че въведените мерки са равностойни на предвидените в член 14, параграф 1 от ДЕХС. Това може да наложи адаптирането на алтернативните мерки. Съгласно член 14, параграф 3 от ДЕХС държавите членки трябва да документират в доклад до Комисията равностойността на мерките, като докладът трябва да бъде изпратен преди въвеждането на каквито и да е нови или адаптирани мерки.

Ако в някакъв момент след транспонирането на ДЕХС дадена държава членка реши да промени набора или обхвата на съществуващите мерки или да въведе нови мерки, тя трябва да нотифицира Комисията за тези промени. За целта държавите членки трябва да предадат доклад относно равностойността на мерките, преди новите или адаптираните мерки да бъдат въведени.

В съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999 всички държави членки трябва да подадат доклади за равностойност, изисквани от ДЕХС, като част от техните национални планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК). Сроковете за подаване на НПЕК и докладите за напредъка са посочени в раздел 2.3.2.9.

Ако срокът за НПЕК е неподходящ за дадена държава членка, тя може да подаде доклада за равностойност директно на Комисията. Държавата членка обаче трябва да гарантира, че докладът за равностойност е включен и в следващия етап на НПЕК.

2.4.2.2. Инспекции на климатичните инсталации и на комбинираните климатични и вентилационни инсталации (член 15 от ДЕХС)

Подобно на член 14, изискванията по член 15 от ДЕХС също трябва да бъдат включени в националното право. Задълженията по член 14 са същите като тези по член 15. Разпоредбите в настоящото приложение, отнасящи се до член 14, следва да се прилагат по аналогия и в контекста на член 15.

Информацията за начина на транспониране на член 15 от ДЕХС е предоставена в раздел 2.4.2.1, букви а)–ж) от настоящото приложение:

- а) инсталации, подлежащи на инспекция (раздел 2.4.2.1, буква а);
- б) полезна номинална мощност (раздел 2.4.2.1, буква б);
- в) характеристики при обичайни условия на експлоатация (раздел 2.4.2.1, буква в);
- г) освобождавания въз основа на договори или споразумения за енергоспестяване (раздел 2.4.2.1, буква г);
- д) доброволни изисквания за жилищни сгради (раздел 2.4.2.1, буква д);
- е) освобождавания въз основа на ССАУ или функция за постоянно електронно наблюдение и ефективни функции за контрол (раздел 2.4.2.1, буква е);
- ж) гарантиране на транспонирането на член 14, параграф 3 от ДЕХС — алтернативни мерки (раздел 2.4.2.1, буква ж).

2.4.3. Изисквания за монтиране на устройства за саморегулиране и CCAU (член 8, параграф 1, член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)

2.4.3.1. Транспониране на изискванията за монтиране на устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

Съгласно задълженията за монтиране на устройства за саморегулиране (член 8, параграф 1 от ДЕХС):

- а) всяка нова сграда трябва да бъде оборудвана с устройства за саморегулиране до крайния срок за транспониране. Това следва да бъде гарантирано за сгради, за които са подадени заявления за разрешителни след крайния срок за транспониране;
- б) всички съществуващи сгради, чиито топлогенератори са подменени след датата на националното транспониране на тези задължения, трябва да бъдат оборудвани с устройства за саморегулиране.

Тези задължения се прилагат с изключение на не толкова честите/редките случаи, в които монтирането на такива устройства е технически или икономически неосъществимо.

Държавите членки следва да рекламират предварително в достатъчна степен тези изисквания, за да могат да бъдат взети предвид своевременно от специалистите, когато проектират нови сгради и когато подготвят подмяната на топлогенератори в съществуващи сгради.

При транспонирането на изискванията за монтиране на устройства за саморегулиране държавите членки следва да гарантират, че очакваната способност за саморегулиране на тези устройства е ясно изразена и е в съответствие с дадената в член 8, параграф 1 от ДЕХС, както разяснено подробно в раздел 2.3.3 от настоящото приложение.

В ДЕХС тази способност за саморегулиране е изразена по технологично неутрален начин. Това оставя възможности за гъвкавост по отношение на конкретните решения, които могат да се използват за постигането на тази способност. Такава гъвкавост може да се счита за полезна (тъй като позволява на проектантите и монтажниците да изберат най-доброто решение за дадена сграда или обособена част от сграда), но държавите членки се насърчават да предоставят и допълнителни технически насоки за прилагане на саморегулиране за различните съществуващи инсталации, по-специално за най-често срещаните. В таблицата в раздел 2.3.3.2 са дадени някои примери.

По отношение на обхвата на регулирането (например стая или участък) държавите членки се насърчават също така да предоставят технически насоки за случаите, в които регулирането на равнище участък би могло да помогне на специалистите в тяхната оценка и би могло да подкрепи последователното изпълнение на изискванията на национална (или по целесъобразност регионална) територия.

В случаите, когато държавите членки допуснат регулиране на равнище участък за ясно определени категории сгради или обособени части от сгради (вж. раздел 2.3.3.2, буква б), това следва да се направи ясно при транспонирането на изискванията или в техническите насоки за тяхното прилагане.

2.4.3.2. Транспониране на изискванията за монтиране на CCAU (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)

В член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС е посочена 2025 г. като срок, до който нежилните сгради трябва да бъдат оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление, отговарящи на посочените в тези членове условия. Въпреки това изискванията, чрез които се гарантира монтирането, трябва да бъдат транспонирани до крайния срок 10 март 2020 г.

При транспонирането на изискванията за монтиране на CCAU държавите членки трябва да гарантират, че функциите на изискваните системи съответстват едновременно на: i) определението за системи за сградна автоматизация и управление по член 2, параграф 3а от ДЕХС и ii) функциите, посочени в букви а), б) и в) от член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС (вж. раздел 2.3.3.1).

Съответствието с определението за CCAU не следва да създава особена трудност, но може да се окаже трудно за дадена сграда да се установят съществуващите функции и как те отговарят на предвидените съгласно ДЕХС. Една възможност да се улесни това е тези способности да бъдат отнесени към функциите и класовете CCAU, както са определени в съществуващите стандарти, по-специално съгласно EN 15232 ⁽³³⁾.

⁽³³⁾ Като първа оценка изискваните съгласно членове 14 — 15 способности на CCAU биха могли да отговарят на CCAU от клас Б съгласно EN 15232.

Във всеки случай държавите членки се насърчават да предоставят на специалистите специализирани технически насоки. Тези насоки биха помогнали на специалистите да оценят способностите на ССАУ и да установят възможни пропуски и биха дали препоръки за ефективно отстраняване на такива пропуски.

2.5. Допълнителни съображения относно изискванията към инсталациите, извършването на оценка на характеристиките на инсталациите и документирането, инспекциите и ССАУ

В настоящия раздел са представени добри практики. Представените тук информация и полезни връзки не са изчерпателни, нито задължителни — те са предоставени само с информационна цел.

2.5.1. Възможни тълкувания на изискванията към техническите сградни инсталации (член 8, параграф 1 от ДЕХС)

2.5.1.1. Нови технически сградни инсталации

В ДЕХС са въведени две нови технически сградни инсталации: i) системи за сградна автоматизация и управление (ССАУ); и ii) инсталации за производство на електроенергия на място. В следващите таблици се обобщават възможните тълкувания на тези изисквания, когато се прилага ДЕХС.

По отношение на производството на електроенергия на място допускането е, че изискванията са насочени основно към фотоволтаичните панели. Въпреки това вятърните турбини (когато техният размер позволява да бъдат използвани на място) и микроинсталациите за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия (микроинсталации за КПТЕ) също са включени в обхвата на ДЕХС.

Таблица 8

Възможно тълкуване на изискванията към инсталациите за ССАУ

Вид изискване	Възможни тълкувания за ССАУ	Полезни връзки ⁽¹⁾
„цялостни енергийни характеристики“	Минимални изисквания за функциите за контрол, които оказват въздействие върху енергийните характеристики на сградата. Тези изисквания могат да се отнасят до обхвата на контрола (например кои инсталации се контролират), дълбочината (или степен на разбивка) на контрола или и двете. Когато се определят тези изисквания, може да се направи препратка към съществуващи стандарти например по отношение на енергийните класове ССАУ съгласно определеното в стандарт EN 15232. Изискванията могат да се различават в зависимост от вида на сградите (например жилищни спрямо нежилищни) и от някои характеристики на сградите (например площ).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ и СД CEN/TR 16947-2 ⁽⁴⁾
„подходящо оразмеряване“	„Оразмеряване“ в този случай не се отнася за размера на инсталацията (каквото е случаят за някои други инсталации), а по-скоро за начина, по който проектирането на ССАУ може да се съобрази с конкретната сграда. Целта на оразмеряването е да се постигне най-добро съотношение между разходи и функции, като се съобрази с конкретните потребности на разглежданата сграда. Изискванията към оразмеряването описват съответните аспекти, които следва да бъдат отчетени при проектирането на ССАУ за конкретна сграда (например очакваното или измереното потребление на енергия, използване на сградата, техническите сградни инсталации, монтирани в сградата, изискванията за експлоатация и поддръжка), за да се постигне такова оптимално съотношение. В рамките на тези изисквания може да е полезно да се консултират съответните стандарти или насоки.	EN ISO 16484-1:2010 ⁽⁵⁾
„правилно монтиране“	Изискванията за „правилно монтиране“ представляват общо посочване на необходимостта да се гарантира, че инсталацията (в този случай ССАУ) е монтирана по начин, който ще гарантира безопасна и оптимална експлоатация. Обикновено това се свързва с изискванията към квалификацията на монтажника (например сертифициран монтажник) и със специални технически насоки.	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ и СД CEN/TR 16946-2 ⁽⁷⁾

Вид изискване	Възможни тълкувания за ССАУ	Полезни връзки ⁽¹⁾
„подходяща настройка“	„Настройка“ се отнася за: i) изпитване на инсталацията след монтажа, за да се провери дали функционира правилно, и ii) фино регулиране, когато инсталацията се експлоатира в реални условия. Тези дейности обикновено изискват човешка намеса, но ССАУ предоставят възможност да се обмислят и подходи за текущо възлагане, при които този процес е частично автоматизиран ⁽⁸⁾ .	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ и СД CEN/TR 16946-2 ⁽⁷⁾ ; ISO 50003 ⁽⁹⁾
„подходящ контрол“	Тази категория се прилага най-вече за технически сградни инсталации, върху които се осъществява контрол (например отоплителни инсталации), а не за ССАУ, чието основно предназначение е да управляват други инсталации. Въпреки това „подходящ контрол“ в този случай може да се отнася за функции, които могат да се предлагат от ССАУ като помощ или улесняване на човешкия контрол (например показване на данни за потреблението или всякакво друго взаимодействие с експлоатиращия сградата или обитателите ѝ).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ и СД CEN/TR 16947-2 ⁽⁴⁾

- ⁽¹⁾ Всички полезни връзки, които са дадени, се отнасят до стандарти. Освен тях държавите членки могат да обмислят ползването на практиките на някои създадени от промишлеността схеми както европейски, напр. схемата за сертифициране (<https://www.eubac.org/system-audits/index.htm>), така и национални, напр. в Германия VDMA 24186-4 „Програма за услуги за поддръжка на технически инсталации и оборудване в сгради. Част 4: Оборудване за измерване и контрол и системи за сградна автоматизация и управление“.
- ⁽²⁾ EN 15232 „Енергийни характеристики на сгради — Въздействие на сградната автоматизация, на регулирането и техническото управление“.
- ⁽³⁾ EN 16947-1: 2017 „Енергийни характеристики на сгради. Система за управление на сгради. Част 1“.
- ⁽⁴⁾ TR 16947-2 „Система за управление на сгради. Част 2: Придружаващ prEN 16947-1:2015“.
- ⁽⁵⁾ EN ISO 16484-1:2010 Преглед „Системи за автоматизация и техническо управление на сгради (BACS). Част 1: Спецификация и изпълнение на проекта“.
- ⁽⁶⁾ EN 16946-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Надзор на системи за автоматизация, регулиране и техническо управление на сгради“.
- ⁽⁷⁾ CEN/TR 16946-2 „Енергийни характеристики на сгради. Надзор на сградната автоматизация, контрола и техническото управление на сградата. Част 2: Придружаващ TR за prEN 16946-1“.
- ⁽⁸⁾ Коментарът до известна степен се отнася и за всички технически сградни инсталации, върху които се осъществяват наблюдение и контрол посредством ССАУ.
- ⁽⁹⁾ ISO 50003:2014 „Системи за управление на енергията. Изисквания към органите, извършващи одит и сертификация на системи за управление на енергията“.

Таблица 9

Възможно тълкуване на изискванията към инсталации за производство на електроенергия на място

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталации за производство на електроенергия на място	Полезни връзки ⁽¹⁾
„цялостни енергийни характеристики“	Минимални изисквания за характеристиките на инсталацията (както е монтирана) от гледна точка на производството на електроенергия при типични условия на експлоатация. Държавите членки се насърчават при определянето на тези изисквания да вземат предвид приложимите стандарти, по-специално от списъка на стандартите за ЕХС (вж. трета колона), и приложимите регламенти за екопроектиране и енергийно етикетиране ⁽²⁾ .	EN 15316-4-6 ⁽³⁾ , EN 61724 ⁽⁴⁾ и EN IEC 61853-2:2016 ⁽⁵⁾ за фотоволтаични системи, стандарт EN 15316-4-4 ⁽⁶⁾ за когенериращи системи, интегрирани в сградата, EN 15316-4-10 ⁽⁷⁾ и IEC 61400-12-1 ⁽⁸⁾ за инсталации за производство на вятърна енергия

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталации за производство на електроенергия на място	Полезни връзки ⁽¹⁾
„подходящо оразмеряване“	„Оразмеряване“ първо може да се отнася до производствения капацитет на разглежданата инсталация. Една от целите може да бъде да се гарантира, че този капацитет е адекватен на разглежданите потребности (например проектирането на топлинния товар за отоплителни когенерационни агрегати). Оразмеряването може да се отнася и за физическите размери на компонентите на инсталацията, като се отчитат ограниченията, приложими за конкретната сграда ⁽⁹⁾ (например местоположение, ориентация, наклон на фотоволтаичните панели, конфигурация на модула за следене на точката на максималната мощност, размер на кабела и т.н.).	Изчисляване на проектния топлинен товар: EN 12831-1 ⁽¹⁰⁾ , EN ISO 15927-5:2004 ⁽¹¹⁾
„правилно монтиране“	Изискванията за „правилно монтиране“ представляват общо посочване на необходимостта да се гарантира, че инсталацията е монтирана по начин, който ще гарантира безопасна и оптимална експлоатация. Обикновено това се свързва с изискванията към квалификацията на монтажника (например сертифициран монтажник) и със специални технически насоки. За фотоволтаични системи в този контекст може да са относими стандартите, приложими за интегрирани в сгради фотоволтаици (BIPV).	За системи BIPV — EN 50583-2 ⁽¹²⁾
„подходяща настройка“	„Настройка“ се отнася за: i) изпитване на инсталацията след монтажа, за да се провери дали функционира правилно, и ii) фино регулиране, когато инсталацията се експлоатира в реални условия.	За фотоволтаични системи IEC/EN 62446 ⁽¹³⁾
„подходящ контрол“	В този контекст „контрол“ се отнася за възможността на инсталацията да осъществява контрол върху своето собствено функциониране, като се отчитат параметрите на околната среда и на сградата. Това е най-важно за микроинсталациите за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия поради едновременното производство на топлинна и електрическа енергия в тези инсталации.	Не се прилага.

⁽¹⁾ Полезните връзки се фокусират върху стандарти на ЕС. Освен тях държавите членки се приканват да прегледат съществуващите ресурси на национално равнище, например в Белгия Spécifications techniques (STS) за фотоволтаичните системи: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Publications/files/STS/STS-72-1-systemes-photovoltaïques.pdf>

⁽²⁾ Към днешна дата най-важната регулаторна уредба за производството на електроенергия на място се отнася за топлоизточниците за отопление и подгряване на вода, които обхващат отоплителните когенерационни агрегати, вж. Регламент (ЕС) № 813/2013 на Комисията от 2 август 2013 г. за прилагане на Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екопроектиране на отоплителни топлоизточници и комбинирани топлоизточници. Освен това в работния план за екопроектирането за периода 2016—2019 г. (COM(2016) 773 final) се посочва, че слънчевите панели и инверторите ще подлежат на подготвителни проучвания, което означава, че в бъдеще тези инсталации може да бъдат обхванати от регламентите за екопроектиране и/или енергийно етикетиране. За повече подробности вж. http://susproc.jrc.ec.europa.eu/solar_photovoltaics/projectplan.html

⁽³⁾ EN 15316-4-6 „Отопителни системи в сгради. Метод за изчисляване на необходимата енергия за системата и ефективността на системата. Част 4-6: Системи за генериране на топлина, фотоволтаични системи“.

⁽⁴⁾ IEC/EN 61724: Следене на показателите на фотоелектрична система. Указания за измерване, обмен на данни и анализи.

⁽⁵⁾ EN IEC 61853-2:2016 „Изпитване на производителност и енергийна характеристика на фотоволтаични модули. Част 2: Измерване на спектрална характеристика, ъгъл на падащия лъч и работна температура на модулите“.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-4 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-4: Системи с генериране на топлина, когенериращи системи, интегрирани в сградата“.

⁽⁷⁾ EN 15316-4-10 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-10: инсталации за производство на вятърна енергия“.

⁽⁸⁾ IEC 61400-12-1 Ed. 2.0 b:2017 „Генериращи системи за вятърна енергия. Част 12-1: Измерване на техническите характеристики на вятърни турбини за производство на електрическа енергия“.

⁽⁹⁾ Целта е да се гарантира, че инсталацията ще има оптимални характеристики през целия жизнен цикъл. Оразмеряване под оптималните размери може да води до незадоволителни характеристики, което е в ущърб на собственика на сградата.

⁽¹⁰⁾ EN 12831-1 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на проектния топлинен товар“.

⁽¹¹⁾ EN ISO 15927-5:2004 „Хигротермални характеристики на сгради. Изчисляване и представяне на климатични данни. Част 5: Данни за проектен топлинен товар за отопляемо пространство“.

⁽¹²⁾ EN 50583-2:2016 „Фотоволтаици в сгради. Системи BIPV“.

⁽¹³⁾ IEC/EN 62446 „Свързване на фотоволтаични системи към енергийната мрежа. Минимални изисквания за документация на системата, въвеждане в експлоатация и проверка“.

а) Инсталации за вградено осветление

Инсталациите за осветление вече бяха част от техническите сградни инсталации преди изменението, но не бяха обхванати от разпоредбите за изискванията към инсталациите. След изменението обаче трябва да бъдат въведени изисквания към инсталациите за вградено осветление. Както се разяснява в раздел 2.3.1.1, актуализацията на формулировката представлява само изясняване на обхвата. В новата формулировка на обхвата се подчертава, че той включва само оборудване за осветление, което е монтирано, за да бъдат изпълнени спецификациите за осветление, определени в момента на проектиране, и да се изпълнят свързаните изисквания.

Таблица 10

Възможно тълкуване на изискванията към инсталациите за вградено осветление

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за осветление	Полезни връзки
„цялостни енергийни характеристики“	Минимални изисквания за характеристиките на инсталацията за вградено осветление като цяло, като се отчитат съответните параметри. Показателят LENI (lighting energy numeric indicator — числен показател за енергията за осветление), както е определен в стандарт EN 15193-1:2017, може например да бъде начин за изразяване на изискванията към характеристиките на инсталациите за осветление.	EN 15193-1:2017 ⁽¹⁾ , СД CEN/TR 15193-2:2017 ⁽²⁾
„подходящо оразмеряване“	За инсталациите за осветление „подходящо оразмеряване“ се отнася за: i) определяне на изискванията за нивото на осветеност, като се отчитат съответните параметри (по-специално предназначението на сградата и помещенията в нея), и ii) пренасяне на тези изисквания в проектни спецификации за инсталациите за осветление.	EN 12464-1 ⁽³⁾ , CEN/TS 17165 ⁽⁴⁾
„правилно монтиране“	Монтирането на електрическото оборудване, включително осветлението, в съответствие с приложимите разпоредби на национално равнище.	Не се прилага.
„подходяща настройка“	„Настройка“ в този случай може да се отнася за: i) проверка дали функциите на инсталациите за осветление отговарят на проектните спецификации, по-специално от гледна точка на контрола, и ii) извършване на съответно фино регулиране.	Същото, като по-долу
„подходящ контрол“	В този контекст „контрол“ се отнася за възможността инсталацията за осветление да осъществява контрол върху степента на осветяване, като се отчитат параметрите на околната среда (например дневна светлина) и на сградата (например обитаване).	СД CEN/TR 15193-2 ⁽⁵⁾ , CIE 222:2017 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EN 15193-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Енергийни изисквания за осветление. Част 1: Спецификации“.

⁽²⁾ CEN/TR 15193-2 „Енергийни характеристики на сгради. Енергийни изисквания за осветление. Част 2: Обяснение и обосновка на EN 15193-1, модул M9“.

⁽³⁾ EN 12464-1:2011 „Светлина и осветление. Осветление на работни места. Част 1: Работни места на закрито“.

⁽⁴⁾ CEN/TS 17165 „Светлина и осветление. Процес на проектиране на инсталацията за осветление“.

⁽⁵⁾ CEN/TR 15193-2:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Енергийни изисквания за осветление. Част 2: Обяснение и обосновка на EN 15193-1, модул M9“.

⁽⁶⁾ CIE 222:2017 „Схема за вземане на решение за приборите за управление на осветлението в нежилни сгради“.

2.5.1.2. Инсталации, които вече са били обхванати преди изменението

Инсталациите за отопление на помещения, охлаждане на помещения, топла вода за битови нужди и вентилация вече бяха обхванати от разпоредбите относно изискванията към инсталациите съгласно ДЕХС. Все пак транспонирането на ДЕХС предлага възможност за актуализиране на тези изисквания.

Таблица 11

Възможно тълкуване на изискванията към инсталациите за отопление на помещения

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за отопление на помещения ⁽¹⁾	Полезни връзки ⁽²⁾
„цялостни енергийни характеристики“	В този контекст „цялостни характеристики“ се отнася за характеристиките на целия процес на преобразуване на енергията в топлогенераторите, разпределението на топлинната енергия в цялата сграда, излъчване на топлина в отделните стаи или помещения на сградата и когато е приложимо, съхраняване на топлинна енергия. Те не се ограничават до характеристиките на топлогенераторите и могат да включват изисквания, които засягат други части от инсталацията (например изолация на разпределителната тръбопроводна мрежа).	Серията стандарти EN 15316, например EN 15316-1 ⁽³⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15316-3 ⁽⁵⁾ , EN 15316-4-1 ⁽⁶⁾ , EN 15316-4-2 ⁽⁷⁾ , EN 15316-4-5 ⁽⁸⁾ , EN 15316-4-8 ⁽⁹⁾ , EN 15316-5 ⁽¹⁰⁾
„подходящо оразмеряване“	За отоплителните инсталации „подходящо оразмеряване“ се отнася за: i) определяне на потребностите от отопление, като се отчитат съответните параметри (по-специално предназначението на сградата и помещенията в нея), и ii) пренасяне на тези изисквания в проектни спецификации за инсталациите за отопление.	EN 12831-1 ⁽¹¹⁾ , EN 12831-3 ⁽¹²⁾ , Модул M8-2, M8-3 EN 12828 ⁽¹³⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾ , EN 1264-3:2009 ⁽¹⁵⁾
„правилно монтиране“	„Правилно монтиране“ се отнася за необходимостта да се гарантира, че инсталацията е в състояние да функционира в съответствие с проектните спецификации. Гарантирането на правилно монтиране може да се основава например на национални технически насоки, документация на производителя на продукта, сертификация на монтажниците.	EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 1264-4 ⁽¹⁷⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾
„подходяща настройка“	„Настройка“ в този случай се отнася за изпитване и фино регулиране на инсталацията в реални условия ⁽¹⁸⁾ , по-специално за проверка и евентуална настройка на функциите на инсталацията, които могат да окажат въздействие върху характеристиките (например функциите за контрол — вж. по-долу).	EN 15378-1 ⁽¹⁹⁾ , EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 15378-3 ⁽²⁰⁾
„подходящ контрол“	Отнася се за функциите за контрол, които отоплителните инсталации могат да включват с цел оптимизация на характеристиките, например автоматично адаптиране на отоплителната мощност от отоплителните тела в отделните стаи или помещения, адаптиране на температурата на инсталацията въз основа на външната температура („компенсиране на метеорологичните условия“) или график, динамично и статично хидравлично балансиране на инсталацията, наблюдение на функционирането на инсталацията, настройка на дебита на водата/въздуха в зависимост от потребностите.	EN 15500-1 ⁽²¹⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15232 ⁽²²⁾ , разпоредбите за енергийно етиктиране на топлоизточници ⁽²³⁾

⁽¹⁾ По-голямата част от информацията, дадена в тази таблица, се прилага и за инсталациите за топла вода за битови нужди.

⁽²⁾ Полезните връзки се фокусират върху стандарти на ЕС. Освен тях държавите членки се приканват да консултират съществуващите ресурси на национално равнище, например в Белгия *Spécifications techniques (STS) за термалните слънчеви системи*: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Publications/files/STS/STS-72-3-systemes-solaires-thermiques.pdf>

⁽³⁾ EN 15316-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 1: Общи положения и изразяване на енергийни характеристики, модули M3-1, M3-4, M3-9, M8-1, M8-4“.

⁽⁴⁾ EN 15316-2:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 2: Системи за излъчване на топлина в помещения (отопляване и охлаждане), модули M3-5, M4-5“.

⁽⁵⁾ EN 15316-3:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 3: Системи за разпределение в помещенията (DHW, отопление и охлаждане), модул M3-6, M4-6, M8-6“.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-1: Системи за отопляване на помещения и генериране на DHW, системи с горене (котли, биомаса), модули M3-8-1, M8-8-1“.

- (7) EN 15316-4-2:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-2: Системи за отопляване на помещения с генериране на топлина, термopомпени системи, модули M3-8-2, M8-8-2“.
- (8) EN 15316-4-5:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-5: Централно отопление и охлаждане, модули M3-8-5, M4-8-5, M8-8-5, M11-8-5“.
- (9) EN 15316-4-8:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 4-8: Системи за помещения с генериране на топлина, въздушно отопление и системи за таванно лъчисто отопление, включително печки (локални), модул M3-8-8“.
- (10) EN 15316-5:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 5: Системи за отопление на помещения и DHW системи за съхраняване (неохлаждащи), модули M3-7, M8-7“.
- (11) EN 12831-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на проектния топлинен товар. Част 1: Топлинен товар за помещение, модул M3-3“.
- (12) EN 12831-3 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на проектния топлинен товар“.
- (13) EN 12828:2012+A1:2014 „Отоплителни системи в сгради. Проектиране на отоплителни системи с топлоносител вода“.
- (14) EN 14337:2005 „Отоплителни системи в сгради. Проектиране и монтиране на директни електрически отоплителни системи за помещения“.
- (15) EN 1264-3:2009 „Водни системи за отопление и охлаждане, вградени в повърхнината. Част 3: Оразмеряване“.
- (16) EN 14336:2004 „Отоплителни системи в сгради. Проектиране и пускане в действие на водни отоплителни системи“.
- (17) EN 1264-4:2009 „Водни системи за отопление и охлаждане, вградени в повърхнината. Част 4: Монтиране“.
- (18) Държавите членки могат да обмислят да гарантират степен на съгласуваност на следваните методи за настройка на отоплителните инсталации за целите на спазването на член 8, параграф 1 относно изискванията към отоплителните инсталации, и следваните методи за оценка на характеристиките при типични или нормални условия на експлоатация, по целесъобразност, съгласно член 14 или 15.
- (19) EN 15378-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Отоплителни и DHW системи в сгради. Част 1: Надзор на котлите, отоплителни и DHW системи, модули M3-11, M8-11“.
- (20) EN 15378-3 „Енергийни характеристики на сгради. Отоплителни и DHW системи в сгради. Част 3: Измерване на енергийните характеристики, модули M3-10, M8-10“.
- (21) EN 15500-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Регулиране на използването на отопление, вентилация и климатизация. Част 1: Електронни устройства за регулиране на отделни зони. Модули M3-5, M4-5, M5-5“.
- (22) EN 15232 „Енергийни характеристики на сгради — Въздействие на сградната автоматизация, на регулирането и техническото управление“.
- (23) Делегиран регламент (ЕС) № 811/2013 на Комисията от 18 февруари 2013 г. за допълване на Директива 2010/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на енергийното етикетироване на отоплителни топлоизточници, комбинирани топлоизточници, комплекти от отоплителен топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение и комплекти от комбиниран топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение (ОВ L 239, 6.9.2013 г., стр. 1).

Таблица 12

Възможно тълкуване на изискванията към инсталацията за охлаждане на помещения

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за охлаждане на помещения ⁽¹⁾	Полезни връзки
„цялостни енергийни характеристики“	В този контекст „цялостни характеристики“ се отнася за характеристиките на целия процес на трансформация на енергията в генераторите на охлаждане, разпределението на охладителната енергия в цялата сграда, излъчване на охладителна енергия в отделните стаи или помещения на сградата и когато е приложимо, акумулиране на охладителна енергия. Те не се ограничават до характеристиките на генераторите на охлаждане, но могат да включват изисквания, които засягат други части от инсталацията (например изолация на разпределителната тръбопроводна мрежа).	Серията стандарти за инсталации за охлаждане EN 16798, например EN 16798-9 ⁽²⁾ , EN 16798-13 ⁽³⁾ , EN 16798-15 ⁽⁴⁾

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за охлаждане на помещения (¹)	Полезни връзки
„подходящо оразмеряване“	„Оразмеряване“ се отнася за оптималното оразмеряване на охладителната инсталация спрямо потребностите от охлаждане на сградата и помещенията в нея.	EN 1264-3:2009 (⁵)
„правилно монтиране“	„Правилно монтиране“ се отнася за необходимостта да се гарантира, че инсталацията е в състояние да функционира в съответствие с проектните спецификации. Гарантирането на правилно монтиране може да се основава например на национални технически насоки, документация на производителя на продукта, сертификация на монтажниците.	EN 1264-4 (⁶)
„подходяща настройка“	„Настройка“ в този случай се отнася за изпитване и фино регулиране на инсталацията в реални условия (⁷), по-специално за проверка и евентуална настройка на функциите на инсталацията, които могат да окажат значително въздействие върху характеристиките (например функциите за контрол — вж. по-долу).	EN 16798-17 (⁸)
„подходящ контрол“	Отнася се за функциите за контрол, които инсталациите за охлаждане на помещения могат да включват с цел оптимизиране на характеристиките, например автоматично адаптиране на охладителната мощност на охладителните тела в отделните стаи или помещения.	EN 15500-1 (⁹), EN 15316-2 (¹⁰), EN 15232 (¹¹)

(¹) В съответствие с член 2, параграф 3 и член 8, параграф 1 от ДЕХС, настоящата таблица се отнася активното охлаждане в сградите. Въпреки че не е обхванато тук, трябва да се помни, че пасивното охлаждане, т.е. засенчването, също така е ефективно.

(²) EN 16798-9 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 9: Методи за изчисляване на енергийните потребности за охлаждащи системи (модули М4-1, М4-4, М4-9). Общи положения“.

(³) EN 16798-13 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 13: Изчисляване на охлаждащи системи (модул М4-8). Общи положения“.

(⁴) EN 16798-15 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 15: Изчисляване на охлаждащи системи (модул М4-7). Акумулиране“.

(⁵) EN 1264-3:2009 „Водни системи за отопление и охлаждане, вградени в повърхнината. Част 3: Оразмеряване“.

(⁶) EN 1264-4:2009 „Водни системи за отопление и охлаждане, вградени в повърхнината. Част 4: Монтиране“.

(⁷) Държавите членки могат да обмислят да гарантират степен на съгласуваност между: а) методите за настройка на охладителните инсталации, за да отговарят на разпоредбите на член 8, параграф 1 относно изискванията за инсталациите за охлаждане на помещения, и б) методите за оценка на характеристиките на климатичните инсталации при типични или нормални условия на експлоатация, по целесъобразност, съгласно член 14 или 15.

(⁸) EN 16798-17 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 17: Указания за надзор на системите за вентилация и климатизация (модули М4-11, М5-11, М6-11, М7-11)“.

(⁹) EN 15500-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Регулиране на използването на отопление, вентилация и климатизация. Част 1: Електронни устройства за регулиране на отделни зони. Модули М3-5, М4-5, М5-5“.

(¹⁰) EN 15316-2:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Метод за изчисляване на енергийните потребности и ефективността на системите. Част 2: Системи за излъчване на топлина в помещения (отопляване и охлаждане), модули М3-5, М4-5“.

(¹¹) EN 15232 „Енергийни характеристики на сгради — Въздействие на сградната автоматизация, на регулирането и техническото управление“.

Таблица 13

Възможно тълкуване на изискванията към инсталацията за вентилация

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за вентилация	Полезни връзки (¹)
„цялостни енергийни характеристики“	Отнася се за енергийните характеристики на вентилационната инсталация като цяло, като се отчитат например енергийната ефективност на вентилаторите, характеристиките на мрежата от вентилационни въздухопроводи, оползотворяването на топлинната енергия.	EN 16798-3 (²), EN 16798-5-1 (³), EN 16798-5-2 (⁴)

Вид изискване	Възможни тълкувания за инсталациите за вентилация	Полезни връзки ⁽¹⁾
„подходящо оразмеряване“	„Оразмеряване“ се отнася за оптималното оразмеряване на вентилационната инсталация спрямо потребностите от вентилация на сградата и помещенията в нея.	EN 16798-7 ⁽⁵⁾ , СД CEN/TR 14788 ⁽⁶⁾ , CR 1752 ⁽⁷⁾
„правилно монтиране“	„Правилно монтиране“ се отнася за необходимостта да се гарантира, че инсталацията е в състояние да функционира в съответствие с проектните спецификации. Гарантирането на правилно монтиране може да се основава например на национални технически насоки, документация на производителя на продуктите, сертификация на монтажниците.	Не се прилага.
„подходяща настройка“	„Настройка“ в този случай се отнася за изпитване и фино регулиране на инсталацията в реални условия ⁽⁸⁾ , по-специално за проверка на компонентите и функциите на инсталацията, които могат да окажат въздействие върху характеристиките (например херметичност на въздухопроводите).	EN 12599 ⁽⁹⁾ , EN 16798-17 ⁽¹⁰⁾ , EN 14134 ⁽¹¹⁾
„подходящ контрол“	Отнася се за функциите за контрол, които инсталациите за вентилация могат да включват с цел оптимизиране на характеристиките, например модулиране на въздушния поток.	EN 15232 ⁽¹²⁾ , EN 15500-1 ⁽¹³⁾

⁽¹⁾ Полезните връзки се фокусират върху стандарти на ЕС. Освен тях държавите членки се приканват да прегледат съществуващите ресурси на национално равнище, например във Франция стандарта NF DTU 68.3 Installations de ventilation mécanique.

⁽²⁾ EN 16798-3 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 3: За нежилищни сгради. Изисквания за характеристиките на системите за вентилация и климатизация на помещения (модули M5-1, M5-4)“.

⁽³⁾ EN 16798-5-1 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 5-1: Методи за изчисляване на енергийните потребности на системите за вентилация и климатизация (модули M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8). Метод 1: Разпределение и генериране“.

⁽⁴⁾ EN 16798-5-2 | Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 5-2: Методи за изчисляване на енергийните потребности на системите за вентилация (модули M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8). Метод 2: Разпределение и генериране.

⁽⁵⁾ EN 16798-7 | Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 7: Методи за изчисляване за определянето на номинален въздушен поток в сгради, включително инфилтрация (модул M5-5).

⁽⁶⁾ CEN/TR 14788:2006 „Вентилация на сгради. Проектиране и оразмеряване на системи за вентилация в жилища“.

⁽⁷⁾ CR 1752:1998 „Вентилация на сгради. Критерии за проектиране на вентилация за помещения“.

⁽⁸⁾ Държавите членки могат да обмислят да гарантират степен на съгласуваност между следваните методи за настройка на отоплителните инсталации за целите на спазването на разпоредбите на член 8, параграф 1 относно изискванията към инсталациите за вентилация, и следваните методи за извършване на оценка на характеристиките на инсталациите за комбинирано отопление и вентилация и на комбинираните климатични и вентилационни инсталации при обичайни или средни условия на експлоатация, по целесъобразност, съгласно член 14 или 15.

⁽⁹⁾ EN 12599:2012 „Вентилация на сгради. Процедури за изпитване и методи за измерване за приемане на системи за климатизиране на въздух и за вентилационни системи“.

⁽¹⁰⁾ EN 16798-17 „Енергийни характеристики на сгради. Вентилация на сгради. Част 17: Указания за надзор на системите за вентилация и климатизация (модули M4-11, M5-11, M6-11, M7-11)“.

⁽¹¹⁾ EN 14134:2004 „Вентилация на сгради. Измерване на характеристиките и проверки на системите за вентилация на жилища“.

⁽¹²⁾ EN 15232 „Енергийни характеристики на сгради — Въздействие на сградната автоматизация, на регулирането и техническото управление“.

⁽¹³⁾ EN 15500-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Регулиране на използването на отопление, вентилация и климатизация. Част 1: Електронни устройства за регулиране на отделни зони. Модули M3-5, M4-5, M5-5“.

2.5.2. Извършване на оценка на характеристиките и документиране (член 8, параграф 9 от ДЕХС)

2.5.2.1. Обхват на оценката на характеристиките

В раздел 2.4.1.3, буква а) се дават насоки за начина на тълкуване на обхвата на оценката на характеристиките (изменена част спрямо цялостна инсталация) съгласно член 8, параграф 9 от ДЕХС. Едно допълнително съображение е, че ще бъде полезно да се гарантира степен на съгласуваност между член 8, параграф 1 и член 8, параграф 9 от ДЕХС. Това означава по-специално, че ако няма основание да се постъпи по друг начин, модернизиране на инсталацията съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС следва принципно да означава модернизиране на инсталацията съгласно член 8, параграф 9 от ДЕХС. Държавите членки обаче могат да поискат да възприемат различен подход за по-малки, незначителни модернизации, което би могло да доведе до документиране на характеристиките на изменената част от инсталацията, но без да се задейства прилагането на някое от изискванията към инсталацията.

2.5.2.2. Цялостни характеристики

В раздел 2.4.1.3, буква б) се предоставят насоки за това как да се тълкува понятието „цялостни характеристики“ и как да се структурира оценката на цялостните характеристики. По-специално, подчертава се необходимостта да се гарантира съгласуваност с практиките за инспекции съгласно членове 14 и 15 от ДЕХС за съответните технически сградни инсталации. Допълнително съображение е това, че държавите членки могат да сметат за полезно по отношение на монтиране, подмяна и модернизиране (на инсталации), които водят до привеждане в действие на изискванията относно инсталациите, да осигурят известна степен на съответствие между изпитванията, извършвани за целите на спазването на изискванията за настройка на инсталациите, и онези, които може да са необходими за оценката на цялостните енергийни характеристики за целите на документирането.

2.5.2.3. Документиране на характеристиките на инсталацията

Както е посочено в раздел 2.4.1.3, буква в), държавите членки са свободни да определят формата и съдържанието на документацията (относно характеристиките на инсталацията), която се предава на собствениците на сградата, при условие че тази документация включва обхвата на оценката на цялостните характеристики на инсталацията. Също така би било полезно, ако тази информация се предоставя по начин, който подчертава съответствието на техническата сградна инсталация с приложимите изисквания. Това може да стане под формата на контролен списък, в който са определени приложимите изисквания към инсталацията и начините за оценката им и в който се обобщават резултатите от оценката (включително изпитвания при нормални или типични условия).

Както е посочено в раздел 2.4.1.3, буква г), държавите членки решават дали ще трябва да бъде издаден нов сертификат за енергийни характеристики (СЕХ) в резултат на оценката на енергийните характеристики на техническата сградна инсталация (или на изменената част от нея). Все пак държавите членки се насърчават да изискват нов СЕХ, когато могат да бъдат засегнати характеристиките на цялата инсталация (т.е. в случаи на монтиране, подмяна или модернизиране в голям мащаб), тъй като в такива случаи е вероятно да бъдат засегнати също така характеристиките на цялата сграда.

Държавите членки могат да сметат за полезно също разглеждането на съществуващи насоки на национално равнище ⁽³⁴⁾, както и резултатите от съответните проекти на ЕС ⁽³⁵⁾.

2.5.3. Инспекции (членове 14 и 15 от ДЕХС)

2.5.3.1. Установяване на нуждите от обучение

Поради разширения обхват на ДЕХС държавите членки следва да преценят дали е необходимо ново или допълнително обучение. Това важи особено за онези области на компетентност, които са свързани с типични или нормални условия на експлоатация.

Държавите членки следва също така да преценят дали при това обучение ще е необходимо повторно акредитиране. Следва да се изготви и календар за предоставяне на обучение.

2.5.3.2. Промени в методиката на докладване

Държавите членки следва да оценят дали методиката на докладване, образците за докладване, базите данни и т.н. се нуждаят от актуализиране.

⁽³⁴⁾ Например в Германия — насоките на AMEV (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Infobereich/Aktuelles/technisches-monitoring-2017.docx>).

⁽³⁵⁾ В рамките на проекта „QUANTUM“ (<https://www.quantum-project.eu>) беше разработен подход за подходящ и рентабилен процес на управление на качеството с цел оценяване и документиране на характеристиките на сградите и инсталациите. По-специално, целта на проекта „QUANTUM“ е даване на препоръки относно данните, предоставяни от техническите сградни инсталации, за да може да се изпитват характеристиките им.

2.5.3.3. Промени в базата данни

Държавите членки следва да оценят дали базата данни с доклади (когато такава съществува) и механизмите за докладване трябва да бъдат актуализирани или модернизираны.

За онези инсталации, които са освободени съгласно член 14, параграф 2 или параграф 6 от ДЕХС, в базите данни следва да може да се регистрира периодът на валидност на тези освобождавания.

2.5.3.4. Промени в механизма за осигуряване на качеството

Държавите членки следва да оценят необходимостта от актуализиране или подобряване на процеса на осигуряване на качеството. Вероятно големината на докладите ще се увеличи, което може да изисква допълнителни ресурси.

2.5.4. Системи за сградна автоматизация и управление: изисквания към сградите със смесено предназначение и към поддръжката (член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС)

2.5.4.1. Сгради със смесено предназначение

Изискванията за монтиране на CCAU се прилагат само за нежилищни сгради. Това са сгради, които се използват за цели, различни от жилищни (т.е. административни сгради, лечебни заведения, сгради за търговия на едро и дребно, учебни сгради, хотели и ресторанти и др.).

По отношение на сгради със смесено предназначение, т.е. сгради, които включват жилищни и нежилищни обособени части (например жилищна сграда с магазини на приземния етаж), държавите членки могат да определят най-подходящия подход. Те обаче следва да вземат предвид следващите насоки, за да избегнат пропуски в нормативната уредба.

Когато инсталациите са интегрирани (т.е. нежилищните и жилищните обособени части използват същите инсталации) и полезната номинална мощност е над прага, на разположение на държавите членки са следните възможности:

- а) прилагане на изискванията към цялата сграда;
- б) прилагане на изискванията само към нежилищните обособени части;
- в) прилагане на изискванията само към нежилищните обособени части, ако свързаната с тях „нежилищна“ полезна номинална мощност надвишава прага ⁽³⁶⁾.

Когато инсталациите са отделни (т.е. нежилищните и жилищните обособени части имат различни инсталации) и полезната номинална мощност на инсталациите на нежилищните обособени части надвишава прага, изискванията следва да се прилагат към нежилищните обособени части, най-малко.

2.5.4.2. Поддръжка на CCAU

По отношение на всяка техническа сградна инсталация CCAU трябва да се поддържат правилно, за да се гарантира, че те функционират по подходящ начин, особено когато става въпрос за тяхната функция за прогнозиране, засичане и реагиране на неоптимално или неизправно функциониране на други технически сградни инсталации.

Ето защо е важно CCAU, както и другите технически сградни инсталации, да бъдат наблюдавани през целия им жизнен цикъл, за да се проверяват техните характеристики и да се правят необходимите промени. Този въпрос е добре известен и съществуват различни схеми, въведени от страна на промишлеността ⁽³⁷⁾ и националните органи ⁽³⁸⁾, както и съответни стандарти ⁽³⁹⁾, които да подпомагат правилното поддържане на CCAU.

⁽³⁶⁾ В последния случай полезната номинална мощност, свързана с нежилищните обособени части, може да се основава на дела на нежилищните обособени части в сградата. Той може да се изчисли, като се използва потреблението на енергия или (макар вероятно това да е по-малко уместно) площта. Например: сгради със смесено предназначение с полезна номинална мощност за отопление 500 kW, в които на нежилищната обособена част се падат 70 % от общото потребление на енергия, ще формират полезна номинална мощност на нежилищната част от $0,7 \times 500 = 350$ kW, което надвишава прага.

⁽³⁷⁾ Например сертифициране по системата eu.bac (<https://www.eubac.org/system-audits/index.html>) или, в Германия, VDMA 24186-4 „Програма за услуги за поддръжка на технически инсталации и оборудване в сгради. Част 4: Оборудване за измерване и контрол и системи за сградна автоматизация и управление“ (<https://www.vdma.org/en/v2viewer/-/v2article/render/15979771>).

⁽³⁸⁾ Например в Германия: „AMEV Wartung“ (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Betriebsfuehrung/Vertragsmuster/Wartung%202014/>).

⁽³⁹⁾ Например EN 16946-1:2017 „Енергийни характеристики на сгради. Надзор на системи за автоматизация, регулиране и техническо управление на сгради“.

3. РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЕЛЕКТРОМОБИЛНОСТТА

3.1. **Цел: да се подпомогне изграждането на инфраструктура за презареждане на електрически превозни средства**

Липсата на инфраструктура за презареждане представлява пречка пред използването на електрически превозни средства в ЕС. Новите разпоредби имат за цел да ускорят изграждането на по-гъста мрежа от такава инфраструктура. Сградите могат ефективно да насърчават електромобилността, особено чрез насочване на вниманието към частния сектор (паркингите, намиращи се в частни сгради или в непосредствена близост до тях), където се осъществява до 90 % от зареждането. ДЕХС допълва Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁰⁾, в която *inter alia* се определят технически спецификации за инфраструктурата за алтернативни горива, включително зарядни точки, и изисква от държавите да приемат национални рамки за политиката, за да гарантират тяхното разполагане.

3.2. **Обхват на разпоредбите относно електромобилността**

Член 1 от Директива (ЕС) 2018/844 въвежда нови разпоредби относно електромобилността, предвидена в член 8 от ДЕХС. Тези разпоредби се отнасят до изискванията за инсталирането на зарядни точки и проводна инфраструктура, както е обобщено в таблицата по-долу.

Таблица 14

Обобщение на изискванията относно електромобилността

Обхват		Задължение на държавите членки
Нови сгради и сгради, по които се извършва основен ремонт	Нежилищни сгради с повече от 10 паркоместа	Да се гарантира инсталирането на най-малко 1 зарядна точка; да се гарантира инсталирането на проводна инфраструктура за най-малко 1 на всеки 5 паркоместа
	Жилищни сгради с повече от 10 паркоместа	Да се гарантира инсталирането на проводна инфраструктура за всяко паркоместо
Съществуващи сгради	Нежилищни сгради с повече от 20 паркоместа	Да се определят изисквания за инсталирането на минимален брой зарядни точки — които да се прилагат от 2025 г.

От държавите членки се изисква също така да предвидят мерки за опростяване на разполагането на зарядни точки в нови и в съществуващи сгради и за премахване на евентуални регулаторни бариери.

Всички задължения относно електромобилността, предвидени в ДЕХС, са нови. Целта на този раздел е да се осигури яснота за държавите членки относно правилното транспониране на тези разпоредби в националното право.

3.3. **Разбиране на разпоредбите относно електромобилността**3.3.1. *Паркоместа (член 8, параграфи 2—8 от ДЕХС)*

Обхватът на задълженията, предвидени в ДЕХС, се простира до определени паркоместа — а именно тези, които се намират в паркинги

- а) с минимален брой паркоместа; и
- б) в определени видове сгради или прилежащи към тях.

3.3.2. *Кога се прилагат задълженията? (член 8, параграфи 2 и 5 от ДЕХС)*3.3.2.1. **Основни критерии**

Задълженията за инсталиране на зарядни точки или проводна инфраструктура се прилагат в зависимост от това дали дадена сграда е нова, по нея се извършва основен ремонт, или е вече съществуваща. В директивата не е уточнено кой е отговорен за инсталирането на зарядни точки и проводна инфраструктура (т.е. собствениците или наемателите). Това е нещо, което държавите членки следва да определят в законодателството си за транспониране. Задълженията могат да се прилагат и когато бъде извършен основен ремонт, ако действията по ремонта включват *електрическата инфраструктура* на сградата или паркинга.

⁽⁴⁰⁾ Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

Изискванията към новите сгради и сградите, по които се извършва основен ремонт, се прилагат само за сгради:

- а) с паркинг с повече от 10 паркоместа; и
- б) при които паркингът се намира в тях или в непосредствена физическа близост до тях.

Когато се извършва основен ремонт, изискването се прилага само ако действията по ремонта включват паркинга или електрическата инфраструктура на сградата (ако паркингът се намира в сградата ⁽⁴¹⁾). Държавите членки могат да обмислят създаването на минимални изисквания за предоставяне на информация относно процедурите за издаване на разрешения, които позволяват извършването на проверка дали това условие трябва да се прилага.

3.3.2.2. Сгради, които имат едновременно жилищни и нежилищни функции

ДЕХС не съдържа изрични разпоредби, уреждащи прилагането на изискванията относно електромобилността по отношение на сградите, които имат едновременно жилищни и нежилищни функции (т.е. жилищни сгради с търговски помещения на приземния етаж), следователно държавите членки могат да определят най-подходящия подход за такива случаи ⁽⁴²⁾.

3.3.3. Значение на понятията (член 8, параграфи 2—8 от ДЕХС)

Редица понятия са от особено значение и невинаги е дадено изрично определение за тях.

В ДЕХС не е дадено изрично определение на понятието „паркинг“. В контекста на ДЕХС обаче понятието „паркинг“ следва да изключва уличните паркинги, които се намират на пътищата, например.

Въпреки че не е дадено определение на понятията „жилищни“ и „нежилищни сгради“, в ДЕХС това разграничение съществува. Понятието „жилищни сгради“ следва да се тълкува като включващо еднофамилни и многофамилни жилища. Понятието „нежилищни сгради“ включва сгради, които се използват за цели, различни от жилищни (т.е. административни сгради, лечебни заведения, сгради за търговия на едро и дребно, учебни сгради, хотели и ресторанти и др.).

В ДЕХС не е дадено изрично определение на понятието „електрическа инфраструктура“ (на сграда/паркинг). Въпреки това то следва да се разбира като означаващо електрическата инсталация (цялата инсталация или части от нея) на сградата или паркинга — включително електрическата мрежа, апаратите и съответното оборудване.

Член 2, параграф 10 от ДЕХС съдържа определение на понятието „основен ремонт“ ⁽⁴³⁾. Определението е приложимо за разпоредбите относно електромобилността, предвидени в ДЕХС.

В ДЕХС не е дадено изрично определение на понятието „в непосредствена физическа близост“.

Концепцията за „непосредствена физическа близост“ е подходяща за случаи, при които паркингът не се намира в сградата, но въпреки това има ясни връзки със сградата.

A priori непосредствената физическа близост предполага, че периметърът на паркинга съвпада с периметъра на сградата най-малко на едно място.

При определянето в националното си законодателство на обхвата на задължението за изграждане на зарядни точки и проводна инфраструктура в сгради с паркинги, които са в непосредствена физическа близост, държавите членки биха могли също така да обмислят да определят в него редица допълнителни критерии, като например:

- а) съществува ли физическа/техническа връзка между паркинга и сградата;
- б) паркингът само или предимно от обитателите на сградата ли се използва;
- в) съществува ли степен на съвместна собственост между паркинга и сградата.

⁽⁴¹⁾ В подточка а) понятието „електрическа инфраструктура“ се посочва във връзка със *сградата*, когато е необходимо разграничение между паркинга и електрическата инфраструктура на сградата. В подточка б) понятието „електрическа инфраструктура“ се посочва във връзка с паркинга. В този случай не е необходимо разграничение между паркинга и електрическата инфраструктура на паркинга, тъй като електрическата инфраструктура на паркинга е част от паркинга.

⁽⁴²⁾ В съображение 24 от Директива (ЕС) 2018/844 се посочва, че при въвеждането на изискванията относно електромобилността държавите членки следва да отчитат потенциално различните условия, като например случая на сградите, които имат едновременно жилищни и нежилищни функции.

⁽⁴³⁾ „основен ремонт“ означава ремонт на сграда, при който: а) общите разходи за ремонта, свързан с външните ограждащи елементи на сградата или техническите сградни инсталации, са над 25 % от стойността на сградата, без стойността на земята, върху която е разположена сградата; или б) ремонтът обхваща над 25 % от площта на външните ограждащи елементи на сградата. Държавите членки имат право на избор дали да прилагат вариант а) или б);

Държавите членки могат да проявят известна гъвкавост по отношение на това как да тълкуват концепцията за „непосредствена близост“ и как да разглеждат конкретните случаи, и се насърчават да вземат предвид тези три критерия при транспонирането и изпълнението на задълженията.

По-конкретно, може да има ситуации, при които паркингът строго погледнато не се намира в непосредствена физическа близост до сградата (например намира се от другата страна на улицата или е отделен от сградата чрез зелена площ), но има ясна връзка със сградата по отношение на собствеността и/или ползването. Това би направило прилагането на задълженията уместно и подходящо (например паркоместата са собственост на или се използват от обитателите в случая на многофамилни сгради).

В следващата таблица са посочени примери на ситуации, при които предложените критерии могат да се прилагат.

Таблица 15

Възможни връзки между сградите и паркингите

Критерий	Ситуация	Бележка	Примери
Физическа/техническа връзка			
	Паркингът и сградата имат обща електрическа инфраструктура	Като цяло е уместно задълженията да се прилагат: има голяма вероятност собствениците на сградата и паркинга да са едни и същи.	Паркинг на търговски център или обща жилищна сграда
	Паркингът се намира до сградата и има отделна електрическа инфраструктура.	Оценката ще зависи от собствеността и/или ползването.	Обществен или частен общ паркинг в близост до няколко сгради
Ползване			
	Ползвателите на сградата са ползватели на паркинга	Като цяло е подходящо задълженията да се прилагат за паркинга.	Паркинг на предприятие, използван от служителите на предприятието
Собственост			
	Собственикът(ците) на сградата е(са) същият(ите) като собственика(ците) на паркинга	В такива ситуации задълженията като цяло ще са приложими за паркинга.	Нежилищни сгради и паркинг, които са собственост на дадено предприятие; паркоместа, които принадлежат на апартаментите в многофамилна сграда
	Собственикът(ците) на сградата е(са) различен(ни) от собственика(ците) на паркинга	Оценката ще зависи от ползването на паркинга; в повечето случаи ще бъде подходящо задълженията да се прилагат за паркинга.	Нежилищна сграда, която е собственост на дадено предприятие, и паркинг, който се използва само или предимно от служителите на предприятието; паркингът е нает

3.3.4. Изисквания за инсталирането на минимален брой зарядни точки (член 8, параграф 3 от ДЕХС)

В допълнение към изискванията за инсталирането, посочени в член 8, параграфи 2 и 5 от ДЕХС, член 8, параграф 3 изисква от държавите членки да определят изисквания за инсталирането на минимален брой зарядни точки за всички нежилищни сгради с повече от 20 паркоместа. Тези изисквания трябва да влязат в сила до 1 януари 2025 г.

Изискванията, които следва да бъдат определени до 10 март 2020 г., трябва най-малкото да определят минимален брой зарядни точки за нежилищна сграда с повече от 20 паркоместа. Държавите членки също така имат правото да приемат изисквания с по-широк обхват (като например изисквания за инсталирането на проводна инфраструктура или за определяне на минимален брой зарядни точки за нежилищни сгради с 20 или по-малко паркоместа или за жилищни сгради).

С приемането на тези изисквания до 10 март 2020 г. ще се гарантира, че за собствениците на сгради ⁽⁴⁴⁾ има период от почти 5 години (от 10 март 2020 г. до 31 декември 2024 г.), през който могат да предприемат необходимите стъпки, за да приведат сградите си в съответствие.

За да се гарантира пропорционално и подходящо разполагане на зарядните точки, държавите членки следва да отчитат различни фактори при определянето на минималния брой ⁽⁴⁵⁾:

- а) съответни национални, регионални и местни условия; и
- б) евентуални различни потребности и обстоятелства според района, типа сграда, достъпа до обществен транспорт и други имащи отношение критерии.

Държавите членки могат да решат да изготвят списък на паркингите с повече от 20 паркоместа, за да идентифицират паркингите, които ще подлежат на тези изисквания.

Изискванията, определени от държавите членки съгласно член 8, параграф 3 от ДЕХС, ще се прилагат поотделно за всяка нежилищна сграда с паркинг, която съществува към 1 януари 2025 г. и която има повече от 20 паркоместа.

Държавите членки могат да определят минималния брой зарядни точки, като вземат предвид *inter alia* очаквания брой регистрирани електрически превозни средства в държавите членки в края на 2024 г. (датата, след която изискванията съгласно член 8, параграф 3 от ДЕХС са приложими ⁽⁴⁶⁾).

За новите сгради или сградите, по които се извършва основен ремонт и имат повече от 20 паркоместа, когато изискванията, посочени в член 8, параграф 2, включително тези относно проводната инфраструктура, се различават от изискванията, определени от държавите членки съгласно член 8, параграф 3 от ДЕХС, се прилагат и трябва да бъдат взети предвид и двете изисквания.

3.3.5. Директива 2014/94/ЕС

ДЕХС и Директива 2014/94/ЕС са допълващи се законодателни инструменти. И двата документа съдържат разпоредби относно разполагането на зарядни точки за електрически превозни средства, но обхватът им и задълженията, които налагат на държавите членки, се различават.

Директива 2014/94/ЕС определя цялостната законодателна рамка ⁽⁴⁷⁾ за стандартизацията и разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (която включва инфраструктурата за презареждане на електрически превозни средства), включително информация за ползвателите, докато ДЕХС определя конкретни изисквания за инсталирането на инфраструктура за електрически превозни средства в определени сгради.

Директива 2014/94/ЕС се отнася до всички видове зарядни точки ⁽⁴⁸⁾ (както обществени, така и частни, включително онези, които не се намират непременно в дадена сграда или в непосредствена физическа близост до нея). Член 8 от ДЕХС се отнася само до електромобилността по отношение на паркоместата на паркингите, които се намират в сградите или в непосредствена физическа близост до тях (както обществени, така и частни).

⁽⁴⁴⁾ В ДЕХС не е уточнено дали инсталирането на зарядни точки и проводна инфраструктура съгласно член 8, параграф 3 ще се изисква от собствениците, операторите или наемателите на нежилищни сгради. Като алтернатива може да се приложи стандартното право в областта на наемните правоотношения и/или стандартното договорно право. Държавите членки могат да проявят известна степен на гъвкавост при определянето на обхвата на задълженията относно транспонирането на правните задължения, предвидени в ДЕХС.

⁽⁴⁵⁾ Съображение 26 от Директива (ЕС) 2018/844.

⁽⁴⁶⁾ Това е подобно на подхода, използван в член 4, параграф 1 от Директива 2014/94/ЕС.

⁽⁴⁷⁾ Директива 2014/94/ЕС съдържа определение на понятието „алтернативни горива“ и определя минимални изисквания за изграждането на инфраструктура за алтернативни горива, нуждаещи се от отделна инфраструктура (електроенергия, природен газ и водород), които да бъдат изпълнени посредством национални рамки за политиката на държавите членки. Важно е да се отбележи, че държавите членки трябва да приемат националните рамки за политиката за развитието на пазара на алтернативни горива в транспортния сектор и за разгръщането на инфраструктурата.

⁽⁴⁸⁾ Съгласно член 2, параграф 4 от Директива 2014/94/ЕС понятието „зарядна точка с нормална мощност“ се определя като „зарядна точка, която дава възможност за пренос на електроенергия към електрическо превозно средство с мощност по-малка от или равна на 22 kW, като се изключват устройства с мощност по-малка от или равна на 3,7 kW, които са инсталирани в частни домакинства или чието основно предназначение не е зареждането на електрически превозни средства и които не са публично достъпни“. Тълкуването във връзка с член 4, параграф 4 от Директива 2014/94/ЕС освобождава зарядните точки, отговарящи на всяко едно от изброените по-долу условия, от спазването на стандартите в приложение II към ДЕХС: да имат мощност, по-малка или равна на 3,7 kW; да са инсталирани в частни домакинства или тяхната основна цел да не е презареждане на електрически превозни средства; и да не са публично достъпни. Определението на понятието „зарядна точка с голяма мощност“, дадено в член 2, параграф 5 от Директива 2014/94/ЕС, не съдържа подобни освобождавания на зарядни точки, които не са публично достъпни. Фактът, че дадено зареждащо устройство не е публично достъпно, сам по себе си не е достатъчен, за да бъде то освободено от спазването на техническите спецификации, посочени в приложение II към Директива 2014/94/ЕС. Само обикновените контакти, монтирани в частните домакинства и които не са публично достъпни, са изключени от обхвата на тези определения. Следователно цялата инфраструктура за презареждане, инсталирана съгласно ДЕХС, *de facto* е обхваната от стандартите и изискванията на Директива 2014/94/ЕС, освен ако критериите, посочени по-горе, са едновременно изпълнени.

Директива 2014/94/ЕС съдържа определение на понятието „зарядна точка“ (включително на понятията „зарядна точка с нормална мощност“ и „зарядна точка с голяма мощност“), определя общи технически спецификации за зарядни точки и предвижда възможност Комисията да приеме допълнителни стандарти и изисквания в тази връзка чрез делегирани актове ⁽⁴⁹⁾. Тези определения и спецификации са посочени в ДЕХС.

Директива 2014/94/ЕС изисква държавите членки да приемат национални рамки за политиката и да включат в тях национални цели за инсталирането на публични и частни станции за презареждане ⁽⁵⁰⁾. В член 4 от Директива 2014/94/ЕС са определени минимални изисквания относно инсталирането, експлоатацията и използването на зарядните точки.

ДЕХС определя конкретни изисквания за инсталирането (за нежилищни и жилищни сгради, които са нови или по които се извършва основен ремонт) и изисква от държавите членки да определят изисквания за минимален брой зарядни точки за някои съществуващи сгради.

Съгласно Директива 2014/94/ЕС държавите членки трябва да уведомят Комисията за своите национални рамки за политиката до 18 ноември 2016 г. Посредством националните цели, посочени в тях, се осигурява инсталирането на подходящ брой публично достъпни зарядни точки до 31 декември 2020 г., за да се гарантира, че електрическите превозни средства могат да се движат поне в градските/крайградските агломерации и други гъсто населени райони, и където е подходящо, в рамките на определените от държавите членки мрежи. Изискванията в ДЕХС за инсталирането, които се отнасят за нови сгради и основни ремонти, ще се прилагат от 10 март 2020 г., а тези, които са определени от държавите членки и се отнасят за съществуващи сгради, ще се прилагат от 1 януари 2025 г.

Съгласно Директива 2014/94/ЕС Комисията трябва да следи за инсталирането на допълнителен брой публично достъпни зарядни точки във всяка държава членка до 31 декември 2025 г., поне в рамките на основната ТЕМ-Т мрежа, в градските/крайградските агломерации и други гъсто населени райони. Освен това държавите членки трябва да предприемат мерки в своите национални рамки за политиката за насърчаване и улесняване на разполагането на зарядни точки, които не са публично достъпни.

В Директива 2014/94/ЕС са включени всички видове инфраструктура за презареждане: на електрически превозни средства, както и на автобуси ⁽⁵¹⁾, камиони и плавателни съдове. По определение ДЕХС се отнася до инфраструктурата за презареждане единствено на леки автомобили и микробуси.

Въпреки че Директива 2014/94/ЕС основно се отнася до публично достъпни зарядни точки, в нея са включени и редица разпоредби, които се прилагат за всички видове зарядни точки — както публични, така и частни (включително тези, които са публично достъпни и тези, които не са). Това са изисквания, които ще се прилагат в случая на зарядни точки, инсталирани съгласно ДЕХС:

- а) член 4, параграф 3 от Директива 2014/94/ЕС изисква държавите членки да насърчават и улесняват разполагането на зарядни точки, които не са публично достъпни;
- б) член 4, параграф 4 от Директива 2014/94/ЕС изисква държавите членки да гарантират, че всички зарядни точки с нормална мощност и всички зарядни точки с голяма мощност отговарят на техническите спецификации, определени в приложение II към Директива 2014/94/ЕС;
- в) член 4, параграф 12 от Директива 2014/94/ЕС изисква държавите членки да гарантират, че правната рамка позволява избора на доставка на електроенергия за всички видове зарядни точки, свързани с домакинството или помещенията.

3.4. Насоки за транспонирането на разпоредбите относно електромобилността

3.4.1. Гарантиране на правилното транспониране (член 8, параграфи 2—8 от ДЕХС)

Необходимо е държавите членки да транспонират всички тези задължения до датата за транспониране — 10 март 2020 г. Това включва определяне на национални изисквания за минималния брой зарядни точки за електрически превозни средства на паркоместа, които се намират на паркинги в съществуващи нежилищни сгради, макар и да не е необходимо тези изисквания да влязат в сила до 2025 г. ⁽⁵²⁾.

⁽⁴⁹⁾ Така например, Комисията е направила това по отношение на моторните превозни средства от категория L: Делегиран регламент (ЕС) 2018/674 на Комисията (ОВ L 114, 4.5.2018 г., стр. 1), на разположение на следния адрес: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R0674&qid=1555484189657&from=BG>

⁽⁵⁰⁾ Вж. член 3, параграф 1, второ тире във връзка с член 4, параграфи 1—3 от Директива 2014/94/ЕС.

⁽⁵¹⁾ Съответните стандарти за зарядни точки за електрически автобуси са в процес на разработване съгласно мандат M/533. Приемане е предвидено до края на 2019 г. или началото на 2020 г.

⁽⁵²⁾ В текста на съображение 26 от Директива (ЕС) 2018/844 е посочено хипотетично алтернативно тълкуване, според което датата 2025 г., предвидена в член 8, параграф 3, ще се прилага по отношение на транспонирането, а не на прилагането на това изискване.

Някои определения са въведени първоначално от Директива 2014/94/ЕС и поради това следва вече да са транспонирани в националното законодателство, включително:

Член 2, параграф 2 от Директива 2014/94/ЕС съдържа определение на понятието „**електрическо превозно средство**“ (или електрическо превозно средство с възможност за включване в електрическата мрежа (ЕПС-ЕМ ⁽⁵³⁾)). „Електрическо превозно средство“ означава „моторно превозно средство със задвижване, включващо поне един периферен електроуред като преобразувател на енергия с презаредима електрическа система за акумулиране на енергия, която може да бъде зареждана от външен източник“. Това определение включва различни видове електрически превозни средства, включително електрически леки автомобили и леки електрически превозни средства, например мотоциклети.

Съгласно член 2, параграф 3 от Директива 2014/94/ЕС понятието „**зарядна точка**“ се определя като: „интерфейс, с помощта на който може да се зарежда по едно електрическо превозно средство или да се заменя акумулаторът на едно електрическо превозно средство“.

Директива 2014/94/ЕС съдържа определения и на понятията „зарядна точка с нормална мощност“ (член 2, параграф 4) и „зарядна точка с голяма мощност“ (член 2, параграф 5).

При транспонирането на разпоредбите, предвидени в член 8 от ДЕХС, държавите членки имат правото да определят (или да не определят) дали зарядните точки, които ще бъдат разположени, следва да бъдат с нормална или с голяма мощност съгласно определенията, посочени Директива 2014/94/ЕС.

ДЕХС обаче съдържа следното ново определение, което трябва да бъде транспонирано:

„**Тръбопроводна инфраструктура**“ ⁽⁵⁴⁾ означава „тръби за електрическите кабели“ (член 8, параграф 2 от ДЕХС). Тук текстът следва да се разбира в широк смисъл, включително кабелните канали, монтирани на стените.

3.4.2. Освобождавания (неприлагане) (член 8, параграфи 4 и 6 от ДЕХС)

Изискванията за инсталирането на зарядни точки и проводна инфраструктура подлежат на редица евентуални освобождавания (неприлагане). Те са посочени в член 8, параграфи 4 и 6 от ДЕХС.

3.4.2.1. Право на преценка на държавите членки да не определят или да не прилагат изискванията във връзка с МСП

Съгласно член 8, параграф 4 от ДЕХС държавите членки могат да решат да не определят или да не прилагат изискванията, посочени в член 8, параграфи 2 и 3 от ДЕХС за сградите, притежавани и ползвани от малки и средни предприятия (МСП). Те са определени в дял I от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽⁵⁵⁾, както е посочено в член 8, параграф 4 от ДЕХС.

3.4.2.2. Право на преценка на държавите членки да не прилагат определени изисквания за конкретни категории сгради

В конкретни ситуации по време на транспонирането държавите членки могат да решат да не прилагат задълженията, посочени в член 8, параграфи 2, 3 и 5. Тези случаи са подробно изброени в член 8, параграф 6 от ДЕХС.

3.4.3. Определяне и установяване на изисквания за инсталирането на зарядни точки (член 8, параграфи 2, 3 и 5 от ДЕХС)

3.4.3.1. Технически изисквания към зарядните точки

Зарядните точки, разположени съгласно ДЕХС, трябва да отговарят на техническите спецификации, определени в приложение II към Директива 2014/94/ЕС, както и на всички допълнителни технически стандарти, приети чрез делегираните актове съгласно Директива 2014/94/ЕС — те включват зарядните точки с нормална мощност и зарядните точки с висока мощност, както и зарядните точки за моторни превозни средства от категория L (дву-, три- и четириколесни превозни средства) ⁽⁵⁶⁾.

Член 4, параграф 4 от Директива 2014/94/ЕС изисква държавите членки да гарантират, че зарядните точки с нормална мощност и зарядните точки с висока мощност отговарят най-малко на техническите спецификации, определени в приложение II, точка 1.1, както и на действащите специфични изисквания за безопасност на национално равнище.

⁽⁵³⁾ ЕПС-ЕМ включват две категории: задвижвано с акумулаторна батерия електрическо превозно средство (ЗАБЕПС) и хибридно електрическо превозно средство с възможност за включване в електрическата мрежа (ХЕПС-ЕМ).

⁽⁵⁴⁾ В ДЕХС са обхванати зарядните точки и проводната инфраструктура, докато в Директива 2014/94/ЕС проводната инфраструктура не се посочва изрично.

⁽⁵⁵⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определенията за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

⁽⁵⁶⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2018/674.

При транспонирането на разпоредбите, предвидени в ДЕХС (по-специално на член 8, параграфи 2, 3 и 5), държавите членки имат правото да определят или да не определят дали зарядните точки, които ще бъдат разположени, следва да бъдат с нормална или с голяма мощност съгласно определенията, посочени в Директива 2014/94/ЕС.

3.4.3.2. Други изисквания

Могат да се прилагат и допълнителни изисквания в зависимост от сградата и в много случаи в зависимост от това дали зарядната точка ще бъде публично достъпна, или не ⁽⁵⁷⁾.

Изискванията относно електрообилността следва също така да бъдат разглеждани в контекста на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁸⁾, в която е определена пазарната рамка за ефикасното интегриране на акумулаторите (включително акумулаторите на превозните средства) в електроенергийната система. Инфраструктурата за зареждане и основната електроенергийна инфраструктура обаче следва да бъдат подходящи за целта, за да могат превозните средства да осигурят необходимата гъвкавост на системата чрез интелигентно зареждане и технологии „от превозното средство към мрежата“ ⁽⁵⁹⁾.

При условие че изискванията на ДЕХС са транспонирани, в националното законодателство могат да се включат следните допълнителни (видове) елементи:

- а) спецификации за проводната инфраструктура ⁽⁶⁰⁾;
- б) спецификации, свързани с пожарната безопасност ⁽⁶¹⁾;
- в) спецификации за зарядните точки ⁽⁶²⁾, включително във връзка с достъпността за лица с увреждания ⁽⁶³⁾;
- г) изисквания, свързани със специализирана инфраструктура за паркиране на електрически велосипеди, включително (електрически) товарни велосипеди, и на превозни средства за лица с намалена подвижност ⁽⁶⁴⁾;
- д) изисквания, свързани с интелигентните измервателни системи ⁽⁶⁵⁾;
- е) изисквания, свързани с интелигентното зареждане ⁽⁶⁶⁾;
- ж) изисквания, които ще улеснят използването на автомобилните акумулатори като източник на енергия (технология за свързване между превозното средство и мрежата) ⁽⁶⁷⁾;
- з) за публично достъпни зарядни точки — изисквания, свързани с *ad hoc* зареждане и прозрачност на цените за презареждане ⁽⁶⁸⁾;

⁽⁵⁷⁾ Някои от тези изисквания са задължителни в определени ситуации по силата на Директива 2014/94/ЕС.

⁽⁵⁸⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55).

⁽⁵⁹⁾ „Интелигентно зареждане“ означава възможността за пренасочване на зареждането към периоди, в които електричеството е широко достъпно и мрежите не са натоварени. Интелигентното зареждане може да улесни оптимизацията на натоварването на електроенергийната система, по-специално когато натоварването може да се увеличи поради броя на електрическите превозни средства, които се зареждат по едно и също време. Технологията „от превозното средство към мрежата“ означава възможността съхраняваната в автомобилния акумулатор електроенергия да се захрани обратно в мрежата.

⁽⁶⁰⁾ Вж. например австрийското законодателство.

⁽⁶¹⁾ За да се преодолее опасността от възникване на пожари, свързани с електрическите превозни средства и инфраструктурата за зареждане.

⁽⁶²⁾ Технически спецификации в приложение II към Директива 2014/94/ЕС, което включва позоваване на стандарт EN 62196-2.

⁽⁶³⁾ Достъпността до зарядните точки за лица с увреждания следва да отговаря на следните компоненти: потребителският интерфейс на зареждащото устройство, включително интерфейса за извършване на плащания, достъпността до електрическата мрежа и връзката с лекия автомобил, както и цялата необходима за потребителя информация за използването на самото зареждащо устройство (в съответствие с постигнатото на 19 декември 2018 г. в следствие на междуинституционални преговори временно споразумение относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за достъпност за продукти и услуги (COM(2015) 615 — C8-0387/2015 — 2015/0278) (COD) местоположението на зарядната точка следва да бъде достъпно (например достижимо за лица, които използват инвалидна количка); паркоместото за превозни средства, за което е необходима достъпна зарядна точка, също следва да бъде достъпно, като се осигури достатъчно място за маневриране; минимален брой от зарядните точки трябва да бъдат „достъпни зарядни точки“. Съответните мандати за стандартизация на Европейския комитет по стандартизация (CEN), Европейския комитет за стандартизация в електротехниката (CENELEC) и Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) включват: мандат M/420 в подкрепа на европейските изисквания за достъпност при обществените поръчки в областта на застроената околна среда и мандат M/473 за включване на „Проектиране за всички“ в съответните инициативи за стандартизация.

⁽⁶⁴⁾ Съображение 28 от Директива (ЕС) 2018/844.

⁽⁶⁵⁾ Вж. член 4, параграф 7 от Директива 2014/94/ЕС.

⁽⁶⁶⁾ В съображение 22 от Директива (ЕС) 2018/844 се посочва, че сградите могат да бъдат използвани за интелигентно зареждане на електрически превозни средства. Интелигентното зареждане може да изисква възможности за предаване на данни. Редица държави членки са включили в законодателството си позоваване на интелигентното зареждане. Вж. например законодателството на Обединеното кралство — „Automated and Electric Vehicles Act“ („Закон за автоматичните и електрическите превозни средства“), 2018 г. (част II, глава 15) <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/18/section/15/enacted>; Франция — Arrêté du 19 juillet 2018 relatif aux dispositifs permettant de piloter la recharge des véhicules électriques („Указ от 19 юли 2018 г. относно зарядните устройства за електрически превозни средства“); и Финландия — <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2017/20170478>

⁽⁶⁷⁾ Съображение 22 от Директива (ЕС) 2018/844 — основание държавите членки да използват автомобилните акумулатори като източник на енергия.

⁽⁶⁸⁾ Вж. Директива 2014/94/ЕС, съответно член 4, параграфи 9 и 10

- и) изисквания, свързани с възможността на операторите на зарядни точки сами да решават да закупуват електроенергия от който и да е доставчик от ЕС ⁽⁶⁹⁾ и възможността на потребителите да сключат договор с доставчик, различен от субекта, доставящ електроенергия на домакинството или помещенията ⁽⁷⁰⁾.

Държавите членки следва да определят до каква степен тези конкретни технически изисквания за инсталирането трябва да бъдат определени в националното законодателство.

Опростяване на разполагането на зарядни точки

Член 8, параграф 7 от ДЕХС изисква държавите членки да предвидят мерки за опростяване на разполагането на зарядни точки в нови и съществуващи жилищни и нежилищни сгради и за премахване на евентуални регулаторни бариери, включително свързани с процедурите за разрешаване и одобряване ⁽⁷¹⁾. Това задължение трябва да бъде изпълнено чрез транспониране на ДЕХС в националното законодателство най-късно до определения краен срок.

3.4.3.3. Несъвместими стимули и административни усложнения ⁽⁷²⁾

Продължителните и сложни процедури за одобряване могат да бъдат основна пречка за собствениците и наемателите, които инсталират зарядни точки в съществуващи жилищни и нежилищни сгради с много наематели. Получаването на необходимите одобрения може да доведе до забавяне или да попречи на инсталирането

Изискванията относно **„правото на включване към електрическата мрежа“** или **„правото на зареждане“** гарантират, че всеки наемател или съсобственик може да монтира зарядна точка за електрическо превозно средство без да е необходимо (потенциално трудно) съгласие от наемодателя или от другите съсобственици.

В Испания например законодателството позволява на съсобствениците да инсталират зарядна точка за частно ползване, ако се намира на отделно паркоместо и ако асоциацията на съсобствениците е предварително информирана. Съсобствениците нямат право да пречат на инсталирането. Разходите по инсталирането и по последващото потребление на електроенергия се поемат от лицето, което е инсталирало зарядната точка.

3.4.4. Устойчивост (член 8, параграф 8 от ДЕХС)

Член 8, параграф 8 от ДЕХС изисква държавите членки да вземат предвид необходимостта от съгласувани политики за сградния фонд, за мека (или активна) и екологосъобразна мобилност и за градско планиране.

Инициативата „Устойчив план за градска мобилност“ (SUMP) е крайъгълен камък за политиките за градска мобилност на ЕС. Включването на електромобилността на ранен етап в разработването на плановете за мобилност, приети съгласно SUMP, може да спомогне за реализирането на целите, предвидени в член 8, параграф 8 от ДЕХС.

В SUMP е предвиден дългосрочен, мултидисциплинарен, всеобхватен подход, който обхваща всички видове транспорт, за да се спомогне за преодоляването на проблеми, като натоварването, замърсяването на въздуха и шумовото замърсяване, изменението на климата, пътните инциденти, въздействието върху здравеопазването, достъпността за лицата с увреждания и по-възрастните лица, недостатъчното използване на публичното пространство и по-доброто качество на живот. Той е допълнен от насоките относно SUMP и от всеобхватната информация относно SUMP, която е на разположение в раздела „Планове за мобилност“ на уебсайта на „Eltis“ — обсерваторията за градска мобилност ⁽⁷³⁾. Над 1 000 града вече са изпълнили плановете за устойчива градска мобилност и концепцията е доказала своята стойност за обединяването на различни публични и частни заинтересовани страни при планирането на градската мобилност.

В този контекст началото на Програмата на ЕС за градовете беше положено в рамките на междуправителственото сътрудничество през 2016 г., като цялостната ѝ цел беше включването на градското измерение в политиките с оглед постигане на по-добро регулиране, по-добро финансиране и по-добри познания за градовете в Европа. Програмата се изпълнява чрез партньорства във формат на многостепенно управление, като едно от партньорствата е фокусирано върху градската мобилност. Целта е да се предложат решения за подобряване на рамковите условия за градска мобилност на европейските градове, включително въпросите, свързани с технологичните постижения, насърчаващи използването на активни видове транспорт, както и подобряването на обществения транспорт.

⁽⁶⁹⁾ Вж. Директива 2014/94/ЕС, член 4, параграф 8

⁽⁷⁰⁾ Вж. Директива 2014/94/ЕС, член 4, параграф 12

⁽⁷¹⁾ Тези мерки не следва да засягат законите за собствеността и наемните правоотношения на държавите членки.

⁽⁷²⁾ Съображение 23 от Директива (ЕС) 2018/844 — „Строителните норми могат да бъдат ефективно използвани за въвеждането на целенасочени изисквания в подкрепа на внедряването на инфраструктура за презареждане на паркинги в жилищни и нежилищни сгради. Държавите членки следва да предвидят мерки за опростяване на внедряването на инфраструктура за презареждане с оглед премахване на пречки от типа на несъвместимите стимули и административните усложнения, с които отделните собственици се сблъскват при опита за инсталиране на зарядни точки на своите места за паркиране“.

⁽⁷³⁾ <http://www.eltis.org/mobility-plans>

Държавите членки, които нямат запълнения или насоки относно паркирането на велосипеди, следва да разработят най-малко насоки за местните органи относно включването на изискванията за паркирането на велосипеди в строителните норми и политиките в областта на градоустройственото планиране. Тези насоки следва да включват както количествени (т.е. брой паркоместа), така и качествени елементи.

3.4.5. Дългосрочна политика и финансови мерки (член 2а от ДЕХС)

В допълнение държавите членки се насърчават да определят мерки на политиката и финансови мерки като част от своите дългосрочни стратегии за саниране (член 2а от ДЕХС). Те могат да подпомогнат и ускорят изграждането на инфраструктура за електромобилност в съществуващи сгради в случаи на основен ремонт (член 8, параграфи 2 и 5) и да изпълнят минималните изисквания към нежилни сгради, посочени в член 8, параграф 3, като се има предвид, че с течение на времето ситуацията на съответните пазари вероятно ще претърпи развитие, като постепенно се преодолеят определени настоящи слабости на пазара.

4. РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ПОКАЗАТЕЛИТЕ ЗА ПЪРВИЧНА ЕНЕРГИЯ

4.1. Цел: прозрачност при изчисляването на показателите за първична енергия

Енергийните характеристики на дадена сграда трябва да се изразяват чрез цифров показател за потреблението на първична енергия, т.е. енергията, необходима за задоволяване на енергийните нужди на сградата. „Първичната енергия“ се изчислява въз основа на количествата доставени енергийни потоци, като се използват показатели за преобразуване на първичната енергия (ПППЕ) или тегловни коефициенти⁽⁷⁴⁾. Енергийните потоци включват електрическа енергия, черпена от електропреносната мрежа, газ от газопреносната мрежа, нефтопродукти или пелети (всички със своите съответни показатели за преобразуване на първичната енергия), транспортирани до сградата с цел захранване на техническите сградни инсталации, както и топлината или електричеството, произвеждани на място.

Съгласно ДЕХС държавите членки са отговорни за изчисляването на PPPЕ за различните енергийни носители, използвани в сградите. Изчисляването на PPPЕ може да бъде повлияно от различните национални електроенергийни миксове, ефективността на дяловете на електроцентралите, дела на възобновяемата енергия и различните изчислителни методики. Опитът показва, че данните, докладвани от държавите членки, значително се различават и процедурите, използвани за определяне на PPPЕ, не винаги са прозрачни.

За да бъдат постигнати целите на политиката относно енергийната ефективност на сградите, прозрачността на сертификатите за енергийните характеристики следва да бъде подобрена, като се гарантира, че всички необходими параметри за изчисляване както за целите на минималните изисквания за енергийните характеристики, така и за целите на сертифицирането, са определени и се прилагат последователно.

Целите на приложение I, точка 2 от ДЕХС са да се въведе определена степен на прозрачност при изчисляването на PPPЕ, да се гарантира централната роля на външните ограждащи елементи на сградата и да се обърне внимание на ролята на възобновяемите енергийни източници на място и извън обекта⁽⁷⁵⁾.

4.2. Обхват на разпоредбите относно изчисляването на показателите за първична енергия

Приложение I към ДЕХС беше изменено с цел подобряване на прозрачността и съгласуваността на 33-те различни регионални и национални методики за изчисляване на енергийните характеристики, използвани към момента.

По-специално, точка 2 от приложение I към ДЕХС беше изменена, i) за да отразява по-добре енергийните нужди, свързани с типичното използване на дадена сграда, в светлината на развитието в строителния сектор; и ii) за да посочи допълнителни елементи, които да се вземат предвид при определянето на PPPЕ.

⁽⁷⁴⁾ „Тегловен коефициент“ е понятието, използвано в общия стандарт на Европейския комитет по стандартизация (CEN), когато става дума за PPPЕ, така че „показателите за първична енергия“ и „тегловните коефициенти“ се считат за еквивалентни. И двете понятия се използват от държавите членки.

⁽⁷⁵⁾ По отношение на прилаганата по подразбиране стойност на PPPЕ (2.1) за производството на електроенергия в Директивата относно енергийната ефективност, трябва да се отбележи, че в контекста на ДЕХС държавите членки са свободни да прилагат свои собствени PPPЕ, включително за електроенергия от мрежата, дори на поднационално равнище.

Член 3 изисква приемането на национални методики за изчисляване на енергийните характеристики на сградите. Разпоредбите на член 3, както и тези относно изчисляването на равнищата на оптимални разходи (членове 4 и 5 ⁽⁷⁶⁾), остават непроменени.

4.3. Разбиране на разпоредбите относно изчисляването на показателите за първична енергия

4.3.1. Енергийни нужди, които следва да се вземат предвид (приложение I, точка 2, първа алинея от ДЕХС)

За да се изчислят енергийните характеристики на сградата, първо трябва да се определят енергийните нужди. Те се отнасят до количеството енергия (независимо от източника), което трябва да бъде доставено, за да се поддържат предвидените условия в помещенията. Определянето на енергийните нужди на една сграда е важна стъпка за изчисляване на енергийните ѝ характеристики в съответствие с методиката за оптимални разходи. Това постепенно разширява обхвата на инсталацията от енергийните нужди към потреблението на енергия, след това до доставяната енергия и накрая до първичната енергия.

В ДЕХС е предвидено, че следва да бъдат обхванати енергийните нужди за отопление на помещения, охлаждане на помещения, топла вода за битови нужди, вентилация, осветление и евентуално други области, в отражение на разширеното определение за „технически сградни инсталации“ (член 2, параграф 3 от ДЕХС). Както при определянето на енергийните нужди на дадена сграда, държавите членки трябва да решат дали при изчисляването на енергийните характеристики ще бъдат вземани предвид допълнителните енергийни нужди, обхванати от разширеното определение за технически сградни инсталации. Държавите членки също така се приканват да вземат предвид, че вграденото осветление е важен консуматор на енергия за всички сгради, и особено за нежилищния сектор.

В тази разпоредба се подчертава, че изчисляването на енергийните нужди трябва да доведе до оптимизиране на здравните условия, качеството на въздуха в помещенията и нивата на комфорт, определени от държавите членки на национално или регионално равнище ⁽⁷⁷⁾. Тези елементи са от решаващо значение ⁽⁷⁸⁾, тъй като сградите са дефинирани в ДЕХС като конструкции, в които се използва енергия за регулиране на параметрите на вътрешния въздух. Освен това сградите с по-добри характеристики осигуряват по-високи нива на комфорт и благосъстояние за своите обитатели и подобряват здравословните параметри на вътрешния въздух. Тези изисквания не са нови, тъй като в ДЕХС вече беше предвидено (преди изменението) при определянето на минималните изисквания за енергийните характеристики да се отчитат общите параметри на вътрешния въздух (член 4).

Изчисляването на оптималните разходи следва да бъде изготвено по такъв начин, че разликите в качеството на въздуха и нивата на комфорт да бъдат прозрачни, в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) № 244/2012. С цел да не се допуска влошаване на качеството на въздуха в сградите, на комфорта и здравните характеристики на сградния фонд в ЕС, постепенното затягане на минималните изисквания за енергийна ефективност, което се получава в резултат на прилагането на сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия (СБННПЕ) в Европа, следва да се извършва заедно с подходящи стратегии по отношение на вътрешната среда ⁽⁷⁹⁾.

4.3.2. Определяне на ПППЕ (приложение I, точка 2, втора алинея от ДЕХС)

В ДЕХС е изяснено, че ПППЕ или тегловните коефициенти за всеки енергиен носител могат да се основават на националните, регионалните или местните годишни, сезонни или месечни претеглени средни стойности или на по-конкретна информация, предоставяна за отделните централни инсталации. Този текст изрично признава съществуващата гъвкавост при определянето на ПППЕ, предоставена на държавите членки.

⁽⁷⁶⁾ Изчисленията на енергийните характеристики на сградите с цел определяне на минимални изисквания за енергийните характеристики трябва също така да следват общата методологична рамка, предвидена в Делегиран регламент (ЕС) № 244/2012 на Комисията от 16 януари 2012 г. за допълване на Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите чрез създаване на сравнителна методологична рамка за изчисляване на равнищата на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите и сградните компоненти (ОВ L 81, 21.3.2012 г., стр. 18).

⁽⁷⁷⁾ Стандартът относно енергийните характеристики на сградите (EXC) EN 16798-1 (преработен текст на EN 15251) „Входящи параметри за качеството на вътрешния въздух, заобикалящата топлинна среда, осветлението и акустиката при проектиране и оценка на енергийната характеристика на сгради“ предвижда референтни параметри на комфорт. Приложение Б.7 към този стандарт предоставя основани на здравословните условия критерии на СЗО за въздуха в помещенията и дава препоръчителни стойности за замърсители на въздуха в помещенията и на открито.

⁽⁷⁸⁾ Заедно с определянето на външните (метеорологични) условия.

⁽⁷⁹⁾ Препоръка (ЕС) 2016/1318 на Комисията от 29 юли 2016 г. относно насоки за насърчаването на сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия и най-добри практики, за да се гарантира, че до 2020 г. всички нови сгради ще са с близко до нулевото потребление на енергия (ОВ L 208, 2.8.2016 г., стр. 46).

Един пример е свързан с третирането на електропреносните мрежи (и до известна степен на централните топлофикационни мрежи), при което използването на сезонни или месечни коефициенти за електроенергията вместо една средна годишна стойност може да бъде по-подходящо в случая на отоплението. По подобен начин фотоволтаичният компонент на производството се описва по-добре на сезонна основа. Местните условия също могат да бъдат вземани под внимание при определянето на ПППЕ за целите на изчисляване на енергийните характеристики на сградите.

4.3.3. *Постигане на оптимални енергийни характеристики на външните ограждащи елементи на сградата (приложение I, точка 2, трета алинея от ДЕХС)*

Приложение I, точка 2, трета алинея от ДЕХС изисква от държавите членки да гарантират, че при прилагането на показателите за първична енергия или тогловните коефициенти се цели постигането на оптимални енергийни характеристики на външните ограждащи елементи на сградата. Намалването на общите енергийни потребности е ключов компонент при оптимизиране на енергийните характеристики на дадена сграда. В този контекст не трябва да се подценява разглеждането на външните ограждащи елементи на сградата⁽⁸⁰⁾. Освен това техническите сградни инсталации и системите за сградна автоматизация и управление (ССАУ) имат по-голямо въздействие и се оптимизират най-лесно в комбинация с външни ограждащи елементи с високоефективни характеристики.

В съответствие с препоръката на Комисията за насърчаването на сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия⁽⁸¹⁾ възобновяемите енергийни източници и мерките за енергийна ефективност следва да работят заедно.

4.3.4. *Възобновяеми енергийни източници на място и извън обекта (приложение I, точка 2, четвърта алинея от ДЕХС)*

ДЕХС предвижда, че при определянето на ПППЕ държавите членки могат да вземат предвид възобновяемите енергийни източници (ВЕИ), доставяни чрез енергийния носител, и ВЕИ, генерирани и използвани на място. В разпоредбата не се уточнява третирането на ВЕИ на място или ВЕИ извън обекта, като се дава възможност на държавите членки да изчисляват ПППЕ в зависимост от местните или националните условия⁽⁸²⁾.

ДЕХС изрично предвижда възможността за разглеждане на възобновяеми енергийни източници при определянето на ПППЕ. В тази връзка е уместно да бъдат припомнени няколко съображения:

- а) енергията, произведена на място, намалява потребностите от първична енергия, свързани с доставената енергия;
- б) изчисляването на показателите за първична енергия включва доставяната на сградата енергия както от невъзобновяеми, така и от възобновяеми източници (обща ПППЕ);
- в) разделянето на първичната енергия на невъзобновяеми и възобновяеми компоненти позволява да се прави сравнение между резултатите на електроенергията от различни възобновяеми енергийни източници, както и с производството на електроенергията от изкопаеми горива;
- г) разграничението между показателите за първична енергия от възобновяеми и от невъзобновяеми източници може да помогне на хората да разберат енергийното потребление на дадена сграда.

По-нататък ДЕХС пояснява, че е възможно да се вземат предвид възобновяеми енергийни източници (доставяни чрез енергийния носител и генерирани на място), при условие че изчисляването на показателите за първична енергия се прави на недискриминационна основа.

Като цяло принципът на недискриминация изисква да не се третира по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано. Това позволява на държавите членки да изберат разпоредбите, които са най-подходящи за специфичното им положение, като вземат предвид конкретните национални обстоятелства⁽⁸³⁾.

⁽⁸⁰⁾ Разглеждането на външните ограждащи елементи на сградите и тяхното влияние върху енергийните характеристики на сградите зависи също така от използваните методики за изчисление. Например с подхода за „енергиен баланс“ при изчисляването на енергийните характеристики на сградата или на сградния компонент на външните ограждащи елементи на сградата се вземат предвид както загубите на енергия (свързани със загубите на топлина), така и печалбите на енергия (от пасивното улавяне на слънчевото греене от сградите и сградните компоненти), като този подход се използва в някои държави членки за отчитане на слънчевите условия (във връзка с приложение I, точка 4 от ДЕХС).

⁽⁸¹⁾ Препоръка (ЕС) 2016/1318.

⁽⁸²⁾ Съгласно EN ISO 52000 съществуват три вида ПППЕ: ПППЕ за невъзобновяеми енергийни източници (НЕИ), ПППЕ за възобновяеми енергийни източници (ВЕИ) и обща ПППЕ.

⁽⁸³⁾ Дело C-195/12: *Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA („IBV“) срещу Région wallonne (регион Валония)* [2013 г.], точки 50—52, 62.

Приспадането на дела на възобновяемата енергия от общия показател за първична енергия (коефициента на невъзобновяемата енергия) е един от възможните начини да се гарантира, че ВЕИ на място и ВЕИ извън обекта се третира по един и същ начин, като не се допуска ограниченията за изчисляването на енергийните характеристики на сградите да оказват въздействие върху националните или регионалните политики за насърчване на възобновяемата енергия.

Държавите членки могат по подобен начин да постигнат равновесие с принципа за недискриминация на възобновяемите енергийни източници спрямо невъзобновяемите енергийни източници. Един от възможните начини за гарантиране на недискриминационно третиране е да се осигури прозрачност на данните, конвенциите (т.е. начините, по които държавите членки третира определени аспекти от изчисляването на ПППЕ, като например честота на преразглеждане на стойностите, избор между исторически и очаквани стойности, определяне на границите на мрежите, колебания на ПППЕ във времето и др.) и основните допускания за изчислението на ПППЕ за ВЕИ и НЕИ.

В следващата таблица са описани възможни ситуации, които могат да възникнат, и са представени примери за недискриминационно третиране на ВЕИ на място и ВЕИ извън обекта:

Таблица 16

Третиране на ВЕИ на място и ВЕИ извън обекта — примери

Примери		Съпоставими ли са?	Третирането на ВЕИ съпоставимо/недискриминационно ли е?
ВЕИ на място	ВЕИ извън обекта	Ситуациите не са напълно съпоставими.	Резултатите могат значително да варират в зависимост от третирането на ВЕИ извън обекта
Напр. фотоволтаични (ФВ) панели ПППЕ = 0 ВЕИ, използвани на място, се приспадат от доставяната енергия	Голям компонент на ВЕИ в електропреносната мрежа (напр. ФВ парк) ПППЕ = 1	ВЕИ извън обекта е свързан към електропреносната мрежа, която най-вероятно доставя електроенергия на сградата посредством микс от различни източници. Дори с една и съща технология (напр. ФВ панели) резултатите могат да бъдат различни.	Някои моменти, които следва да бъдат взети предвид, включват: — енергията, доставяна от всички видове мрежи (например електропреносна или за централно отопление), често е микс от различни източници; — когато се сравняват ситуации, следва да се отчитат не само технологията (или комбинацията от технологии), но и качеството на микса (т.е. компонента на ВЕИ). Поради това ВЕИ следва да бъдат отразени при изчисляването на стойностите на ПППЕ; — приспадането на дела на възобновяемата енергия от ПППЕ (ПППЕ за НЕИ) може да помогне да се гарантира, че ВЕИ на място и ВЕИ извън обекта се третират по съпоставим положителен начин;
	Напр. централна топлофикационна мрежа с голям компонент на ВЕИ (напр. слънчева, вятърна енергия) ПППЕ = 0,5	Ситуациите не са напълно съпоставими.	— прозрачността на данните, конвенциите и основните допускания за изчисляването на ПППЕ за възобновяема и невъзобновяема енергия има голямо значение.

4.4. Транспониране на разпоредбите относно изчисляването на показателите за първична енергия

Държавите членки се насърчават да преразгледат своите строителни норми и ако все още не са посочили енергийните си нужди в своите действащи национални изчислителни методики, да ги посочат ясно в съответните си мерки за транспониране до крайния срок за това.

5. ПРОВЕРКА И ПРИЛАГАНЕ

Като част от своите по-широки отговорности и работа за осигуряване на ефективното изпълнение и прилагане на ДЕХС, държавите членки ще трябва да обмислят също така как да проверяват спазването и прилагането на:

- изискванията към инсталациите, установени по смисъла на член 8, параграф 1 от ДЕХС;

- б) изискванията, свързани с монтирането на устройства за саморегулиране съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС;
- в) изискванията за монтиране на ССАУ съгласно член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС;
- г) изискванията за електрообителност съгласно член 8 от ДЕХС.

Важно е собствениците, управителите на съоръжения или енергийните мениджъри на сгради, попадащи в обхвата на тези изисквания, да бъдат уведомени предварително за влизането в сила на изискванията, така че да могат да планират и осъществят необходимите работи по най-добрия начин.

Освен това, що се отнася до изискванията за монтиране на устройства за саморегулиране:

- а) когато тези изисквания се прилагат за нови сгради, държавите членки могат да разчитат на съществуващите процедури, свързани с разрешения за строеж;
- б) когато тези изисквания се прилагат за съществуващи сгради, в които се подменят топлогенератори, държавите членки могат да разчитат на съществуващите процедури за проверка на съответствието на отоплителните инсталации с изискванията, определени в член 8, параграф 1, тъй като подмяната на топлогенератори обикновено представлява модернизиране на инсталацията и води до прилагането на изискванията.

В допълнение, що се отнася до изискванията за монтиране на ССАУ:

- а) тъй като всички държави членки са въвели инспекции на отоплителните и климатичните инсталации или равностойни алтернативни мерки преди изменението на ДЕХС, държавите членки могат да обмислят използването на тези режими за проверка и прилагане на изискванията за монтиране на ССАУ, тъй като всички сгради, които попадат в обхвата на тези изисквания, са обхванати също и от задължителните инспекции (или алтернативните мерки) по членове 14 и 15 от ДЕХС;
- б) държавите членки могат също така да обмислят обвързването на надзора и прилагането на тези изисквания с прилагането на изискванията към инсталациите съгласно член 8, параграф 1 от ДЕХС, тъй като монтирането, подмяната или модернизирането на отоплителни, климатични и/или вентилационни инсталации може да представлява възможност за монтиране на ССАУ.

6. КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ПРЕПОРЪКИТЕ

6.1. Препоръки относно техническите сградни инсталации и техните инспекции, устройствата за саморегулиране и ССАУ

- (1) С изменението на ДЕХС се актуализира и разширява определението за технически сградни инсталации, като се въвеждат допълнителни определения за специфични инсталации (например системи за сградна автоматизация и управление). При транспонирането на тези определения държавите членки се насърчават да предоставят допълнителни подробности за съответните инсталации, като същевременно гарантират привеждане в пълно съответствие с директивата, и също така, когато е уместно, се позовават на всички приложими стандарти или технически насоки, за да подпомогнат разбирането от страна на специалистите.

Раздели 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.3.1.3 2.3.1.5 и 2.4.1.1 от настоящия документ.

- (2) ДЕХС изисква изготвянето на изисквания към инсталациите в рамките на всички изисквания за техническите сградни инсталации. Това налага по-специално изготвянето на изисквания за инсталациите, за които наличието им не е било задължително преди изменението. При това трябва да бъдат обхванати всички области на изискванията към инсталациите: цялостни енергийни характеристики, правилно монтиране, подходящи оразмеряване, настройка и контрол. Приложимите стандарти и технически насоки на равнище ЕС и национално равнище също следва да бъдат взети предвид, и по-специално стандартите за енергийни характеристики на сградите, разработени от CEN ⁽⁸⁴⁾ съгласно мандат M/480 ⁽⁸⁵⁾.

Раздели 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.4.1.2 и 2.5.1 от настоящия документ.

⁽⁸⁴⁾ Европейски комитет по стандартизация (<https://www.cen.eu/Pages/default.aspx>).

⁽⁸⁵⁾ Мандат за стандартизация M/480 на Европейския комитет по стандартизация (CEN), Европейския комитет за стандартизация в електро-техниката (CENELEC) и Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) за разработване и приемане на стандарти за методика за изчисляване на цялостните енергийни характеристики на сгради и насърчаване на енергийната ефективност на сградите, в съответствие с условията, определени в преработената Директива относно енергийните характеристики на сградите (2010/31/ЕС).

- (3) Държавите членки се насърчават да подпомагат осведомеността и разбирането от страна на собствениците на сгради, монтажниците на инсталации и другите участващи страни относно интервенциите, които водят до прилагането на изискванията към инсталациите и до оценката и документирането на характеристиките на инсталациите във всички сгради (член 8, параграфи 1 и 9 от ДЕХС). Тези интервенции са монтирането, подмяната и модернизирането на дадена инсталация. По-специално, държавите членки се приканват да предоставят допълнителни подробности относно това какво следва да се счита за модернизиране на инсталацията, като евентуално се направи разграничение между различните видове инсталации и се постави особен акцент върху онези от тях, които са най-често срещани в националния сграден фонд.

Раздели 2.3.1.4, 2.4.1.3 и 2.5.2 от настоящия документ.

- (4) „Устройство за саморегулиране“ е понятие, което може да се тълкува по различни начини. При транспонирането на разпоредбите относно монтирането на устройства за саморегулиране ще бъде полезно държавите членки да предоставят допълнителни подробности относно това кои устройства могат да отговарят на съответните нужди, по-специално за онези инсталации, които са най-често използвани в националния сграден фонд. Във връзка със същите разпоредби държавите членки следва да изяснят ситуации, при които функцията за саморегулиране би могла да се прилага на равнище участък (вместо на равнище стая). И накрая, ще бъде полезно, ако държавите членки могат да подкрепят осведомеността и разбирането от страна на собствениците на сгради, монтажниците на инсталации и другите заинтересовани страни относно ситуацията, които водят до прилагане на изискването за монтиране на устройства за саморегулиране в съществуващи сгради, по-специално като предоставят допълнителни уточнения за това какво следва да се тълкува като подмяна на топлогенератори в нееднозначните случаи.

Раздели 2.2.3, 2.3.3.2, 2.3.3.3, буква а) и 2.4.3.1 от настоящия документ.

- (5) ССАУ, монтирани в нежилни сгради съгласно задълженията по член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4 от ДЕХС, трябва да съответстват на определението по член 2, параграф 3а и да включват функциите, изброени в член 14, параграф 4 и член 15, параграф 4, най-малкото за техническите сградни инсталации, които попадат в обхвата на членове 14 и 15. Тези функции надхвърлят очакваното от обичайната ССАУ. Следователно при транспонирането на тези изисквания държавите членки следва да гарантират, че заинтересованите страни са запознати с точните последици от тези изисквания, и да дадат ясни насоки за това как да се оценяват функциите на ССАУ по отношение на изискванията и, когато е уместно, за това как да се прилагат необходимите модернизации.

Вж. раздели 2.2.4, 2.3.3.1, 2.3.3.3, буква б), 2.4.3.2 и 2.5.4 от настоящия документ.

- (6) Някои разпоредби се прилагат само ако са изпълнени условията за осъществимост: техническата и икономическата осъществимост на изискванията за монтиране на устройства за саморегулиране и ССАУ; както и техническата, икономическата и функционалната осъществимост на изискванията към инсталациите. Държавите членки са отговорни да гарантират, че оценката на осъществимостта е правилно структурирана и контролирана като част от механизмите за прилагане и проверка. За тази цел на държавите членки се препоръчва да подпомогнат тълкуването и оценката на осъществимостта, например чрез специализирани насоки и процедури.

Вж. раздели 2.3.4 и 5 от настоящия документ.

- (7) Инспекциите на техническите сградни инсталации вече съществуват в много държави членки, но изменението на ДЕХС доведе до значителни изменения на обхвата на тези инспекции. Това важи в особена степен за прага на полезната номинална мощност, над който се изисква извършването на инспекции, и за видовете инсталации, които следва да бъдат инспектирани. Държавите членки се насърчават да подпомогнат разбирането на тези промени и на последиците от тях за всички заинтересовани страни. По-специално, ще бъде полезно държавите членки да подпомогнат идентифицирането на комбинирани инсталации, които следва да бъдат инспектирани, и да дадат насоки за инспектиране на вентилационните инсталации, когато е приложимо.

Вж. раздели 2.2.2, 2.3.2.1—2.3.2.5, 2.4.2.1, букви а) и б), 2.4.2.2 и 2.5.3 от настоящия документ.

- (8) Една съществена промяна при инспекциите на техническите сградни инсталации, предвидени в членове 14 и 15 от ДЕХС, е необходимостта от отчитане (когато е уместно) на характеристиките на инсталацията при типични или нормални условия на експлоатация. Това трябва да доведе до промени в практиките за инспекция и свързаната с тях рамка, например схеми за обучение. За да се подкрепи този преход, се препоръчва държавите членки да превърнат това общо изискване в технически насоки, за да подпомогнат разглеждането на характеристиките при типични или нормални условия на експлоатация в практиката за различните видове засегнати инсталации.

Вж. раздели 2.3.2.6 и 2.4.2.1, буква в) от настоящия документ.

- (9) При транспониране на разпоредбите относно инспекцията на отоплителни и климатични инсталации се препоръчва държавите членки да обърнат дължимото внимание на формулирането и надзора върху освобождаванията, които могат да се прилагат. По-специално, ще бъде полезно държавите членки да определят очакваните функции на системите за постоянно електронно наблюдение в жилищните сгради, като алтернативи на инспекциите, и да гарантират, че договорите за енергоспестяване с гарантиран резултат, които обхващат техническите сградни инсталации — когато те водят до освобождавания — са в съответствие с приложимите изисквания и добри практики.

Вж. раздели 2.3.2.7, 2.3.2.8, 2.3.2.9 и 2.4.2.1, букви г) и ж) от настоящия документ.

6.2. Препоръки, свързани с електромобилността

- (10) С разпоредбите относно електромобилността бяха въведени нови понятия и концепции в регулацията на сградите в повечето държави членки. Държавите членки се насърчават да предоставят насоки за тълкуването на тези нови понятия и концепции, за да се гарантира правилното им прилагане. Това е особено валидно за обхвата на изискванията, връзката между сградите и паркингите (например понятието за „непосредствена физическа близост“) и обхвата на действията по ремонти, които водят до прилагане на изискванията (например паркинг или електрическа инфраструктура).

Вж. раздели 3.2, 3.3.1, 3.3.3 и 3.4.1 от настоящия документ.

- (11) Изискванията за инсталиране на минимален брой зарядни точки в нежилищни сгради (член 8, параграф 3) са важен аспект на разпоредбите относно електромобилността. Определянето и прилагането на тези изисквания следва да се основава на внимателно планиране, за да се осигури оптимално покритие на целевите сгради и безпрепятствено разполагане след това. При определянето на тези изисквания държавите членки се насърчават по-специално да се ползват от опита на държавите — членки на ЕС, които вече са изготвили подобни изисквания.

Вж. раздел 3.3.4 от настоящия документ.

- (12) Разпоредбите на ДЕХС относно електромобилността допълват Директива 2014/94/ЕС. Препоръчва се държавите членки да обърнат специално внимание на съгласуването прилагане на тези две директиви, особено когато става въпрос за изготвяне на изисквания за инсталиране на минимален брой зарядни точки в нежилищни сгради. За тази цел може да е необходимо тясно сътрудничество с министерството и екипите, отговорни за прилагането на Директива 2014/94/ЕС, както и възприемането на мултидисциплинарен и всеобхватен подход в области на политиката, свързани например със сградите, градоустройственото планиране, транспорта и мобилността.

Вж. раздели 3.3.4 и 3.3.5 от настоящия документ.

- (13) Разпоредбите на ДЕХС допълват също така Директива 2009/72/ЕО, която насърчава развитието на гъвкава електроенергийна система. С цел ефективно интегриране на нови натоварвания в електроенергийната система, като например електрически превозни средства, трябва да се създадат възможности за интелигентно зареждане и технологии за свързване между превозното средство и мрежата. Тези концепции са особено важни за зареждането в домове, офиси и паркинги, където автомобилите често са паркирани в продължение на няколко часа и следователно могат да предоставят услуги на оператора на електропреносната мрежа. Инвестициите в инфраструктурата за зареждане съгласно ДЕХС следва да са надлежно съобразени със съществуващите и бъдещите стандарти за интелигентно зареждане и свързване между превозното средство и мрежата (например EN ISO 15118) и да бъдат свързани към пълноценно функциониращи интелигентни измервателни системи.

Вж. раздел 3.4.3 от настоящия документ.

- (14) Държавите членки се насърчават да пояснят техническите спецификации и другите изисквания към зарядните точки, които ще бъдат разположени съгласно разпоредбите за електромобилност на член 8, включително член 8, параграф 3 от ДЕХС. Съображения като спецификации, свързани с минималния капацитет за презареждане, проводната инфраструктура, пожарната безопасност, достъпността за лица с намалена подвижност, включително лицата с увреждания, и интелигентното зареждане, могат да помогнат за гарантиране на ефективното изпълнение и могат да подкрепят разпространението на електрическите превозни средства.

Вж. раздел 3.4.3 от настоящия документ.

- (15) Регулаторните бариери и слабостите на пазара могат да възпрепятстват изграждането на инфраструктура за електромобилност и съответно разпространението на електрическите превозни средства. За справянето с тези предизвикателства може да са необходими опростяване на нормативната уредба, дългосрочно планиране и финансови стимули. За да се опрости разполагането на зарядни точки (член 8, параграф 7 от ДЕХС), държавите членки се насърчават да гарантират „правото на включване към електрическата мрежа“ с цел справяне с несъвместимите стимули и административните усложнения, особено в случаите на многофамилни жилища. Освен това държавите членки се насърчават да разглеждат политическите и финансовите мерки също и като част от своите дългосрочни стратегии за саниране (член 2а от ДЕХС), които могат да подпомогнат и ускорят изграждането на инфраструктура за електромобилност в съществуващи сгради в случаи на основен ремонт (член 8, параграфи 2 и 5 от ДЕХС), както и да изпълнят минималните изисквания към нежилищни сгради, посочени в член 8, параграф 3, като се има предвид, че с течение на времето ситуацията на съответните пазари вероятно ще претърпи развитие, като постепенно се преодолеят определени настоящи слабости на пазара.

Вж. раздели 3.4.3.3 и 3.4.5 от настоящия документ.

6.3. Препоръки, свързани с изчисляването на показателите за първична енергия

- (16) ПППЕ следва редовно да се преразглеждат, за да се отразяват промените в националния енергиен микс и на енергийния пазар във времето, както и промените в основните изчислителни методики.

Вж. раздели 4.2 и 4.3.2 от настоящия документ.

- (17) Когато определят своята национална изчислителна методика, държавите членки следва винаги да се стремят да намерят най-добрата комбинация между енергийната ефективност и мерките за възобновяема енергия. Държавите членки следва винаги да осигуряват оптимални енергийни характеристики на външните ограждащи елементи на сградата и поради това решенията за възобновяема енергия следва да се използват в съчетание с оптимални икономии на енергия от външните ограждащи елементи на сградата и техническите сградни инсталации.

Вж. раздели 4.3.1, 4.3.3 и 4.3.4 от настоящия документ.

- (18) На национално или регионално равнище могат да бъдат предоставени технически насоки за подобряване качеството на условията в сградите чрез избягване на топлинните мостове, неправилната изолация и непланираните въздушни потоци, които могат да доведат до повърхностни температури под температурата на оросяване на въздуха и до влага.

Вж. раздел 4.3.3 от настоящия документ.

6.4. Хоризонтални препоръки

- (19) Що се отнася до всички останали разпоредби на ДЕХС, прилагането и надзорът ще бъдат от огромно значение за ефективното изпълнение на разпоредбите, разгледани в настоящото приложение. При транспортирането на тези разпоредби държавите членки следва да обърнат специално внимание на мерките за прилагане и надзор, включително проверка и контрол на освобождаванията, когато е приложимо. За държавите членки ще бъде полезно, когато е уместно, да се възползват от вече съществуващи режими (например режимите за инспекции на технически сградни инсталации).

Вж. раздели 2.3.1.4, 2.3.2.8, 2.3.3.3, 2.3.4, 3.3.2, 3.4.2 и 5 от настоящия документ.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG